

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Δικάσιμος: 6-10-2016

Αρ.πρωτ.ακ: 36+37

Διάδικοι: 1)Χρήστος Ρόκας κλπ.-Παν.Αίτσας κλπ.

2)«IBERDROLA SA»- Αναστ.Σιεφρονιάδης κλπ.

Εκκαλουμένη: Η υπ'αριθ. 4388/2014 απόφαση του ΠολΠρΑθηνών

Εισηγητής: Γεώργιος Κ. Σχοινοχωρίτης

Δόση

19.1.2017

Αηροσίλειος
9-3-2017

1115

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις απο 12-11-2015 κλήσεις των καλούντων/εφεσιβλήτων νόμιμα φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου οι απο 10-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7450/2014) και 24-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7814/2014) εφέσεις, καθώς και οι απο 2-10-2015 (αρ.εκθ.καταθ. 4446/2015) πρόσθετοι λόγοι της δεύτερης εξ αυτών, των εκκαλούντων/καθών οι κλήσεις κατά των καλούντων/εφεσιβλήτων για την εξαφάνιση της υπ'αριθ. 4388/2014 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η απο 1-9-2009 και υπ'αριθ. εκθ.καταθ. 9143/2009 αγωγή των εκκαλούντων Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα και έγιναν εν μέρει δεκτές οι συνεκδικασθείσες μετ'αυτής απο 7-12-2009 (αρ.εκθ.καταθ.13614/2009), 15-10-2012 (αρ.εκθ.καταθ.5632/2012) και 31-1-2013 (αρ.εκθ.καταθ. 574/2013) αγωγές των εφεσιβλήτων κατά τα στο διατακτικό της εκκαλουμένης οριζόμενα. Οι άνω εφέσεις έχουν ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, καθόσον η εκκαλουμένη επιδόθηκε στην εκκαλούσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "IBERDROLA SA", που εδρεύει στην πόλη Μπιλμπάο της Ισπανίας στις 17-10-2014 και η απο 24-11-2014 έφεσή της κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου στις 24-11-2014, ενώ δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης ως προς τους εκκαλούντες στην απο 10-11-2014 έφεση. Πρέπει, συνεπώς, να γίνουν αμφότερες τυπικά δεκτές δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το αναλογούν παράβολο (βλ. τα υπ'αριθ. 147072,147073,1382283 και 1382284 παράβολα αναφορικά με την απο 10-11-2014 έφεση και τα υπ'αριθ. 11127,11128,1388338 και 1388339 παράβολα αναφορικά με την απο 24-11-2014 έφεση (άρθρ. 495, 511,513,516, 517, 518 § 1,3 ΚΠολΔ) και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το

παραδεκτό και βάσιμο των κατ'ιδίαν λόγων τους. Παραδεκτά έχουν ασκηθεί και συνεκδικάζονται μετ'αυτής και οι απο 2-10-2015 πρόσθετοι λόγοι της απο 24-11-2014 έφεσης, καθόσον αφορούν κεφάλαια που έχουν προσβληθεί με την έφεση και έχουν επιδοθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα στους καθών αυτοί (άρθρ. 520 § 2 ΚΠολΔ), αφού το σχετικό δικόγραφο επιδόθηκε μεν στις 8-10-2015 στον δίκηγόρο Νικόλαο Τσουτσάνη, που εκπροσώπησε τους ενάγοντες στην δίκη ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ότε και περατώθηκε η εξουσία του ως πληρεξούσιος δικηγόρος τους με την έκδοση της οριστικής απόφασης, πλην όμως ήταν αυτός στο όνομα του οποίου εκδόθηκε μεταγενέστερα η απο 20-11-2014 και με αριθ. 19428 εγγυητική επιστολή της τραπεζής HSBC για λογαριασμό των 3^{ου} έως και 39^{ου} των εφεσιβλήτων, ενώ απο τα υπ' αριθ. 27154/2014, 14565/1014, 2075/2014 και 16047/2014 πληρεξούσια συμβολαιογραφικά έγγραφα, που προσκομίζει μετ'επικλήσεως η εκκαλούσα IBERDROLA SA, προκύπτει η μεταγενέστερη της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως πληρεξουσιότητά του και επομένως παραδεκτά επιδόθηκε σ'αυτόν το δικόγραφο των προσθέτων λόγων, απορριπτομένων των περι παραδέκτου ισχυρισμών των καθών οι πρόσθετοι λόγοι/εφεσιβλήτων 3^{ου} έως και 39^{ου} ως αβασίμων. Σημειώνεται οτι με την απο 10-11-2014 έφεση δεν πλήττεται το κεφάλαιο της εκκαλουμένης καθό μέρος απέρριψε την συνεκδικασθείσα μετά των λοιπών απο 1-9-2009 (αρ.εκθ.καταθ. 9143/2009) αγωγή των νυν εκκαλούντων Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα και επομένως ως προς το κεφάλαιο αυτό δεν έχει μεταβιβασθεί η υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Με τις απο 7-12-2009 (αρ.εκθ.καταθ.13614/2009), 15-10-2012 (αρ.εκθ.καταθ.5632/2012) και 31-1-2013 (αρ.εκθ.καταθ. 574/2013) αγωγές τους και κατά τη δέουσα εκτίμηση των δικογράφων τους, οι ενάγοντες ισχυρίστηκαν ότι είναι μακροχρόνιοι επενδυτές της εισηγμένης από το έτος 1990 στο χρηματιστήριο εταιρίας με την επωνυμία «Ρόκας ABEE», και ότι το έτος 2007 ήταν μέτοχοι μειοψηφίας αυτής, κατέχοντας τις κοινές και προνομιούχες μετοχές, που αναλυτικά αναφέρουν στις αγωγές τους. Οτι περαιτέρω, από το έτος 2004 η ισπανική εταιρεία με την επωνυμία «IBERDROLA SA» εισήλθε δια της θυγατρικής της εταιρείας με την επωνυμία «IBERDROLA RENOVABLES SA» στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας «Ρόκας ABEE», κατόπιν σύναψης συμφωνίας με τους βασικούς μετόχους αυτής Χ.Ρόκα και Γ.Ρόκα, με αποτέλεσμα η «IBERDROLA RENOVABLES SA» να κατέχει την 22-12-2005 ποσοστό 49,9% των κοινών μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE». Οτι την 15-3-2007 η «IBERDROLA RENOVABLES

SA» απέκτησε επιπλέον ποσοστό κοινών μετοχών 2,8 % του κεφαλαίου της εν λόγω εταιρείας, ώστε η συμμετοχή της ανήλθε στο ποσοστό του 52,7%. Ότι ειδικότερα, τις μετοχές αυτές τις απέκτησε μέσω προσυμφωνημένων συναλλαγών από τα αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα «Fortis Banque Luxembourg SA», από την οποία απέκτησε 293.735 κοινές μετοχές (1,43%) προς 21,75 ευρώ /μετοχή, και ING BANK NV από την οποία απέκτησε 281.510 μετοχές (1,37%) προς 21,75 ευρώ/μετοχή, καθώς την ίδια ημέρα η μητρική της εταιρεία «IBERDROLA SA» προέβη σε πρόωρο χρηματικό διακανονισμό συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) επί ισάριθμων μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE». Ότι στις 21 και 22-3-2007 οι Χ.Ρόκας και Γ.Ρόκας προέβησαν σε πώληση κοινών-μετοχών της εταιρείας που αντιπροσώπευαν αθροιζόμενες ποσοστό 9,8% του συνόλου των κοινών μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE» προς τα αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα «ABN AMRO BANK NV LONDON» και «SOCIETE GENERALE» με τίμημα 20,50 ευρώ ανά μετοχή, και ειδικότερα στις 21-3-2007 ο Χ. Ρόκας πώλησε το 4,95%, ήτοι 1.018.073 κοινές μετοχές προς την τράπεζα «ABN AMRO BANK NV LONDON», και στις 22-3-2007 ο ίδιος πώλησε 1,515%, ήτοι 311.254 κοινές μετοχές, και ο Γ.Ρόκας 3,352%, ήτοι 688.746 κοινές μετοχές, και συνολικά πώλησαν 1.000.000 μετοχές προς την αλλοδαπή τράπεζα «SOCIETE GENERALE». Ότι τις ίδιες ημέρες, οι εν λόγω τράπεζες, προέβησαν σε κατάρτιση συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) με τη μητρική εταιρεία «IBERDROLA SA» επί των αμέσως προαναφερόμενων μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE». Ότι στις 23-3-2007 διοικητικά στελέχη της εταιρείας, που πρόσκεινται στην οικογένεια Ρόκα και ειδικότερα η Βασιλική Χριστοδουλοπούλου, αντιπρόεδρος ΔΣ, ο Αθανάσιος Τσαντίλας, εκτελεστικό μέλος ΔΣ και η Γεωργία Γιοβάνη, σύζ. Αθανασίου Τσαντίλα, επώλησαν συνολικά 315.000 κοινές μετοχές (1,535%) αντί 20,50 ευρώ/μετοχή στο αλλοδαπό τραπεζικό ίδρυμα «FORTIS BANQUE LUXEMBURG PORTEFEUILLE PROPRE», και την ίδια ημέρα η εν λόγω τράπεζα προέβη σε κατάρτιση σύμβασης ανταλλαγής (SWAPS) με τη μητρική εταιρεία «IBERDROLA SA» επί των αμέσως προαναφερόμενων μετοχών. Ότι περαιτέρω, η εναγομένη εταιρεία «IBERDROLA SA» δια της θυγατρικής της «IBERDROLA RENOVABLES SA», που απώτερο σκοπό είχε την εξαγορά της εταιρείας «Ρόκας ABEE» και την έξοδό της από το Χρηματιστήριο, το Μάρτιο του 2007, άρχισε να αποκτά και προνομιούχες μετοχές της εν λόγω εταιρείας, και ειδικότερα την 28-3-2007 αγόρασε το σύνολο των προνομιούχων μετοχών, που κατείχαν ο Χ.Ρόκας και ο Γ.Ρόκας, ήτοι 204.722 και

959.313 τεμάχια αντίστοιχα, (ποσοστό 38,826%) στην τιμή των 21,50 ευρώ/μετοχή, με προσυμφωνημένη συναλλαγή με τη μέθοδο του πακέτου. Ότι στις 3-4-2007 η Βασιλική Χριστοδουλοπούλου και ο Αθανάσιος Τσαντίλας επώλησαν 78.138 (ποσοστό 2,40%) και 9.631 (ποσοστό 0,30%) προνομιούχες μετοχές, στην τιμή των 21,50 ευρώ/μετοχή στο αλλοδαπό τραπεζικό ίδρυμα «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LTD», το οποίο είχε αγοράσει προνομιούχες μετοχές της εν λόγω εταιρείας και από άλλα πρόσωπα, και η «IBERDROLA SA» σύναψε με αυτό σύμβαση ανταλλαγής (SWAPS) για 669.137 προνομιούχες μετοχές (ποσοστό 20,72%) με αποτέλεσμα να κατέχει άμεσα και έμμεσα ποσοστό άνω του 50% και επί των προνομιούχων μετοχών. Ότι οι μέτοχοι της μειοψηφίας αγνοούσαν τους νέους συσχετισμούς, που είχαν πλέον διαμορφωθεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας «Ρόκας ABEE», στην οποία είχαν επενδύσει, καθόσον οι προαναφερόμενες συμβάσεις ανταλλαγής (SWAPS) δεν ήταν υποχρεωτικό να γνωστοποιούνται, και οι μεταβιβάσεις των μετοχών από τους βασικούς μετόχους γίνονταν πάντα κάτω από το όριο του 5%, που η χρηματιστηριακή νομοθεσία επιβάλλει ανακοίνωση, με αποτέλεσμα να μην γνωστοποιείται το ποιος αποκτά τις μετοχές που πωλήθηκαν, και επομένως αγνοούσαν το γεγονός ότι μέχρι τον Απρίλιο του 2007 η εταιρεία «IBERDROLA RENOVABLES SA» είχε αποκτήσει άμεσα και έμμεσα, μέσω των συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) τον απόλυτο έλεγχο τόσο στις κοινές όσο και στις προνομιούχες μετοχές της εταιρείας «Ρόκας ABEE». Ότι παράλληλα, στην Γενική Συνέλευση των μετόχων της 17-5-2007 υπήρξαν ψευδείς διαβεβαιώσεις προς τους μετόχους μειοψηφίας ότι η οικογένεια Ρόκα, που πλέον είχε αποχωρήσει από το ΔΣ, παρέμενε στην εταιρεία και είχε αναλάβει την προώθηση ενός μεγάλου έργου και ότι δεν υπήρχε σκέψη για έξοδο της εταιρείας από το Χρηματιστήριο. Ότι περαιτέρω, την 1-7-2008 η εταιρεία «IBERDROLA RENOVABLES SA», όταν πλέον κατείχε άμεσα το 52,7% των κοινών και το 47,32% των προνομιούχων μετοχών, υπέβαλε προαιρετική δημόσια πρόταση για την απόκτηση του συνόλου των κοινών και προνομιούχων μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE», προσφέροντας τιμή 16 ευρώ για τις κοινές και 11 ευρώ για τις προνομιούχες μετοχές, δηλώνοντας την πρόθεσή της για εξαγορά της εταιρείας (squeeze out) κατά το άρθρο 27 του ν. 3461/2006, σε χρονική στιγμή που ήταν οικονομικά συμφέρουσα για αυτήν να εξαγοράσει την εταιρεία, εκμεταλλευόμενη την πτώση της αξίας της μετοχής. Ότι κατόπιν καταγγελιών των μετόχων μειοψηφίας, επενέβη η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η οποία επέβαλε

δια της υπ' αριθμ. 2/490/31-10-2008 απόφασής της και κατά τα αναλυτικώς διαλαμβανόμενα σε αυτήν, πρόστιμο ύψους 300.000 ευρώ στην εταιρία «IBERDROLA SA», λόγω παραβίασης της υποχρέωσής της να υποβάλει υποχρεωτική δημόσια πρόταση, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 3461/2006 εντός 20 ημερών από την 21-3-2007, οπότε σημειώθηκε η υπέρβαση του ορίου του 3% που προβλέπει ο εν λόγω νόμος. Οτι με την υποβολή της προαιρετικής δημόσιας πρότασης αποκαλύφθηκαν πλέον οι προθέσεις της εταιρείας «IBERDROLA RENOVABLES SA» για εξαγορά της εταιρείας «Ρόκας ABEE» και εξόδου αυτής από το Χρηματιστήριο, και οι μέτοχοι μειοψηφίας αιφνιδιάσθηκαν από την εξέλιξη αυτή και εξαναγκάσθηκαν, μη έχοντας άλλη επιλογή, να πωλήσουν τις μετοχές τους στα πλαίσια της πρότασης αυτής, αφού έγινε πλέον γνωστό ότι η εταιρία αυτή κατείχε, όχι μόνο την πλειοψηφία των κοινών αλλά και των προνομιούχων μετοχών, και ότι πλέον δεν υπήρχε στην εταιρία η οικογένεια Ρόκα, για να συσπειρωθούν γύρω από αυτήν οι μέτοχοι μειοψηφίας και να αντιδράσουν. Οτι εν τέλει, η εναγομένη εταιρία απέκτησε το σύνολο των μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE», στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, αποκτώντας μεταξύ άλλων και τις μετοχές που είχαν καταστεί υποκείμενο των προαναφερόμενων συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) από τα ως άνω αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα, και εν συνεχεία της άσκησης του δικαιώματος εξαγοράς του άρθρου 27 του ν. 3461/2007, με αποτέλεσμα από 16-2-2009 να παύσει η διαπραγμάτευση της μετοχής ΡΟΚΑΣ στο Χρηματιστήριο Αθηνών, και στις 18-3-2009 να ακολουθήσει, κατόπιν απόφασης της έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων της, η διαγραφή των μετοχών της. Οτι με την μεθόδευση των συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) από την εταιρία «IBERDROLA SA» και τη θυγατρική της «IBERDROLA RENOVABLES SA» σε συνεργασία και συντονισμό με τους βασικούς μετόχους της εταιρείας «Ρόκας ABEE» Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα, η εναγομένη εταιρία απέκτησε τον απόλυτο έλεγχο της εταιρείας «Ρόκας ABEE», με προνομιακή ικανοποίηση των βασικών μετόχων και διευθυντικών στελεχών, οι οποίοι καρπώθηκαν το υπερτίμημα που πλήρωσε η εν λόγω εταιρία για την απόκτηση και ενίσχυση του ελέγχου αυτού, αγοράζοντας από αυτούς πακέτα μετοχών, καθώς και τα προαναφερόμενα αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα, τα οποία επίσης αγόρασαν πακέτα μετοχών, που ταυτοχρόνως κατέστησαν υποκείμενα των προαναφερόμενων συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS), σε βάρος των μετόχων μειοψηφίας, οι οποίοι εξαναγκάσθηκαν να πωλήσουν τις μετοχές τους στα πλαίσια

της προαιρετικής δημόσιας πρότασης σε τιμή χαμηλότερη από αυτήν που πώλησαν τις μετοχές τους οι βασικοί μέτοχοι, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των μετόχων. Οτι αν η εναγομένη εταιρεία «IBERDROLA RENOVABLES SA» είχε υποβάλλει υποχρεωτική δημόσια πρόταση μέχρι τις 10-4-2007, που ήταν η απώτατη ημερομηνία κατά την οποία είχε υποχρέωση εκ του άρθρου 7 του ν. 3461/2006 να υποβάλλει τέτοια πρόταση, η πρόταση αυτή, ενόψει του σκοπού της εναγομένης για εξαγορά της εταιρίας και εξόδου από το Χρηματιστήριο, αναγκαστικά και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, δεν θα αφορούσε μόνο τις κοινές αλλά και τις προνομιούχες μετοχές, και οι ενάγοντες θα πωλούσαν όλες τις μετοχές τους, αφού θα μάθαιναν για τους νέους συσχετισμούς, που είχαν διαμορφωθεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας, και θα αντιλαμβάνονταν την πρόθεση της εναγομένης εταιρείας για εξαγορά της εταιρείας «Ρόκας ABEE» και για έξοδο αυτής από το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Οτι με την ανωτέρω αδικοπρακτική αλλά και αντίθετη στα χρηστά ήθη συντονισμένη συμπεριφορά των εναγομένων, οι ενάγοντες υπέστησαν περιουσιακή ζημία, που συνίσταται στα διαφυγόντα κέρδη τους από τη χαμηλότερη τιμή πώλησης των μετοχών τους σε σχέση με την υψηλότερη που θα επετυγχάνετο (21,75 ευρώ/κοινή μετοχή και 20,50 ευρώ/προνομιούχο μετοχή), αν είχε προηγηθεί η υποβολή της υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης για την εξαγορά των μετοχών τους και η διαφανής ενημέρωσή τους για τα τεκταινόμενα στην εταιρία. Με βάση τα περιστατικά αυτά ο ενάγων της ανωτέρω υπ' αριθ.εκθ. κατάθ. 251056/13614/2009 Αναστάσιος Σωφρονιάδης, που επιπλέον εκθέτει ότι η εναγομένη εταιρεία υποχρεούτο να υποβάλλει δημόσια πρόταση εξαγοράς των μετοχών μέχρι την 15-3-2008 και επικουρικώς μέχρι την 10-4-2007, ζήτησε με βάση τον αριθμό των μετοχών, που ισχυρίζεται ότι κατείχε κατά το χρονικό διάστημα που γεννήθηκε η υποχρέωση της εναγομένης εταιρείας, να υποχρεωθεί αυτή, με απόφαση προσωρινώς εκτελεστή να του καταβάλει, ως αποζημίωση για διαφυγόντα κέρδη εκ της ως άνω αδικοπραξίας, το ποσό των 637.565 ευρώ, νομιμοτόκως από 16-3-2008 άλλως από της επιδόσεως της αγωγής, και επικουρικά το ποσό των 582.600 ευρώ νομιμοτόκως από 11-4-2007 άλλως από την επίδοση της αγωγής, καθώς επίσης ζήτησε να του καταβάλει η εναγομένη ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 50.000 ευρώ νομιμοτόκως από 16-3-2008, άλλως από 11-4-2007, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Περαιτέρω, ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγομένη εταιρεία να του καταβάλει νόμιμους τόκους επί των

κεφαλαιοποιημένων τόκων επί του αιτούμενου κεφαλαίου των 687.565,00 ευρώ, και επικουρικά του κεφαλαίου των 632.600 ευρώ, από 16-3-2008, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, και να καταδικασθεί η αντίδικός του στην δικαστική του δαπάνη. Ο ενάγων της αγωγής με αριθ. εκθ. κατάθεσης 176122/5632/2012 Εμμ.Τζωρτζακάκης, ζήτησε, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής του, που έγινε με τις προτάσεις του και με προφορική δήλωση στο ακροατήριο καταχωρισθείσα στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, εις ολόκληρον ο καθένας, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να του καταβάλουν ως αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας το ποσό των 206.572 ευρώ, και επικουρικά το ίδιο ποσό λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού, νομιμοτόκως από 22-3-2007 άλλως από την επίδοση της αγωγής. Ζήτησε επίσης, να υποχρεωθούν αυτοί, εις ολόκληρον έκαστος, να του καταβάλουν τους νόμιμους τόκους υπερημερίας ποσού 50.000 ευρώ επί του κεφαλαίου των 461.424 ευρώ, που πράγματι του καταβλήθηκε, από 22-3-2007 μέχρι την 30-9-2008, διότι στερήθηκε αδικαιολόγητα το εν λόγω ποσό, κυρίως σύμφωνα με τις διατάξεις περί αδικοπραξίας και επικουρικά κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, και τέλος ζήτησε να του καταβάλουν οι εναγόμενοι, εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 93.428 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εκ της ως άνω αδικοπραξίας, νομιμοτόκως από 22-3-2007 άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, και να καταδικαστούν αυτοί στη δικαστική του δαπάνη. Οι ενάγοντες της αγωγής με αριθ.εκθ. κατάθεσης 19874/574/2013, με το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν από προηγούμενη από 1-10-2009 αγωγή τους, με την ίδια ιστορική και νομική αιτία και αιτήματα (με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009), ζήτησαν να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να τους καταβάλουν εις ολόκληρον έκαστος, τα στο αιτητικό αυτής αναφερόμενα ποσά νομιμοτόκως από την επίδοση της αμέσως προαναφερόμενης αγωγής τους λόγω της όχλησης, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής τους. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του, αφού συνεκδίκασε όλες τις αγωγές, απέρριψε την απο 31-1-2013 αγωγή ως προς την ενάγουσα με αρ.15^α Σοφία Παπαθωμοπούλου ως απαράδεκτη ελλείπει ενεργητικής αυτής νομιμοποίησης, ενώ έγινε δεκτό ότι στη θέση της εταιρίας με την επωνυμία «IBERDROLA RENOVBABLES SA» υπεισήλθε ως οιονεί καθολική αυτής διάδοχος η μητρική της εταιρία «IBERDROLA SA» λόγω συγχώνευσης της πρώτης με

απορρόφηση από την ως άνω μητρική της εταιρία. Περαιτέρω, έκρινε τις άνω αγωγές επαρκώς ορισμένες, πλην του αιτήματος της από 7-12-2009 και με αριθμ. κατάθ. 13614/2009 αγωγής για επιδίκαση νόμιμων τόκων επί των κεφαλαιοποιημένων τόκων του αιτούμενου κεφαλαίου των 687.565,00 ευρώ και επικουρικά του κεφαλαίου των 632.600 ευρώ από 16-3-2008, άλλως από την επίδοση της αγωγής, το οποίο κρίθηκε απορριπτέο προεχόντως ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας για τους σ'αυτήν διαλαμβανόμενους λόγους, κρίση που δεν πλήττεται εν προκειμένω. Κατά τα λοιπά οι ως άνω αγωγές κρίθηκαν νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 2, 5, 7, 9 παρ. 4, 10, 29 του ν.3461/2006, 340, 345, 346, 914, 919, 932, 297, 298, 299 ΑΚ, 176, 191 § 2, 907 και 908 ΚΠολΔ. Νόμιμο επίσης κρίθηκε και το αίτημα της από 31-1-2013 αγωγής για επιδίκαση νόμιμων τόκων από την επίδοση της προηγούμενης από 1-10-2009 αγωγής, από το δικόγραφο της οποίας εχώρησε παραίτηση. Νόμω αβάσιμα αντίθετα κρίθηκαν: α) Το κύριο αίτημα της αγωγής του Α.Σωφρονιάδη για καταβολή του ποσού των 637.565 ευρώ, που στηρίζεται στην εκδοχή ότι η εναγομένη είχε υποχρέωση να υποβάλλει εκ του νόμου δημόσια πρόταση μέχρι την 15-3-2008, με το σκεπτικό ότι δεν προκύπτει κάτι τέτοιο από το άρθρο 7 του ν. 3461/2007, αφού η καταληκτική ημερομηνία, κατά την οποία γεννήθηκε η εν λόγω υποχρέωση ήταν η 10-4-2007, όπως και το αίτημα για καταβολή νόμιμων τόκων από 16-3-2008, άλλως από 11-4-2008, με το σκεπτικό ότι στις αξιώσεις από αδικοπραξία η ημέρα τέλεσης του ζημιογόνου γεγονότος ή επέλευσης της ζημίας δεν αποτελούν δήλη ημέρα προς έναρξη τοκογονίας, με αποτέλεσμα τόκοι να οφείλονται από σχετική όχληση του δανειστή, την οποία δεν επικαλείται ο ενάγων, β) Η επικουρική βάση της αγωγής του Εμμ.Τζωρτζακάκη, που στηρίζεται στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, με το σκεπτικό ότι ο ενάγων δεν επικαλείται πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα, στα οποία στηρίζεται η αγωγή από την αδικοπραξία, καθώς και το αίτημα για επιδίκαση νόμιμων τόκων υπερημερίας επί του καταβληθέντος σε αυτόν κεφαλαίου των 461.424 ευρώ για την πώληση των μετοχών του, από 22-3-2007 μέχρι την 30-9-2008, διότι επίσης δεν επικαλείται σχετική όχληση, ούτε συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 911 ΑΚ. γ) κατά πλειοψηφία το αίτημα της από 31-1-2013 αγωγής των εκ των εναγόντων Ευτέρπης Τόμπρου και Δήμητρας Τόμπρου ως κληρονόμων του Αλεξάνδρου Τόμπρου και Σοφίας Παπαθωμοπούλου, Γεωργίας Παπαθωμοπούλου και Κων/νου Παπαθωμόπουλου ως κληρονόμων του

Ιω. Παπαθωμόπουλου για επιδίκαση σε αυτούς χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης κατ' άρθρο 933 ΑΚ, με το σκεπτικό ότι ασκήθηκε μεν η προηγούμενη με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 όμοια αγωγή των εναγόντων Αλεξ. Τόμπρου και Ιω. Παπαθωμόπουλου, με την οποία αυτοί για την ίδια ιστορική και νομική αιτία ζητούσαν την χρηματική τους ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, η οποία καταρχήν ως απαίτηση είναι κληρονομητή, ωστόσο εχώρησε παραίτηση από την αγωγή αυτή με την ένδικη αγωγή, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα, κατά την πλειοψηφίσασα γνώμη, η πρώτη αγωγή να θεωρείται ως μη ασκηθείσα και να καταλύεται αναδρομικά η επίδοση της αγωγής ως διαδικαστική πράξη, δεδομένου ότι οι κληρονόμοι αυτών δεν συνεχίζουν τη δίκη αυτή, αλλά είναι οι ίδιοι ενάγοντες της νέας αγωγής. Κατά των απορριπτικών τούτων διατάξεων δεν έχει ασκηθεί έφεση ή αντέφεση από τους έχοντες έννομο προς τούτο συμφέρον και επομένως τα σχετικά με αυτές κεφάλαια δεν έχουν μεταβιβαστεί ενώπιον του δευτεροβαθμίου τούτου Δικαστηρίου. Αμφότερες οι εφέσεις με τις οποίες πλήττεται η εκκαλουμένη, μαζί με τους προσθέτους λόγους, πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της προφανούς μεταξύ τους συνάφειας.

Με τον πρώτο λόγο της απο 24-11-2014 έφεσής της η εκκαλούσα ανώνυμη αλλοδαπή εταιρία ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο παρά το νόμο δεν κήρυξε απαράδεκτη τη συζήτηση της απο 31-1-2013 (αρ.εκθ.καταθ. 574/2013) αγωγής των 3^{ου} έως και 39^{ου} των εφεσιβλήτων κατ' αυτής λόγω μη καταβολής των εξόδων της προηγούμενης δίκης.

Κατά το άρθρο 179 του ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 2915/2001 και ισχύει από 16-9-2001, "το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, μόνο όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή συγγενείς εξ αίματος, έως και τον δεύτερο βαθμό ή όταν η ερμηνεία του κανόνα δικαίου, που εφαρμόστηκε, ήταν ιδιαίτερα δυσχερής". Πριν από την τροποποίηση αυτή, η εν λόγω διάταξη είχε ως εξής: "Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή ανάμεσα σε συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, έως και τον δεύτερο βαθμό ή όταν υπήρχε εύλογη αμφιβολία, για την έκβαση της δίκης". Περαιτέρω, κατά το άρθρο 188 του ίδιου Κώδικα, "αν γίνει ανάκληση διαδικαστικής πράξης ή παραίτηση είτε από αυτήν είτε από όλη τη δίκη, τα έξοδα επιβάλλονται σε βάρος του διαδίκου, που ανακαλεί ή παραιτείται". Περαιτέρω, κατά το άρθρο 192 ΚΠολΔ, "σε περίπτωση αποδοχής ή ανάκλησης διαδικαστικής πράξης ή

παραίτησης, είτε από αυτήν είτε από ολόκληρη τη δίκη, αν εκδίδεται οριστική απόφαση, εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 191 (το δικαστήριο, αν έχει υποβληθεί σχετικός κατάλογος, πρέπει να περιλάβει διάταξη στην απόφαση του, περί των δικαστικών εξόδων της δίκης), διαφορετικά, η εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων γίνεται κατά την διαδικασία των άρθρων 679 επ. από το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο, για τις δίκες, που διεξάγονται σ' αυτό".

Εξάλλου, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294 εδάφ. α', 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, πριν από τη συζήτηση της, που μπορεί να γίνει είτε με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, είτε με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτούμενου, έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε και η σχετική δίκη καταργείται. Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 188 παρ.1, 189 παρ.1 εδάφ. γ', 191, 192 ΚΠολΔ και 107 του τότε ισχύοντος Κώδικα περί Δικηγόρων (ν.δ. 3026/1954), συνάγεται ότι στην περίπτωση παραιτήσεως από το δικόγραφο της αγωγής, ως διαδικαστικής πράξεως, που γίνεται από τον ενάγοντα με δήλωση στο ακροατήριο κατά την ορισθείσα για εκδίκαση της ημεροχρονολογία και πριν την προφορική συζήτηση της ουσίας της υποθέσεως από τον εναγόμενο, γεννιέται υπέρ του τελευταίου αυτού αξίωση κατά του παραιτούμενου ενάγοντος, που εξομοιώνεται με διάδικο που ηττάται, για απόδοση των αναγκαίων δικαστικών και εξώδικων εξόδων, στα οποία αυτός υποβλήθηκε μέχρι το χρόνο της παραιτήσεως και στα οποία περιλαμβάνεται και η, κατά την ισχύουσα διατίμηση, αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου του για τη σύνταξη προτάσεων προς απόκρουση της αγωγής, από το δικόγραφο της οποίας ο ενάγων παραιτήθηκε, η εκκαθάριση δε των εξόδων αυτών γίνεται κατά τη διαδικασία των αμοιβών για την παροχή εργασίας (αρθρ. 679 επ. ΚΠολΔ) από το μονομελές πρωτοδικείο ή από το ειρηνοδικείο, αν η δίκη διεξαγόταν σ' αυτό. Η αξίωση αυτή του εναγομένου έχει γενεσιουργό αιτία την παραίτηση του ενάγοντος, από την οποία αντίστοιχα γεννιέται υποχρέωση προς ικανοποίηση της (ΑΠ 539/2008 τνπ ΝΟΜΟΣ). Από τον συνδυασμό, επίσης, όλων των πιο πάνω διατάξεων, προκύπτει ότι η δυνατότητα συμφηφισμού των δικαστικών εξόδων, η οποία δίδεται στο δικαστήριο της ουσίας, είτε με το προηγούμενο είτε με το μετά το ν. 2915/2001 νομοθετικό καθεστώς, παρέχεται στο δικαστήριο και στην περίπτωση, που επιλαμβάνεται τέτοιας υπόθεσης, με βάση το άρθρο 192 ΚΠολΔ, και ειδικότερα σε περίπτωση που γίνει παραίτηση διαδίκου από διαδικαστική πράξη του ή από ολόκληρη τη δίκη. Δηλαδή

στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο, που ενεργεί όπως θα ενεργούσε το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου γίνεται η παραίτηση, για τον καθορισμό των εν γένει δικαστικών εξόδων, τα οποία πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του παραιτηθέντος διαδίκου, λαμβάνει υπόψη του όλες τις πιο πάνω διατάξεις, τόσο του Κώδικα περί Δικηγόρων, όσο και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μεταξύ των οποίων και αυτή του άρθρου 179, αν κρίνει ότι η ερμηνεία των διατάξεων, οι οποίες ήταν εφαρμοστέες στην υπόθεση ήταν ιδιαίτερα δυσχερές κι' αυτό, γιατί ο νόμος δεν διακρίνει, σχετικά με τον χρόνο, που έγινε η παραίτηση, η οποία (όταν πρόκειται για παραίτηση από αγωγή), λαμβάνει, συνήθως, χώρα, πριν τη συζήτηση της, οπότε δεν απαιτείται προς τούτο και συναίνεση του αντιδίκου, ενώ αν γίνει αργότερα, η παραίτηση αυτή είναι απαράδεκτη, αν ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση (294 ΚΠολΔ). Και ναι μεν η διάταξη του άρθρου 179 ΚΠολΔ θέτει ως προϋπόθεση, για συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων, ιδιαίτερη δυσχέρεια περί την ερμηνεία διατάξεων, που "εφαρμόστηκαν", όμως η διάταξη αυτή αναφέρεται στο "συνήθως συμβαίνον", δηλαδή στην περάτωση της δίκης με οριστική απόφαση. Σε καμιά περίπτωση, όμως, ο νομοθέτης δεν θέλησε να αποκλείσει την εφαρμογή της διατάξεως αυτής και επί παραίτησεως από διαδικαστικής πράξεως, πράγμα το οποίο επιβάλλεται τόσο από την αρχή της επιείκειας, που εφαρμόζεται σε όλο το δίκαιο, όσο και στον επιδιωκόμενο με την παραίτηση σκοπό της καταργήσεως των δικών, αφού διαφορετικά και εφόσον συντρέχει πράγματι περίπτωση δυσχερούς ερμηνείας των σχετικών με την υπόθεση διατάξεων, ο διάδικος θα προτιμά τη συνέχιση της δίκης, χάρη του συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων, αντί της παραίτησεως και της, εξαιτίας αυτής, πληρωμής όλων των μέχρι τότε δικαστικών δαπανών. Αυτά γίνονταν δεκτά και υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς, πριν δηλαδή την τροποποίηση του άρθρου 179 ΚΠολΔ, με το Ν. 2915/2001 (ΑΠ 892/1983 ΕλλΔνη 1984.118). Όμως και μετά την ως άνω τροποποίηση, δεν επήλθε, κατά το κρίσιμο εν προκειμένω σημείο, ουσιαστική διαφοροποίηση, αφού, για την δυνατότητα συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης, αντί για το "υπήρχε εύλογη αμφιβολία", τέθηκε η "ιδιαίτερη δυσχέρεια περί την ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόστηκαν". Μάλιστα, υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, η "εύλογη αμφιβολία" μπορούσε να καταλαμβάνει όχι μόνο δυσχέρεια περί την ερμηνεία των εφαρμοστέων διατάξεων, αλλά, γενικά, όλο το "φάσμα" της υπόθεσης (νομικό και πραγματικό) (ΑΠ 1034/2012 τνπ ΝΟΜΟΣ). Η ως άνω εκκαθάριση των εξόδων της προηγούμενης δίκης μπορεί να γίνει και από το

δικαστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η ένσταση του άρθρου 295 § 2 ΚΠολΔ, κατά την έρευνα της ενστάσεως αυτής, ως παρεμπόδιον ζήτημα που επηρεάζει την πρόοδο της δίκης (άρθρα 282 § 2, 284 ΚΠολΔ). Τα σχετικά αποδεικτικά μέσα πρέπει να προσκομίζονται υποχρεωτικά προαποδεικτικώς προς σχηματισμό πιθανολογήσεως, η οποία αρκεί κατά το άρθρο 190 § 3 (ΕφΠειρ 918/1996 ΕλλΔνη 1997.859, Ι. Μπρίνιας Δ 2.500 επ. και Δ5.37, Σ.Σταματόπουλος Δ 15.543).

Οι εναγόμενοι της απο 31-1-2013 και υπ' αριθμ. εκθ. καταθ. 574/2013 αγωγής, με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους, ισχυρίστηκαν ότι οι ενάγοντες με την υπο κρίση αγωγή τους, παραιτήθηκαν από την από 1-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 προγενέστερη (όμοια) αγωγή τους, η οποία στηριζόταν στην ίδια ιστορική και νομική βάση, στην οποία στηριζόταν και η ένδικη αγωγή, δικάσιμος της οποίας είχε οριστεί αρχικά η 19-5-2011 και ότι είκοσι ημέρες πριν από την ως άνω δικάσιμο, δηλαδή στις 28-4-2011, κατέθεσαν στο Δικαστήριο τις έγγραφες προτάσεις τους, προσκομίζοντας ταυτοχρόνως, τις παραστάσεις των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, αφετέρου δε πλήρη φάκελο με όλα τα έγγραφα που επικαλούνταν προς απόδειξη των ισχυρισμών τους και αντίκρουση των ισχυρισμών των αντιδίκων τους. Ότι η συζήτηση της ως άνω αγωγής αναβλήθηκε για την δικάσιμο της 5-12-2013 και ότι οι αντίδικοί τους επωφελήθηκαν από το ως άνω γεγονός, προκειμένου να διορθώσουν σφάλματα και να συμπληρώσουν τις ελλείψεις της αρχικής (όμοιας) αγωγής τους και ότι αντί να συζητήσουν την αγωγή εκείνη, άσκησαν την ανωτέρω νέα αγωγή, η οποία έχει την ίδια νομική και ιστορική βάση με την προηγούμενη, από το δικόγραφο της οποίας και παραιτήθηκαν. Τέλος, ισχυρίστηκαν ότι οι ενάγοντες αρνούνται να τους καταβάλουν τα έξοδα της προηγούμενης αυτής δίκης που δικαιούνται, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων, και τα οποία ανέρχονται στα ποσά που αναλυτικώς αναφέρονται για κάθε εναγόμενο ξεχωριστά, και για τα οποία έχουν ήδη ασκήσει αγωγές στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των αμοιβών (άρθρα 677 επ ΚΠολΔ), οι οποίες εκκρεμούν, κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στις προτάσεις τους. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε ότι ο ισχυρισμός αυτός των εναγομένων συνιστά διακωλυτική για την πρόοδο της δίκης ένσταση, ήτοι την ένσταση μη καταβολής εξόδων προηγούμενης δίκης, η οποία παραδεκτώς προβλήθηκε στην δίκη κατ'άρθρο 263 εδ. δ' ΚΠολΔ, ότι αυτή είναι πλήρως ορισμένη και νόμιμη, ερευνώντας δε αυτήν κατ' ουσίαν, ως αρμόδιο να προβεί σύμφωνα με το άρθρο

284 ΚΠολΔ, παρεμπιπτόντως σε μη δεσμευτική με δεδικασμένο εκκαθάριση των εξόδων (άρθρο 331 ΚΠολΔ), καθόσον η εκκαθάριση αυτή αποτελεί ερευνώμενο και αυτεπαγγέλτως παρεμπιπτόν ζήτημα της ως άνω, κατά το άρθρο 295 § 2 του ΚΠολΔ ενστάσεως, δεδομένου ότι υφίσταται και σχετικό αίτημα αμφοτέρων των αναιδίκων πλευρών και με το σκεπτικό ότι οι ενάγοντες συνομολογούν, με την κρινόμενη αγωγή και την προσθήκη - αντίκρουση των προτάσεών τους, ότι πράγματι παραιτήθηκαν του δικογράφου της ως άνω από 1-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 προγενέστερης όμοιας αγωγής, κατά περιεχόμενο (ιστορική βάση) και αιτήματα, με την κρινόμενη αγωγή τους εναντίον των ιδίων εναγομένων, αρνήθηκαν όμως ότι συντρέχει ίδια νομική αιτία, ζήτησαν να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, άλλως να απορριφθεί αυτή κατ' άρθρο 281 ΑΚ. Στη συνέχεια έκρινε παρεμπιπτόντως ότι τα δικαστικά έξοδα σχετικά με την από 1-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 προγενέστερη αγωγή, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν οι ενάγοντες με την ενώπιον αυτού νέα αγωγή τους, πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, απορριπτομένης της υπό έρευνα διακωλυτικής της προόδου της δίκης ενστάσεως εκ μέρους των εναγομένων ως ουσιαστικά αβάσιμης.

Από τα δικόγραφα αμφοτέρων των αγωγών, που προσκομίζονται με επίκληση, προκύπτει ότι πράγματι οι δύο αγωγές έχουν το ίδιο περιεχόμενο, αφορούν στο ίδιο βιοτικό συμβάν, ήτοι έχουν την ίδια ιστορική αιτία και επιπλέον στηρίζονται και στις ίδιες νομικές διατάξεις, καθόσον η διάταξη του άρθρου 919 ΑΚ αναφέρεται επίσης στο δικόγραφο της αγωγής από το οποίο εχώρησε παραίτηση, με τη διαφορά ότι συμπληρώνεται και εξειδικεύεται περισσότερο στην δεύτερη αγωγή. Αυτός εξάλλου είναι και ο λόγος, για τον οποίο οι ενάγοντες της δεύτερης (νέας) αγωγής νόμιμα ζητούν τόκους από την επίδοση της προγενέστερης αγωγής τους λόγω της όχλησης, διότι αν επρόκειτο για άλλη αγωγή δεν θα μπορούσαν να το ζητήσουν. Από την επισκόπηση της δικογραφίας προκύπτει ότι άπαντες οι εναγόμενοι υπεβλήθησαν σε έξοδα για την συζήτηση της από 1-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 προγενέστερης όμοιας αγωγής των εναγόντων κατά την αρχική δικάσιμο της 19-5-2011, ωστόσο όπως και οι ίδιοι οι εναγόμενοι συνομολόγησαν το νομικό αντικείμενο της αγωγής ήταν εξαιρετικά δύσκολο και πολύπλοκο, δεδομένου ότι αφορά στη νομοθεσία περί δημοσίων προτάσεων, που ενσωματώνει ευρωπαϊκή Οδηγία. Περαιτέρω το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών δικάζοντας κατά την ειδική διαδικασία των αμοιβών, με την

υπ' αριθ. 266/2014 μη οριστική απόφασή του ανέβαλε την συζήτηση της ενώπιον αυτού αγωγής μέχρι να εκδοθεί απόφαση απο το πρωτοβάθμιο τούτο Δικαστήριο, που δίκασε την κύρια αγωγή επι της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην νομική σκέψη στην αρχή της παρούσας, αλλά και με βάση την αρχή της επιείκειας, που εφαρμόζεται σε όλο το δίκαιο, σε συνδυασμό και με τον επιδιωκόμενο με την παραίτηση σκοπό της καταργήσεως των δικών, ορθά το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε παρεμπιπτόντως οτι τα δικαστικά έξοδα σχετικά με την από 1-10-2009 και με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 προγενέστερη αγωγή, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν οι ενάγοντες με την απο 31-1-2013 αγωγή τους, πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, και να προχωρήσει το Δικαστήριο στην κατ' ουσία έρευνα της υπόθεσης, απορριφθείσης της διακωλυτικής ενστάσεως των εναγομένων ως ουσιαστικά αβάσιμης. Μετά ταύτα ως ουσία αβάσιμος πρέπει να απορριφθεί και ο σχετικός με το κεφάλαιο τούτο της εκκαλουμένης πρώτος λόγος της ανωτέρω εφέσεως.

Με τον δεύτερο λόγο της έφεσής της η εκκαλούσα εταιρία με την επωνυμία «IBERDROLA SA», αλλά και οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας με τον πρώτο λόγο της συνεκδικαζόμενης απο 10-11-2014 εφέσεώς τους, ισχυρίζονται οτι η προσβαλλομένη απόφαση υιοθετώντας το λανθασμένο σκεπτικό της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 Ν.3461/2006.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 3461/2006 «Ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2004/25/Ε.Κ. σχετικά με τις δημόσιες προτάσεις» (ΦΕΚ Α' 106). «Για τις ανάγκες εφαρμογής του νόμου ορίζονται ως: α) «Δημόσια πρόταση» ή «πρόταση»: η δημόσια πρόταση, η οποία απευθύνεται στους κατόχους κινητών αξιών μιας εταιρίας για την απόκτηση του συνόλου ή μέρους των αξιών αυτών. Μια δημόσια πρόταση μπορεί να είναι είτε προαιρετική σύμφωνα με το άρθρο 6 είτε υποχρεωτική σύμφωνα με το άρθρο 7. β) «Υπό εξαγορά εταιρία»: η εταιρία της οποίας οι κινητές αξίες αποτελούν αντικείμενο δημόσιας πρότασης. γ) ε) «Πρόσωπα που ενεργούν συντονισμένα»: τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συνεργάζονται με τον προτείνοντα ή με την υπό εξαγορά εταιρία, βάσει ρητής ή σιωπηρής, προφορικής ή γραπτής συμφωνίας, η οποία είχε ως σκοπό την απόκτηση του ελέγχου της υπό εξαγορά εταιρίας ή τη ματαίωση της επιτυχούς έκβασης της δημόσιας πρότασης. Πρόσωπα που ελέγχονται από άλλο φυσικό ή

νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 8 του π.δ. 51/1992, θεωρούνται ως πρόσωπα που ενεργούν συντονισμένα τόσο με το πρόσωπο αυτό όσο και μεταξύ τους. στ)». Εξάλλου με το άρθρο 5 του ίδιου νόμου ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Οι κανόνες που διέπουν τη δημόσια πρόταση έχουν ως σκοπό να διασφαλίσουν ότι: α) Όλοι οι κάτοχοι των κινητών αξιών της υπό εξαγορά εταιρίας της ίδιας κατηγορίας τυγχάνουν ισότιμης μεταχείρισης και, εάν ένα πρόσωπο αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο της εταιρίας, οι λοιποί κάτοχοι κινητών αξιών πρέπει να προστατεύονται. β)». Περαιτέρω το άρθρο 6 του προαναφερόμενου νόμου ορίζει ότι: «1. Οποιος προβαίνει σε προαιρετική δημόσια πρόταση για την απόκτηση κινητών αξιών υποχρεούται να αποκτήσει όλες τις κινητές αξίες οι οποίες θα του προσφερθούν, εκτός εάν έχει ορίσει μέγιστο αριθμό κινητών αξιών που δεσμεύεται να αποδεχθεί. Ο προτείνων μπορεί να ορίσει ελάχιστο αριθμό κινητών αξιών που θα πρέπει να του προσφερθούν προκειμένου να ισχύσει η δημόσια πρόταση. 2.», ενώ με το άρθρο 7 αυτού ορίζεται ότι: «1. Κάθε πρόσωπο, το οποίο αποκτά καθ' οιονδήποτε τρόπο, άμεσα ή έμμεσα απευθείας ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτό, κινητές αξίες και, λόγω της απόκτησης αυτής, το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου που κατέχει το πρόσωπο αυτό, άμεσα ή έμμεσα, απευθείας ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτό, υπερβαίνει το όριο του ενός τρίτου ($1/3$) του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της υπό εξαγορά εταιρίας, υποχρεούται, εντός είκοσι (20) ημερών από την απόκτηση αυτή, να απευθύνει υποχρεωτικά δημόσια πρόταση για το σύνολο των κινητών αξιών της υπό εξαγορά εταιρίας καταβάλλοντας δίκαιο και εύλογο αντάλλαγμα όπως ορίζεται στο άρθρο 9. Την ίδια υποχρέωση υπέχει και κάθε πρόσωπο που κατέχει περισσότερο από το ένα τρίτο ($1/3$) χωρίς να υπερβαίνει το ένα δεύτερο ($1/2$) του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της υπό εξαγορά εταιρίας και το οποίο αποκτά μέσα σε δώδεκα (12) μήνες, άμεσα ή έμμεσα, απευθείας ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτό, κινητές αξίες της υπό εξαγορά εταιρίας, οι οποίες αντιπροσωπεύουν ποσοστό ανώτερο του τρία τοις εκατό (3%) του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της υπό εξαγορά εταιρίας. Η υποχρέωση του προηγουμένου εδαφίου δεν ισχύει εάν ο προτείνων έχει ήδη προβεί σε υποχρεωτική δημόσια πρόταση. 2. Ως δικαιώματα ψήφου που αποκτά ή κατέχει το υπόχρεο πρόσωπο και τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτό

λογίζονται και τα δικαιώματα ψήφου που αποκτώνται ή κατέχονται δυνάμει συμβάσεως ενεχύρου, επικαρπίας, φύλαξης ή διαχείρισης κινητών αξιών, εφόσον ο κάτοχός τους μπορεί να τα ασκήσει κατά τη διακριτική του ευχέρεια. 3. Για τον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου η άσκηση των οποίων δεν απαγορεύεται από το άρθρο 16 του κ.ν. 2190/1920 ή από άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας». Ο ν. 3461/2006 ενσωμάτωσε στην ελληνική νομοθεσία την Οδηγία 2004/25/Ε.Κ. σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς στα πλαίσια προστασίας των μετόχων μειοψηφίας ανώνυμης εταιρίας σε περίπτωση μεταβολής του φορέα ελέγχου της. Ειδικότερα από τη γραμματική διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 3461/2006 προκύπτει, κατ' αρχάς, ότι η υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης προς όλους τους μετόχους μιας ανώνυμης εταιρίας υφίσταται στις εξής περιπτώσεις: α) στην περίπτωση απόκτησης κινητών αξιών συνεπεία της οποίας το ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου του αποκτώντος στην εταιρία υπερβαίνει το 1/3 του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρίας και β) στην περίπτωση απόκτηση από πρόσωπο, το οποίο κατέχει ποσοστό μεγαλύτερο από το 1/3, χωρίς όμως να υπερβαίνει το 1/2 των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρίας, κινητών αξιών, εντός χρονικού διαστήματος δώδεκα (12) μηνών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν ποσοστό μεγαλύτερο του 3% των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρίας, με αποτέλεσμα να ενισχύεται ο ήδη ασκούμενος έλεγχος. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις η απόκτηση ή ενίσχυση του ελέγχου μπορεί να λάβει χώρα, κατά τη ρητή διατύπωση της παρ. 1 του εν λόγω άρθρου άμεσα ή έμμεσα, απευθείας ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του αποκτώντος ή συντονισμένα με αυτό. Αναλυτικότερα από την τελολογική ερμηνεία του ανωτέρω άρθρου σε συνδυασμό με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3461/2006, απόκτηση ή ενίσχυση ελέγχου με άμεσο τρόπο συντρέχει όταν ο υπόχρεος αγοράζει στο όνομα και για λογαριασμό του τις μετοχές που ενσωματώνουν το συγκεκριμένο ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου, ενώ έμμεση θα πρέπει να θεωρηθεί η απόκτηση όταν ο υπόχρεος, χωρίς να έχει αποκτήσει ο ίδιος ή πρόσωπο το οποίο λειτουργεί για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτόν, τις μετοχές, εν τούτοις έχει αποκτήσει τη δυνατότητα, με οιονδήποτε τρόπο και μέσο, να ελέγχει, είτε ο ίδιος απευθείας είτε μέσω άλλου προσώπου με το οποίο λειτουργεί σε συνεννόηση ή συντονισμένα, το προβλεπόμενο κρίσιμο ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου. Στα εν λόγω πλαίσια έμμεση απόκτηση ή ενίσχυση του ελέγχου μπορεί να προκύψει από ενοχικής

ώσης συμφωνίες, οι οποίες συνάπτονται είτε μεταξύ των μετόχων μιας εταιρίας, είτε με την παρεμβολή τρίτων προσώπων αρκεί να στοχεύουν στην απόκτηση ή στην ενίσχυση του ελέγχου αυτής, χωρίς να παρεμβάλλεται μεταβίβαση των μετοχών της, όπως στις περιπτώσεις σύναψης εξωχρηματοστηριακών συμβάσεων ανταλλαγής επί μετοχών (equity swaps), ακόμη και εάν αυτές δεν περιλαμβάνουν ρητή συμφωνία για τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από την υποκείμενη μετοχή, ούτε πρόβλεψη απόκτησης των υποκείμενων μετοχών κατά τη λήξη της σύμβασης από το χρήσι του swap. Και τούτο διότι η έμμεση απόκτηση μέσω των συμβάσεων ανταλλαγής επί μετοχών δεν είναι απαραίτητο να κατατείνει στην άσκηση ή τη δυνατότητα άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου, αλλά αρκεί να επιτυγχάνεται η αδρανοποίηση των ψήφων των υποκείμενων μετοχών, η οποία τελικά λειτουργεί, λόγω της συντονισμένης δράσης χρήστη του swap και μετόχου της εκδότριας των υποκείμενων μετοχών εταιρίας, προς όφελος του τελευταίου, που με τον τρόπο αυτό διασφαλίζει ή ενισχύει τη θέση του στην εν λόγω εταιρία.

Από την επανεκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάστηκαν ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού, από το σύνολο των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, τις υπ' αριθμ. 3144,3145/28-4-2011 και 967/2-2-2011 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, που ελήφθησαν επιμελεία του ενάγοντος/1^{ου} εφεσιβλήτου Α.Σωφρονιάδη, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμη κλητεύσεως της αντιδίκου του, την υπ' αριθμ. 9681/18-11-2013 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, που ελήφθη επιμελεία του ίδιου προς αντίκρουση των ένορκων βεβαιώσεων της αντιδίκου του, κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλητεύσεως αυτής, την υπ' αριθμ 5443/12-11-2013 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Ιωάννου Κόλλια, που ελήφθη με επιμέλεια της εναγομένης/εκκαλούσης «IBERDROLLA SA» κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλητεύσεως των αντιδίκων της, τις υπ' αριθμ. 678 και 679/11-11-2013 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Προξένου της Ελλάδας στη Μαδρίτη Ισπανίας, που ελήφθησαν με επιμέλεια της ίδιας ως άνω εναγομένης/εκκαλούσης, κατόπιν εμπρόθεσμης και νομότυπης κλητεύσεως των αντιδίκων της, τις ιδιωτικές

γνωμοδοτήσεις, που προσκομίζονται εκατέρωθεν σε συνδυασμό με τους ισχυρισμούς των διαδίκων, που περιέχονται στα δικόγραφα τους και εκτιμώνται κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ αλλά και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη και χωρίς απόδειξη (αρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά: Η εταιρία με την επωνυμία «Μεταλλοβιομηχανία Αρκαδίας Χ.Ρόκας ΑΒΕΕ» και με διακριτικό τίτλο «Ρόκας ΑΒΕΕ», ιδρύθηκε το 1958 από τον Χρήστο Ρόκα και με αρχικό αντικείμενο μεταλλικές κατασκευές σε μεγάλα έργα. Υπήρξε πρωτοπόρος στην Ελλάδα στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με ειδίκευση στην ανάπτυξη, κατασκευή και λειτουργία έργων ανανεώσιμης ενέργειας, κυρίως αιολικών πάρκων, και πρώτη αυτή κατασκεύασε και έθεσε σε λειτουργία ιδιωτικά αιολικά και φωτοβολταϊκά πάρκα. Από το έτος 1990 εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και η μετοχή της μέχρι το έτος 2007 είχε ανοδική πορεία. Οι ενάγοντες /εφεσίβλητοι διατηρώντας, οι περισσότεροι σχεδόν από την εισαγωγή της εταιρίας στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, την ιδιότητα του μετόχου της μειοψηφίας, είχαν καταστεί μακροχρόνιοι επενδυτές της εν λόγω εταιρίας. Το έτος 2004 στο μετοχικό κεφάλαιο αυτής εισήλθε η εναγομένη/εκκαλούσα ισπανική εταιρία με την επωνυμία «IBERDROLA SA» με την κατάρτιση Συμφωνίας Αγοράς, Δικαιωμάτων Προαίρεσης και Μετόχων μεταξύ αυτής και των μετόχων πλειοψηφίας, που τότε είχαν τον απόλυτο έλεγχο της εταιρίας Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα, οι οποίοι κατείχαν ποσοστό 31,475% και 20,978% των κοινών μετοχών της αντίστοιχα και συνολικά 52,543%. Η Συμφωνία προέβλεπε καταρχάς τη μεταβίβαση του 21% των κοινών μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ΑΒΕΕ» στην εταιρεία «IBERDROLA SA» και στη συνέχεια, σε χρονικό διάστημα τετραετίας, τη δυνατότητα μεταβίβασης επιπλέον μετοχών αυτής, μέχρι ποσοστού 49,9% του συνόλου των κοινών μετοχών της. Η αναγραφή ενός τόσο συγκεκριμένου κλασματικού ποσοστού, ελάχιστα υπολειπομένου αυτού του 50%, εξηγείται εν προκειμένω, καθώς τα μέρη δεν ήθελαν με την εκτέλεση της εν λόγω σύμβασης να ενεργοποιηθεί (εφόσον κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης δεν ίσχυε ακόμα ο νόμος 3461/2006, όπως το άρθρο 7 αυτού εξετέθη στην αρχή της παρούσας) η απόφαση 2/258/5-12-2002 του ΔΣ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, που προέβλεπε την υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης σε περίπτωση υπέρβασης του 50% των δικαιωμάτων ψήφου της υπό εξαγορά εταιρείας. Η συμφωνία προέβλεπε επίσης (αρ.11) ότι σε περίπτωση που οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας σκόπευαν να

προβούν σε πώληση μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE, οι οποίες να αντιπροσωπεύουν ποσοστό άνω του 3% του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, αυτοί είχαν υποχρέωση να ενημερώσουν την «IBERDROLA SA» πριν από τη μεταβίβαση μετοχών (previous notification) για όλα τα στοιχεία της συναλλαγής (ήτοι αριθμό μεταβιβαζόμενων μετοχών, προσφερόμενο αντάλλαγμα και ταυτότητα του αντισυμβαλλομένου) και η τελευταία είχε προνομιακό δικαίωμα απόκτησης των εν λόγω μετοχών [preferential acquisition right (PAR)] με τους ίδιους όρους. Επίσης συμφωνήθηκε ότι, ανάλογα με το πόσες άδειες MW θα κατόρθωνε η εταιρία «Ρόκας ABEE» να αποκτήσει μέχρι τη λύση της σύμβασης κατά το τέλος της ανωτέρω τετραετίας, η «IBERDROLA SA» θα κατέβαλε στους αντισυμβαλλομένους της ένα επιπλέον χρηματικό ποσό, το οποίο δεσμεύτηκε μάλιστα σε συγκεκριμένο τραπεζικό λογαριασμό. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της εν λόγω Συμφωνίας μεταβιβάστηκαν από την «IBERDROLA SA» στην τότε θυγατρική της «IBERDROLA RENOVABLES SA» με την από 4-12-2004 «Συμφωνία Εκχώρησης». Στις 22-12-2004 η τελευταία αγόρασε από τους Χρήστο και Γεώργιο Ρόκα, σε υλοποίηση της εν λόγω Συμφωνίας, κοινές μετοχές της εταιρείας «Ρόκας ABEE», που αντιστοιχούσαν στο 21% των κοινών μετοχών της. Ακολούθησαν η από 2.6.2005 πρώτη συμπληρωματική σύμβαση, η από 11.7.2005 δεύτερη συμπληρωματική σύμβαση και η από 21.12.2005 τρίτη συμπληρωματική σύμβαση, με τις οποίες μεταβλήθηκαν τα αρχικώς συμφωνηθέντα ποσοστά που κατ' έτος είχε δικαίωμα η «IBERDROLA RENOVABLES SA» να αποκτήσει μετοχές τους, βάσει σχετικών δικαιωμάτων αγοράς και η απόκτηση από την τελευταία του ποσοστού 49,9% επισπεύσθηκε, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσοστό συμμετοχής της στην εταιρεία «Ρόκας ABEE» στις 22-12-2005 να ανέρχεται σε 49,9%. Η εν λόγω επίσπευση εξηγείται ενόψει του ότι εκείνο το διάστημα εφημολογείτο η ψήφιση του Ν. 3461/2006, ο οποίος θα υποχρέωνε πλέον να προβεί σε δημόσια πρόταση εξαγοράς όχι μόνο αυτόν που θα αποκτούσε άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου της υπό εξαγορά εταιρείας αλλά και αυτόν που κατείχε το 1/3 (όχι όμως και το 1/2) των δικαιωμάτων ψήφου και θα αποκτούσε ποσοστό 3% των τελευταίων εντός ενός δωδεκαμήνου, με αποτέλεσμα να ενεργοποιηθεί τέτοια υποχρέωση για την «IBERDROLA RENOVABLES SA», αν ακολουθούντο οι προβλέψεις της αρχικής συμφωνίας σχετικά με την κατ' έτος μεταβίβαση μετοχών προς αυτήν. Η είσοδος μίας τόσο μεγάλης πολυεθνικής εταιρείας στο μετοχικό κεφάλαιο μιας επιτυχημένης στην επαγγελματική της

δραστηριότητα ελληνικής εταιρίας και μάλιστα με τέτοιο μεγάλο ποσοστό μετοχών, που θα της εξασφάλιζαν έλεγχο των αποφάσεων του ΔΣ της τελευταίας, αντιμετωπίστηκε με φόβο και σκεπτικισμό από τους μετόχους της μειοψηφίας (ενάγοντες/εφεσίβλητους) υπό το πρίσμα των ακόλουθων δεδομένων, που κρατούν στον οικείο χώρο των εταιρικών συναλλαγών. Ειδικότερα, η εισαγωγή μίας εταιρίας στο Χρηματιστήριο επιβάλλει την υπαγωγή της σε αυστηρότατες διατάξεις, δυνάμει των οποίων επιβάλλεται διαφάνεια και συνεχής και περιοδική πληροφόρηση του επενδυτικού κοινού, ώστε να γνωρίζει τι συμβαίνει στην εταιρεία, τι ποσοστά κατέχουν οι μέτοχοι της εταιρείας άνω του 5% και ποια τα στοιχεία του αγοραστή σε περίπτωση αγοράς τέτοιου ποσοστού μετοχών (είτε διαδοχικά είτε ως «πακέτου»). Οι διατάξεις αυτές εξασφαλίζουν τις επενδυτικές επιλογές κάθε μετόχου, και κυρίως της μειοψηφίας, για να μην γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από μετόχους με μεγαλύτερες οικονομικές δυνατότητες και μεγαλύτερα ποσοστά μετοχών. Μεταξύ των πληροφοριών που απαιτείται να γνωστοποιούνται στην ιστοσελίδα του Χρηματιστηρίου Αθηνών αλλά και της εταιρείας, είναι οι τυχόν εξωεταιρικές συμφωνίες των μεγαλομετόχων (όπως εν προκειμένω η προηθείσα σύμβαση), και η οικονομική θέση και οι επιχειρηματικές κινήσεις των διοικούντων την εταιρεία. Παράλληλα η χρηματοδότηση της εταιρείας γίνεται (και) από άδηλο αριθμό προσώπων, δηλαδή (και) από αυτούς που αγοράζουν μετοχές μέσω Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Αντιθέτως είναι σύνηθες, αν όχι βέβαιο, οι πολυεθνικές εταιρίες, να επιδιώκουν την έξοδο μιας εταιρείας από το Χρηματιστήριο, καθώς οι μεγάλοι πολυεθνικοί όμιλοι έχουν τη δυνατότητα χρηματοδότησης μέσω άλλων μηχανισμών (τράπεζες, κ.λπ.) και με καλύτερους όρους, ενώ παράλληλα αποφεύγουν τα μεγάλα έξοδα της διατήρησης της εταιρίας στο Χρηματιστήριο. Κυρίως όμως, με την έξοδό της από το τελευταίο, καρπώνονται εξ ολοκλήρου τα οφέλη της, δεν διανέμουν μερίσματα, ενώ δεν τους επιβάλλεται πλέον να κάνουν ανακοινώσεις και ενημερώσεις των επενδυτών, με αποτέλεσμα να μην υποχρεούνται να καθιστούν γνωστές τις επιχειρηματικές τους κινήσεις. Αυτή ακριβώς την τακτική φοβήθηκαν οι ως άνω μέτοχοι της μειοψηφίας, πλην όμως καθησυχάζοντο αφενός από το ότι οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας στις σχετικές γενικές συνελεύσεις διαβεβαίωναν ότι δεν θα αποχωρούσαν από την εταιρία, αφετέρου δε από το ότι στην ως άνω σύμβαση οι προνομιούχες μετοχές δεν συμπεριλαμβάνονταν ως μεταβιβαστές. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα: Οι

κοινές μετοχές οπωσδήποτε παρέχουν δικαίωμα ψήφου (αυτές αφορά αναντίρρηση το ως άνω παρατεθέν άρθρο 7 Ν. 3461/2006), ενώ αυτό δεν ισχύει για τις προνομιούχες μετοχές, οι οποίες μπορούν να εκδοθούν με περιορισμένο δικαίωμα ψήφου ή άνευ δικαιώματος ψήφου και αυτό θεωρείται συχνό στην πράξη ως το αντάλλαγμα για τα προνόμια που παρέχουν (π.χ δικαίωμα απόληψης μερισμάτων). Ως προς αυτή την κατηγορία μετοχών, προβλέπονται ξεχωριστές Γενικές Συνελεύσεις. Χωρίς απόφαση των προνομιούχων μετόχων δεν μπορεί να γίνει αύξηση μετοχικού κεφαλαίου (13 § 12 κ.ν. 2190/1920), να καταργηθούν τα προνόμια των μετοχών αυτών (3 § 5 κ.ν. 2190/1920), να γίνει μεταβολή αντικειμένου της εταιρείας (29 § 3, 34 § 1 κ.ν. 2190/1920), να γίνει συγχώνευση ή εξαγορά (71 § 1-2 κ.ν. 2190/1920) και έξοδος από το ΧΑΑ (17 § 3, 5 ν. 3371/2005, 46 ν. 3606/2007, 28 ν. 3461/2006). Ενόψει των προεκτεθέντων οι προνομιούχοι μέτοχοι της μειοψηφίας δεν ανησυχούσαν για τους σκοπούς της «IBERDROLA RENOVABLES SA», αφού γνώριζαν ότι μόνο με απόφαση των προνομιούχων μετόχων (με αυξημένη μάλιστα απαρτία και πλειοψηφία κατά το άρθρο 29 § 2 - 3 και 31 § 2 κ.ν. 2190/1920) θα καθορίζονταν τα κρίσιμα ζητήματα για την εταιρία, σ' αυτούς όμως δεν ανήκε η ως άνω ισπανική εταιρία. Ενόψει δε της παραμέτρου αυτής, είναι φανερό ότι έλεγχος της εταιρίας από την τελευταία δεν θα μπορούσε να γίνει, χωρίς να αποκτήσει αυτή και ποσοστά προνομιούχων μετοχών, αλλιώς θα ήταν «αιχμάλωτη» της συνέλευσης των προνομιούχων μετόχων, τους οποίους δεν μπορούσε να ελέγξει. Προς τούτο αποκαλυπτική είναι η κατάθεση της μάρτυρος της εκκαλούσης ισπανικής εταιρίας στο ακροατήριο του α' βαθμίου δικαστηρίου, η οποία ανέφερε ότι «θέλησαν να πάρουν προνομιούχες μετοχές, γιατί οι προνομιούχες μετοχές έχουν δικαιώματα ψήφου για ορισμένα θέματα και είχε ενδιαφέρον να συμμετάσχει στις αποφάσεις αυτών των θεμάτων» (σ. 65 των πρακτικών). Ενώ έτσι είχαν τα πράγματα για την μειοψηφία των μετόχων της εταιρίας «Ρόκας ABEE», η «IBERDROLA SA» και η θυγατρική της «IBERDROLA RENOVABLES SA», ήδη από το έτος 2005, και ενώ η δεύτερη κατείχε ποσοστό 49,9% των κοινών μετοχών της εταιρείας Ρόκας ABEE, προσπαθούν να «ελέγξουν» ολοένα και μεγαλύτερο ποσοστό μετοχών της τελευταίας, πλην όμως με αδιαφανείς διαδικασίες, προκειμένου η μειοψηφία των μετόχων να μην γνωρίζει τις κινήσεις τους αλλά και να μην ενεργοποιούνται οι υποχρεώσεις για υποβολή δημόσιας πρότασης εξαγοράς. Ειδικότερα από τότε αρχίζει εκ μέρους του ισπανικού ομίλου η σύναψη συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) με υποκείμενες

αξίες κοινές μετοχές της εταιρίας «Ρόκας ABEE», οι οποίες ωστόσο δεν γνωστοποιούνταν στους μετόχους μειοψηφίας, διότι αυτό δεν ήταν υποχρεωτικό εκ του νόμου. Πλέον συγκεκριμένα, στις 27-7-2005 η εταιρία «Ρόκας ABEE» κατόπιν σχετικής απόφασης του ΔΣ αυτής, επώλησε στο αλλοδαπό τραπεζικό ίδρυμα «Fortis Banque Luxemburg SA» 800.260 κοινές ίδιες μετοχές, οι οποίες είχαν αποκτηθεί με βάση την από 29-4-2004 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της. Η εν λόγω πώληση, για την οποία το όνομα της αγοράστριας δεν ανακοινώθηκε, αφού το πωληθέν ποσοστό είναι κατώτερο του 5%, κρίνεται «περίεργη» για τα επικρατούντα στον οικείο χώρο συναλλαγών ήθη, δεδομένου ότι δεν δικαιολογείται αφενός για ποια αιτία ένα τόσο μεγάλο τραπεζικό ίδρυμα ενδιαφέρεται να αποκτήσει μετοχές μίας ελληνικής εταιρίας και αφετέρου γιατί αποξενώθηκε η εταιρία «Ρόκας ABEE» από «ίδιες» μετοχές, η απόκτηση των οποίων από αυτή μόλις ένα χρόνο νωρίτερα έλαβε χώρα για να είναι σε θέση να κρατήσει ψηλά την τιμή της μετοχής. (Αυτός εξάλλου είναι και ο μόνος λόγος, για τον οποίο επιτρέπει ο νόμος την απόκτηση μετοχών μίας εταιρίας από την ίδια την εταιρία-άρθρο 16 παρ.1, 2, 8 Ν.2190/1920). Οι εν λόγω μετοχές πιστώθηκαν στη μερίδα της «Fortis Banque Luxemburg SA» στις 12-8-2005, και αντιπροσώπευαν ποσοστό 3,895% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας. Στις 30-12-2005 η «IBERDROLA SA» κατήρτισε σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) με την «Fortis Banque Luxemburg SA» επί 979.680 κοινών μετοχών της «Ρόκας ABEE». Η εν λόγω σύμβαση είναι ουσιαστικά η μετεξέλιξη τριών άλλων συμβάσεων ανταλλαγής με το ίδιο πιστωτικό ίδρυμα που αντιστοιχούσαν σε 122.270, 57.150 και 800.262 κοινές μετοχές. Στις 15-3-2007 πραγματοποιήθηκε πρόωρος μερικός χρηματικός διακανονισμός της σύμβασης αυτής για 293.735 κοινές μετοχές, που αποκτήθηκαν από την «IBERDROLA RENOVBABLES SA», και η σύμβαση ανανεώθηκε ως προς τις λοιπές 685.945 κοινές μετοχές. Επίσης, στις 2-9-2005 η «IBERDROLA SA» κατήρτισε σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) με την «ING BANK NV» επί 281.510 κοινών μετοχών, η οποία μετά από διαδοχικές ανανεώσεις έληξε την 15-3-2007 με πρόωρο χρηματικό διακανονισμό, και οι εν λόγω μετοχές αποκτήθηκαν από την «IBERDROLA RENOVBABLES SA». Σύμφωνα με τα αμέσως προαναφερόμενα, στις 15-3-2007, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος του ν. 3461/2006, η εταιρία «IBERDROLA RENOVBABLES SA» απέκτησε επιπλέον 575.245 κοινές μετοχές της εταιρίας «Ρόκας ABEE», με τίμημα 21,75 ευρώ ανά μετοχή, που αντιπροσώπευαν το 2,8%, ελάχιστα υπολειπόμενο αυτού του 3%, ώστε να μην ενεργοποιηθεί η υποχρέωση

για υποβολή δημόσιας πρότασης κατά το άρθρο ν. 3461/2006 και έτσι το συνολικό ποσοστό της σε κοινές μετοχές ανήλθε σε 52,7%. Με τον τρόπο αυτό ελέγχει πλέον τις αποφάσεις του ΔΣ της εταιρίας «Ρόκας ABEE», αλλά ακόμα δεν μπορεί να ελέγξει τις γενικές συνελεύσεις των προνομιούχων μετόχων. Περαιτέρω, στις 21 και 22 Μαρτίου 2007, ήτοι έξι ημέρες από την απόκτηση από την «IBERDROLA RENOVABLES SA» του ποσοστού 2,8% των κοινών μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE», οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας προέβησαν σε πώληση μέσω προσυμφωνημένων συναλλαγών, κοινών μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE», που αντιπροσώπευαν αθροιστικά ποσοστό 9,8% επί του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας σε αλλοδαπά πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικότερα, ο Χρήστος Ρόκας επώλησε 1.018.073 μετοχές (4,955%) στην «ABN AMRO BANK NV LONDON» και 311.254 μετοχές (1,515%) στην «SOCIETE GENERALE PARIS» με τίμημα 20,50 ευρώ ανά μετοχή, και ο Γεώργιος Ρόκας πώλησε 688.746 κοινές μετοχές (3,352%) στην «SOCIETE GENERALE PARIS» με τίμημα 20,50 ευρώ ανά μετοχή. Συνολικά πωλήθηκαν 1.018.073 μετοχές στην «ABN AMRO BANK NV LONDON» και 1.000.000 μετοχές στην «SOCIETE GENERALE PARIS». Οι εν λόγω πωλήσεις ανακοινώθηκαν μεν στην ιστοσελίδα του Χρηματιστηρίου Αθηνών, πλην όμως, επειδή αφορούσε εκάστη εξ αυτών ποσοστό μετοχών κατώτερο του 5%, δεν υφίστατο υποχρέωση περί ανακοίνωσης του ονόματος της αγοράστριας. Ως εκ τούτου οι μέτοχοι της μειοψηφίας δεν ανησύχησαν από την σταδιακή αυτή αποξένωση των Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα από μετοχές της εταιρίας, καθώς τέτοιες, μικρής έκτασης μεταβιβάσεις είναι συνήθεις στον οικείο χώρο συναλλαγών (λχ. για φορολογικούς σκοπούς), χωρίς τούτο να σημαίνει απώλεια του ελέγχου των μετοχών από τον μεταβιβάσαντα, δεδομένου ότι ο προς τον η μεταβίβαση είναι συνήθως συγγενικό ή άλλο πρόσωπο της εμπιστοσύνης του πρώτου. Αν γινόταν όμως γνωστό ότι αποκτήσαν τις μετοχές ήταν πιστωτικό ίδρυμα, θα εδημιουργούντο και πάλι ανησυχίες, κυρίως στους μετόχους της μειοψηφίας, για ποια αιτία τόσο μεγάλα διεθνή πιστωτικά ιδρύματα ενδιαφέρονται να αποκτήσουν, και μάλιστα εξωχρηματιστηριακά, μετοχές μίας μικρής συγκριτικά με τα μεγέθη τους ελληνικής εταιρίας. Την ίδια ημέρα, ήτοι στις 21-3-2007 η εκκαλούσα «IBERDROLA SA» προέβη σε κατάρτιση συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) με τα ανωτέρω πιστωτικά ιδρύματα, που αντιστοιχούσαν ακριβώς στον ίδιο αριθμό μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE», που απέκτησαν τα ιδρύματα αυτά από τους Χρήστο και Γεώργιο Ρόκα στις 21 και 22-3-2007.

Συγκεκριμένα, η «IBERDROLA SA» κατήρτισε σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) επί 1.018.073 κοινών μετοχών με την «ABN AMRO BANK NV LONDON», ονομαστικής αξίας 20.903.889,29 ευρώ και με αρχική τιμή 20,5328 ευρώ καθώς και σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) επί 1000.000 κοινών μετοχών με την «SOCIETE GENERALE PARIS», ονομαστικής αξίας 20.524.600 ευρώ, και με αρχική τιμή 20,5246 ευρώ. Οι ανωτέρω συμβάσεις ανταλλαγής δεν παρείχαν τη δυνατότητα απόκτησης των υποκείμενων μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE», αλλά μόνο τη δυνατότητα του χρηματικού διακανονισμού (cash settlement), σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που προέβλεπαν, πλην όμως επέτρεπαν στην «IBERDROLA SA» να έχει ακόμα μεγαλύτερο έλεγχο στο ΓΣ της εταιρίας «Ρόκας ABEE», αφού κατά τα συνήθη στον οικείο χώρο συναλλαγών οι Τράπεζες στις συμβάσεις ανταλλαγής δεν ασκούν τα σχετικά δικαιώματα εκ των μετοχών που κατέχουν ούτε κινούν αυτές, με αποτέλεσμα ο μέτοχος με το μεγαλύτερο ποσοστό (εν προκειμένω οι εταιρίες του ομίλου IBERDROLA με ποσοστό 52,7%) να έχει ακόμα μεγαλύτερη επιρροή από αυτή που του δίνει το ανωτέρω ποσοστό του, αφού δεν υπάρχει αντίδραση εκ μέρους του ποσοστού, που ανήκει στις Τράπεζες. Επιπλέον, στις 23-3-2007 διοικητικά στελέχη της εταιρίας «Ρόκας ABEE» προέβησαν σε πώληση μέσω προσυμφωνημένων συναλλαγών συνολικά 315.000 κοινών μετοχών της εταιρίας αυτής στην εταιρία «Fortis Banque Luxemburg SA» στην τιμή των 20,50 ευρώ ανά μετοχή. Ειδικότερα, η Βασ.Χριστοδουλοπούλου, Αντιπρόεδρος ΔΣ της εταιρίας «Ρόκας ABEE» και μετέπειτα πρόεδρος και διευθύνουσα σύμβουλος αυτής, επώλησε μέσω προσυμφωνημένης συναλλαγής 242.684 κοινές μετοχές, ο Αθ. Τσαντήλας, Εκτελεστικό μέλος του ΔΣ της εταιρείας «Ρόκας ABEE» επώλησε 70.000 κοινές μετοχές, και η σύζυγός του Γεωργία Γιοβάνη επώλησε 2.316 κοινές μετοχές. Το σύνολο των ανωτέρω μετοχών πιστώθηκε στη μερίδα της «Fortis Banque Luxemburg SA» στις 28-3-2007. Ωστόσο, την ίδια ημέρα (23-3-2007) η «IBERDROLA SA» κατήρτισε σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) με την «Fortis Banque Luxemburg SA», που αντιστοιχούσε στον ίδιο αριθμό κοινών μετοχών της εταιρείας ονομαστικής αξίας 6.480.101,25 ευρώ και με αρχική τιμή 20,57175 ευρώ, και δεν παρείχε τη δυνατότητα απόκτησης των υποκείμενων μετοχών της εταιρείας, αλλά μόνο τη δυνατότητα του χρηματικού διακανονισμού. Στις 7-4-2008, έπειτα από τρεις διαδοχικές ανανεώσεις της σύμβασης ανταλλαγής έγινε χρηματικός διακανονισμός της εν λόγω σύμβασης, και παράλληλα η «Fortis Banque Luxemburg Portefeuille Propre» μεταβίβασε στην «Fortis Global Custody

NV” τους υποκείμενους τίτλους της εν λόγω σύμβασης ανταλλαγής. Στις 7-4-2008 η «IBERDROLA SA» κατήρτισε σύμβαση ανταλλαγής (SWAP) με την «Fortis Banque Nederland NV”, που αντιστοιχούσε σε 1.000.945 κοινές μετοχές επί συνόλου 1.001.945, τις οποίες αυτή είχε στην κατοχή της κατά τη δεδομένη χρονική στιγμή. Η εν λόγω σύμβαση ανταλλαγής είναι η μετεξέλιξη των δύο προγενέστερων που είχαν καταρτιστεί με την «Fortis Banque Luxemburg SA” και αφορούσαν 685.945 και 315.000 κοινές μετοχές αντίστοιχα. Η εν λόγω σύμβαση ανταλλαγής έδινε πλέον και τη δυνατότητα απόκτησης των υποκείμενων μετοχών με δικαίωμα ψήφου της εταιρείας (ποσοστού 4,87% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας). Αυτό που δημιουργεί ιδιαίτερη εντύπωση εκ των προαναφερθέντων είναι η χρονική και ποσοτική ταύτιση στα αντικείμενα των ανωτέρω συμβάσεων επί μετοχών (μεταβιβάσεις εκ μέρους των Χρήστου και Γεωργίου Ρόκα καθώς και λοιπών διοικητικών στελεχών προς πιστωτικά ιδρύματα, συμβάσεις ανταλλαγής μεταξύ των τελευταίων και της «IBERDROLA SA”). Περαιτέρω, όσον αφορά τις προνομιούχες χωρίς δικαίωμα ψήφου μετοχές της εταιρίας Ρόκας ABEE, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Μέχρι το Μάρτιο του 2007 η «IBERDROLA RENOVABLES SA» δεν κατείχε προνομιούχες μετοχές της εταιρίας «Ρόκας ABEE», ωστόσο, χωρίς αυτές δεν θα μπορούσε, όπως προελέχθη, να ασκήσει έλεγχο σε σημαντικά για την πορεία της εταιρίας θέματα, όπως λ.χ. τον ουσιαστικό έλεγχο της εταιρίας και περαιτέρω την έξοδό της από το Χρηματιστήριο. Έτσι στις 28-3-2007 προέβη σε αγορά συνολικά 1.254.035 προνομιούχων μετοχών, που αντιστοιχούν σε ποσοστό 38,826% επί του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας. Η πλειοψηφία των ανωτέρω μετοχών προερχόταν από πωλήσεις 959.313 και 204.722 μετοχών, που πραγματοποίησαν οι Γεώργιος και Χρήστος Ρόκας αντίστοιχα, στην τιμή των 21,50 ευρώ ανά μετοχή. Η ως άνω ενέργεια ήταν αδικαιολόγητη κατά τον ανωτέρω χρόνο, αφού έλαβε χώρα εξωχρηματιστηριακά, χωρίς να αποτελεί, όπως προελέχθη, υλοποίηση συμβατικής δέσμευσης μεταξύ των ανωτέρω συμβληθέντων, έλαβε δε χώρα κατά την ίδια χρονική περίοδο, κατά την οποία, επίσης ως προελέχθη, οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας διαβεβαίωναν τους μετόχους της μειοψηφίας ότι δεν θα αποχωρούσαν από την εταιρία και δεν θα επέτρεπαν στην ισπανική εταιρία να αναλάβει τον έλεγχο, αφού αυτοί θα κρατούσαν την πλειοψηφία των προνομιούχων μετοχών. Παρά δε το ότι οι ανωτέρω μεταβιβάσαντες ήταν και ως προς τη συγκεκριμένη κατηγορία μετοχών κύριοι μέτοχοι, υποκείμενοι σε υποχρέωση πίστωσης έναντι των μετόχων

της μειοψηφίας εκ της εταιρικής σχέσεως, εκ της οποίας όφειλαν να ενημερώσουν αυτούς για την επικείμενη και εν συνεχεία επελθούσα αλλαγή στους συσχετισμούς στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας, εντούτοις αποσιώπησαν την ουσιώδη τούτη πληροφορία. Στο ότι στην εν λόγω πράξη τους προέβησαν δολίως και προς προστασία των συμφερόντων της αντισυμβαλλομένης τους, υποδηλώνεται και από το γεγονός ότι την ίδια ημέρα καταγγέλθηκε η από 1-12-2004 Συμφωνία Μετόχων μεταξύ των Χρήστου και Γεωργίου Ρόκα και της «IBERDROLA RENOVABLES SA», και στα πλαίσια της εκκαθάρισης λογαριασμών μεταξύ των μερών, η τελευταία κατέβαλε στον Γεώργιο Ρόκα το ποσό των 4.900.000 ευρώ από τον ανωτέρω αναφερθέντα δεσμευμένο λογαριασμό, χωρίς όμως κάτι τέτοιο να δικαιολογείται από τις προβλέψεις της εν λόγω σύμβασης, αφού μέχρι τότε δεν είχαν αποκτηθεί οι σχετικές άδειες MW. Εξάλλου, ήδη την 1-3-2007 η «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LTD» προέβη σε αγορά 148.703 προνομιούχων μετοχών. Την ίδια ημέρα η ίδια εταιρία προέβη σε κατάρτιση σύμβασης ανταλλαγής (swap) με την «IBERDROLA SA», που αντιστοιχούσε σε ακριβώς ισόποσο αριθμό προνομιούχων μετοχών. Στη συνέχεια, η εταιρεία «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LTD» προέβη σε τμηματικές αγορές προνομιούχων μετοχών, με αποτέλεσμα στις 16-5-2007 (ημερομηνία εκκαθάρισης) να κατέχει συνολικά 669.137 προνομιούχες μετοχές, που αντιστοιχούν σε ποσοστό 20,72% επί του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας. Παράλληλα, πραγματοποιήθηκε αναπροσαρμογή της σύμβασης ανταλλαγής (swap) για να καλύπτει πλέον το νέο σύνολο των προνομιούχων μετοχών (669.137). Η εν λόγω σύμβαση δεν παρείχε τη δυνατότητα απόκτησης των μετοχών της υπό εξαγορά εταιρείας αλλά μόνο τη δυνατότητα χρηματικού διακανονισμού. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι, ένα περίπου έτος μετά τα ανωτέρω περιστατικά, την 1-7-2008 η «IBERDROLA RENOVABLES SA» (ως προτείνουσα) υπέβαλε προαιρετική δημόσια πρόταση για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών της εταιρείας «Ρόκας ABEE», σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν 3461/2006 «Ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2004/25/EK σχετικά με τις δημόσιες προτάσεις». Κατά την ημερομηνία υποβολής της δημόσιας πρότασης η «προτείνουσα» κατείχε στην εταιρία Ρόκας ABEE 10.826.927 κοινές μετοχές με δικαίωμα ψήφου, ήτοι το 52,7% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας και 1.528.280 προνομιούχες μετοχές χωρίς δικαίωμα ψήφου, ήτοι το 47,32% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας. Η προαιρετική δημόσια πρόταση

αφορούσε την απόκτηση 9.717.525 κοινών μετοχών, ήτοι το 47,3% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας και 1.701.592 προνομιούχων μετοχών, ήτοι το 52,68% του συνόλου των μετοχών της ίδιας κατηγορίας. Το προσφερόμενο τίμημα για την απόκτηση κάθε μετοχής της εταιρείας ανήλθε σε 16 ευρώ για κάθε κοινή μετοχή και σε 11 ευρώ για κάθε προνομιούχα μετοχή. Στο σχέδιο του πληροφοριακού δελτίου της υποβληθείσας προαιρετικής δημόσιας πρότασης για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ABEE» αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: «...Κατά την ημερομηνία της δημόσιας πρότασης η «IBERDROLA SA» μητρική εταιρία της προτείνουσας, η οποία θεωρείται ότι ενεργεί συντονισμένα με αυτήν σύμφωνα με το άρθρο 2 ε του ν.3461/2006, είχε βάσει μιας σύμβασης ανταλλαγής (SWAP) το δικαίωμα να αποκτήσει κατόπιν φυσικής παράδοσης της σύμβασης ανταλλαγής συνολικά 1.000.945 κοινές μετοχές, οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσοστό περίπου 4,87% του συνόλου των κοινών μετοχών και των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας...». Ενόψει της ως άνω ανακοίνωσης, που για πρώτη φορά αποκάλυπτε στους μετόχους της μειοψηφίας ότι η ισπανική εταιρία είχε με έμμεσο τρόπο στον έλεγχό της και άλλες μετοχές, πλην αυτών που κατείχε η ίδια και ήταν γνωστό στο κοινό, υπεβλήθησαν στις 4, 11 και 16-7-2008 στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς καταγγελίες μετόχων της εταιρίας με ΑΠ ΕΚ: 13154/4-7-2008, 13739/11-7-2008 και 14019/16-7-2008 αντίστοιχα, με βασική αιτίαση ότι η προτείνουσα όφειλε να υποβάλλει δημόσια πρόταση προς όλους τους μετόχους της εταιρίας Ρόκας ABEE για την απόκτηση των μετοχών τους ήδη από τις 28-3-2007, δηλ. περισσότερο του ενός έτους προγενέστερα. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ζήτησε από την προτείνουσα να την ενημερώσει για το σύνολο των χρηματοπιστωτικών μέσων [συμβάσεων ανταλλαγής (SWAP)] επί μετοχών της εταιρίας, που είχε συνάψει ο ίδιος ή και η μητρική του εταιρία «IBERDROLA SA», για τυχόν συμμετοχή της ίδιας ή της «IBERDROLA SA» στις συναλλαγές, που πραγματοποίησαν οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας στις 21 και 22-3- 2007 επί κοινών μετοχών της εταιρίας και να προσκομίσει ακριβές αντίγραφο της συμφωνίας, που είχε συναφθεί μεταξύ της «IBERDROLA SA» και μελών της οικογένειας Ρόκα την 1-12-2004. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς με την υπ' αριθμ. 2/490/31-10-2008 απόφασή της διαπίστωσε ότι «με την απόκτηση από τον Προτείνοντα του 2,8% των κοινών μετοχών της εταιρίας Ρόκας στις 15-3- 2007 και με την κατάρτιση των συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) για το 9,8% των κοινών μετοχών της εταιρίας μεταξύ της μητρικής εταιρίας της προτείνουσας

«IBERDROLA SA» και των αλλοδαπών τραπεζικών ιδρυμάτων «ABN AMRO BANK NV LONDON» και «SOCIETE GENERALE PARIS», στα οποία σχεδόν ταυτόχρονα μεταβιβάστηκε ο ίδιος αριθμός μετοχών από τους μετόχους της εταιρείας Χρήστο και Γεώργιο Ρόκα, η προτείνουσα απέκτησε, εντός χρονικού διαστήματος δώδεκα μηνών, με άμεσο και έμμεσο τρόπο, απευθείας και σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενήργησαν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτόν κινητές αξίες της εταιρίας «Ρόκας ABEE», οι οποίες αντιπροσωπεύουν ποσοστό ανώτερο του 3% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου αυτής. Επομένως, όφειλε η προτείνουσα σύμφωνα με το άρθρο 7 § Ιβ του ν. 3461/2006, να υποβάλλει υποχρεωτική δημόσια πρόταση για το σύνολο των μετοχών της εταιρίας, εντός είκοσι ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία σημειώθηκε η υπέρβαση του 3% , ήτοι από τις 21-3- 2007, ενέργεια όμως στην οποία αυτός δεν προέβη». Επίσης η Επιτροπή απεφάνθη ότι «...οι συμβάσεις SWAP της μητρικής φέρουν τα τυπικά χαρακτηριστικά ενός cash settled equity swap. Τα αντισυμβαλλόμενα πιστωτικά ιδρύματα ασκώντας τη συνήθη δραστηριότητά τους και μάλιστα έναντι αμοιβής , απέκτησαν μετοχές της εταιρείας ΡΟΚΑΣ για αντιστάθμιση του κινδύνου τους από την κατάρτιση των εν λόγω συμβάσεων. Με την αγορά των υποκείμενων των swap μετοχών, τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα εκμηδένισαν ουσιαστικά τον κίνδυνο, τον οποίο ανέλαβαν από τις συγκεκριμένες συμβάσεις, και τον κίνδυνο από την πορεία της τιμής της μετοχής τον έφερε αποκλειστικά η μητρική εταιρεία «IBERDROLA SA». Η απόκτηση των ως άνω μετοχών από τα αντισυμβαλλόμενα των swap πιστωτικά ιδρύματα έγινε, όπως κατά κανόνα συνηθίζεται στις συμβάσεις cash settled equity swap, για εξασφαλιστικούς λόγους, και όχι με σκοπό την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου στην εταιρεία. Εξάλλου, στην από 21-3-2007 σύμβαση ανταλλαγής με την «SOCIETE GENERALE PARIS» για τις 1.000.000 μετοχές, σημειώνεται ότι δεν είναι πολιτική της τράπεζας να ασκεί τα δικαιώματα ψήφου και άλλα πολιτικά δικαιώματα που απορρέουν από τις υποκείμενες μετοχές. Σε κάθε περίπτωση, από τα πρακτικά των γενικών συνελεύσεων της εταιρείας Ρόκας ABEE, που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια ισχύος των ανωτέρω συμβάσεων ανταλλαγής, και συγκεκριμένα στις 27-4-2006 ,17-5-2007, 5-6-2008 προκύπτει ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που συμβλήθηκαν στις ανωτέρω συμβάσεις ανταλλαγής, ουδέποτε παραστάθηκαν στις γενικές συνελεύσεις της εν λόγω εταιρείας, για να ασκήσουν τα δικαιώματα ψήφου από τις μετοχές που απέκτησαν στις 21 και 22-3-

2007. Από τα ανωτέρω και ειδικότερα α) από την απόκτηση από τον προτείνοντα άμεσα και απευθείας στις 15-3-2007 του 2,8 % των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, ήτοι ποσοστού ελάχιστα μικρότερου από το 3% που ενεργοποιεί την υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.β', β) το γεγονός ότι τα cash settled equity swaps της μητρικής εταιρείας της 21-3-2007 καταρτίστηκαν ακριβώς για τον ίδιο αριθμό μετοχών της εταιρείας, τις οποίες μεταβίβασαν σχεδόν ταυτόχρονα οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας στα αντισυμβαλλόμενα των swap πιστωτικά ιδρύματα, και γ) την απόκτηση από τα πιστωτικά ιδρύματα των υποκείμενων μετοχών προς αντιστάθμιση του κινδύνου τους και όχι με σκοπό την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου τους στις γενικές συνελεύσεις της εταιρείας, προκύπτει ότι ο προτείνων, μέσω της κατάρτισης στις 21-3-2007 των επίμαχων cash settled equity swaps από τη μητρική του, με την οποία ενεργεί συντονισμένα κατά το άρθρο 2 ε του ν. 3461/2006, υπερέβη το όριο του 3% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας. Η υπέρβαση αυτή σημειώθηκε εντός διαστήματος 12 μηνών από τις 15-3-2007, ημερομηνία κατά την οποία το ποσοστό του στην εταιρεία ήταν ανώτερο του 1/3 αλλά κατώτερο του 1/4 του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, και ανερχόταν συγκεκριμένα στο 49,9% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας. Για τη διαπίστωση της υπέρβασης του ορίου του 3% λαμβάνονται υπόψη η άμεση απόκτηση στις 15-3-2007 του 2,8% των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, και η έμμεση και σε συνεννόηση/συντονισμό με τρίτα πρόσωπα απόκτηση επιπλέον ποσοστού στις 21-3-2007, όπως αυτό προκύπτει α) από την άθροιση στο 2,8% του 9,8% των δικαιωμάτων ψήφου των υποκείμενων μετοχών των συμβάσεων ανταλλαγής που καταρτίστηκαν στις 21-3-2007 και σε κάθε περίπτωση β) από τον υπολογισμό των κοινών μετοχών που αποκτήθηκαν άμεσα από τον προτείνοντα στις 15-3-2007 σε συνολικό αριθμό κοινών μετοχών της εταιρείας, ο οποίος δεν περιλαμβάνει τα δικαιώματα ψήφου των υποκείμενων των swaps μετοχών. Ειδικά στη δεύτερη περίπτωση, εφόσον εξαιρεθούν τα δικαιώματα ψήφου των υποκείμενων των swaps μετοχών, από το συνολικό αριθμό δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας στις 15-3-2007, προκύπτει ότι με τις 575.245 κοινές μετοχές της εταιρείας που αποκτήθηκαν στις 15-3-2007 και τα swaps που καταρτίστηκαν στις 21-3-2007 για 2.018.073 κοινές μετοχές, ο προτείνων απέκτησε άμεσα και έμμεσα συνολικό ποσοστό 3,105%. Συγκεκριμένα, στις 15-3-2007 ο αριθμός των κοινών με δικαίωμα ψήφου μετοχών της εταιρείας ήταν 20.544.452 μετοχές. Τα swaps που

καταρτίστηκαν στις 21-3-2007, αφορούσαν συνολικό αριθμό 2.018.073 κοινών μετοχών, με ισάριθμα δικαιώματα ψήφου της εταιρείας τα οποία αποκτήθηκαν και «αδρανοποιήθηκαν» από τα αντισυμβαλλόμενα στα swaps πιστωτικά ιδρύματα. Αν αφαιρεθούν επομένως αυτά τα «αδρανοποιημένα» δικαιώματα ψήφου από το συνολικό αριθμό δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, προκύπτει ο αριθμός 18.526.379, με βάση τον οποίο οι 575.245 μετοχές που αποκτήθηκαν στις 15-3-2007 αντιπροσωπεύουν ποσοστό 3,105% επί του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας. Προκύπτει επομένως, ότι το ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου, που αποκτήθηκε έμμεσα, μέσω των επίμαχων swap και με το οποίο σημειώθηκε η υπέρβαση του ορίου του 3% είναι το 0,305%. Και στις δύο ως άνω περιπτώσεις προκύπτει ότι ενισχύθηκε ο έλεγχος του Προτείνοντος στην εταιρεία σε ποσοστό μεγαλύτερο του 3% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας. Τα δικαιώματα ψήφου δηλαδή των 2.018.073 κοινών μετοχών, που αποτέλεσαν αντικείμενο των επίμαχων swaps ανήκουν σε μετοχές, οι οποίες αποκτήθηκαν από τα πιστωτικά ιδρύματα μόνο για αντιστάθμιση του κινδύνου τους, και ουδέποτε ασκήθηκαν στις γενικές συνελεύσεις της εταιρείας, ούτε υπήρχε πρόθεση να ασκηθούν, όπως κατά κανόνα ισχύει σε τέτοιου είδους συμβάσεις. Ο προτείνων επομένως, με τον οποίο λειτουργεί συντονισμένα η μητρική για την απόκτηση και την ενίσχυση από αυτόν του ελέγχου της εταιρείας, ενίσχυσε κατ' αποτέλεσμα τη θέση του στην εταιρεία μέσω της σύναψης από τη μητρική του εταιρεία συμβάσεων ανταλλαγής επί μετοχών της εταιρείας. Επομένως, με βάση όσα προαναφέρθηκαν, ο Προτείνων, μέσω της κατάρτισης των συμβάσεων ανταλλαγής της μητρικής του «IBERDROLA SA», ενίσχυσε τον έλεγχό του στην εταιρεία σε ποσοστό άνω του 3% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, εντός χρονικού διαστήματος 12 μηνών από τότε που κατείχε το 49,9%. Το ποσοστό αυτό κατά το οποίο υπερέβη το όριο του 3%, προκύπτει τόσο με την άθροιση των μετοχών και δικαιωμάτων ψήφου που αποκτήθηκαν από τον Προτείνοντα, άμεσα και απευθείας στις 15-3-2007, και έμμεσα (μέσω των swaps) και σε συντονισμό με τρίτα πρόσωπα στις 21-3-2007, όσο και με τον υπολογισμό του ποσοστού των μετοχών που αποκτήθηκαν άμεσα και απευθείας στις 15-3-2007 με βάση το συνολικό αριθμό μετοχών στον οποίο δεν προσμετρώνται οι μετοχές οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο των equity swaps στις 21-3-2007. Όφειλε επομένως, ο Προτείνων, να υποβάλει δημόσια πρόταση στους μετόχους της εταιρείας Ρόκας ABEE για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών τους εντός 20

ημερών από την υπέρβαση, ήτοι από 21-3-2007». Σε σχέση με την έμμεση απόκτηση σε συνεννόηση/συντονισμό με τρίτα πρόσωπα αναφέρονται στην ίδια απόφαση της Επιτροπής: «Από τα στοιχεία που αναφέρονται στο ιστορικό και ειδικότερα από α) την σχέση θυγατρικής - μητρικής μεταξύ του προτείνοντος και της «IBERDROLA SA», β) την από 1-12-2004 συμφωνία μετόχων της «IBERDROLA SA», με τους βασικούς μετόχους της εταιρείας Ρόκας ABEE, πυρήνας της οποίας ήταν η απόκτηση του απόλυτου ελέγχου της εταιρείας από την «IBERDROLA SA», γ) την από 4-12-2004 σύμβαση εκχώρησης όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της συμφωνίας μετόχων στον Προτείνοντα, δ) το γεγονός ότι τα equity swaps της μητρικής καταρτίστηκαν ακριβώς για τον ίδιο αριθμό μετοχών της εταιρείας, τις οποίες μεταβίβασαν σχεδόν ταυτόχρονα οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας στα αντισυμβαλλόμενα των equity swaps πιστωτικά ιδρύματα, ε) το γεγονός ότι οι Χρήστος και Γεώργιος Ρόκας ενημέρωσαν τον Προτείνοντα για τη μεταβίβαση των υποκείμενων των equity swaps μετοχών πριν από τη μεταβίβασή τους και την κατάρτιση των equity swaps, και στ) την από 1-7-2008 προαιρετική δημόσια πρόταση του προτείνοντος προς τους μετόχους της εταιρείας για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών τους, και μάλιστα έναντι 16 ευρώ ανά κοινή μετοχή, προκύπτει ότι η έμμεση απόκτηση του ανωτέρω ποσοστού, έγινε σε συνεννόηση - συντονισμό του προτείνοντος με τη μητρική του εταιρεία, αλλά και με τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα. Από το γεγονός της ύπαρξης σχέσης μητρικής προς θυγατρική μεταξύ της «IBERDROLA SA» και του προτείνοντος, τεκμαίρεται η συντονισμένη δράση των δύο αυτών εταιρειών με σκοπό την απόκτηση κατ' αρχήν και την ενίσχυση στη συνέχεια του ελέγχου της θυγατρικής (προτείνοντος) στην Εταιρεία. Η ύπαρξη συντονισμένης δράσης μεταξύ των ανωτέρω εταιρειών δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η θυγατρική είναι το ελεγχόμενο πρόσωπο και όχι η μητρική, η οποία προβαίνει στην κατάρτιση των συμβάσεων ανταλλαγής. Σε κάθε περίπτωση στο πληροφοριακό δελτίο της δημόσιας πρότασης αναφέρεται ότι η «IBERDROLA SA» ενεργεί συντονισμένα με τον προτείνοντα. Συνεπώς, το ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου, το οποίο απέκτησε έμμεσα η μητρική εταιρεία «IBERDROLA SA» μέσω της κατάρτισης των συμβάσεων ανταλλαγής, στις 21-3-2007, θα πρέπει να καταλογιστεί στη θυγατρική της, ήτοι την «IBERDROLA RENOVABLES SA». Η κατάρτιση μάλιστα των συμβάσεων ανταλλαγής από τη μητρική με τα πιστωτικά ιδρύματα σχεδόν ταυτόχρονα με τη μεταβίβαση των υποκείμενων των swaps

μετοχών από τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα, αντισυμβαλλομένους της μητρικής στη συμφωνία μετόχων του 2004, στα πιστωτικά ιδρύματα με προσυμφωνημένη συναλλαγή, αποτελεί σαφή ένδειξη για την ύπαρξη συνεννόησης και συντονισμένης δράσης μεταξύ των Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα, της μητρικής εταιρείας με τη συμμετοχή και των πιστωτικών ιδρυμάτων για την ενίσχυση του ελέγχου του προτείνοντος σε ποσοστό μεγαλύτερο του 3% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, και για την καταστρατήγηση της υποχρέωσής της να υποβάλλει δημόσια πρόταση προς τους μετόχους μειοψηφίας της εταιρείας καταβάλλοντας δίκαιο αντάλλαγμα, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ 4 του ν. 3461/2006. Από το συνδυασμό των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει, σε κάθε περίπτωση η προσπάθεια του προτείνοντος να αποφύγει την υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης προς τους μετόχους μειοψηφίας της εταιρείας, καταστρατηγώντας τη διάταξη του άρθρου 7 παρ 1 ν. 3461/2006. Η καταστρατήγηση προκύπτει κατ' αρχήν από την κατάρτιση των cash settled equity swaps λίγες μόνο ημέρες μετά από την απόκτηση, του 2,8% του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας και επί του ίδιου αριθμού μετοχών που μεταβίβασαν, σχεδόν ταυτόχρονα, οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας στα αντισυμβαλλόμενα των equity swaps πιστωτικά ιδρύματα. Αμέσως δηλαδή μετά την άμεση απόκτηση του 2,8% καταρτίστηκαν cash settled equity swaps σε μετοχές της εταιρείας «Ρόκας ΑΒΕΕ», τις οποίες οι εκδότες των swaps απέκτησαν σχεδόν ταυτόχρονα με την κατάρτιση των swaps, όχι από έναν οποιονδήποτε μέτοχο αλλά από τους πρώην βασικούς μετόχους της εταιρείας Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα, αντισυμβαλλομένους της μητρικής στη συμφωνία μετόχων του 2004, προκειμένου να καταστρατηγηθεί η υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης την οποία θα ενεργοποιούσε η υπέρβαση του ορίου του 3%. Η καταστρατήγηση αυτή προκύπτει περαιτέρω, και από την υποβολή και από την θυγατρική - προτείνουσα, μετά την παρέλευση των επικίνδυνων δώδεκα μηνών από την άμεση και απευθείας απόκτηση στις 15-3-2007 του 2,8 % του συνόλου των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, προαιρετικής δημόσιας πρότασης για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών της εταιρείας έναντι του ανταλλάγματος των 16 ευρώ ανά κοινή μετοχή, το οποίο αντιστοιχούσε στη χρηματιστηριακή τιμή της μετοχής κατά την υποβολή της πρότασης, αλλά υπολειπόταν κατά 5,75 ευρώ από την τιμή, στην οποία απέκτησε ο προτείνων στις 15-3-2007 άμεσα το 2,8% και κατά 4,5 ευρώ από την τιμή, στην οποία σύναψε η μητρική του τις ως άνω συμβάσεις ανταλλαγής

στις 21-3-2007. Σχετικά με την πρόθεση καταστρατήγησης της υποχρέωσης υποβολής δημόσιας πρότασης θα πρέπει να αναφερθεί ότι α) μετά την παρέλευση της επικίνδυνης περιόδου των 12 μηνών από την άμεση απόκτηση του 2,8% των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας, τα swaps που κατήρτισε η μητρική στις 7-4-2008 επί 1.000.945 κοινών μετοχών της εταιρείας προέβλεπαν και το δικαίωμά της για την απόκτηση των υποκείμενων μετοχών, β) η άμεση απόκτηση από την προτείνουσα του 2,8% των δικαιωμάτων ψήφου στις 15-3-2007 συνέπεσε με τον πρόωρο διακανονισμό από τη μητρική συμβάσεων swaps, που είχε καταρτίσει το 2005 ». Ακολούθως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σημειώνει: «...Οι συμβάσεις ανταλλαγής επί μετοχών (equity swaps) ακόμα κι αν δεν παρέχουν τη δυνατότητα απόκτησης των υποκείμενων μετοχών κατά τη λήξη της σύμβασης, αποτελούν μέσο έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου και έμμεσης ως εκ τούτου, απόκτησης ή ενίσχυσης του ελέγχου της εταιρείας. Και τούτο επειδή παράγεται ισοδύναμο αποτέλεσμα με αυτό της άμεσης απόκτησης μετοχών, καθώς ο χρήστης του swap - μέτοχος της εκδότριας των υποκείμενων μετοχών εταιρείας, διασφαλίζει ότι το ποσοστό δικαιωμάτων ψήφου των υποκείμενων μετοχών δεν πρόκειται να ασκηθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα εκδότες των swars, με αποτέλεσμα να ενισχύει τη θέση του, αποτρέποντας τη μεταβολή των μετοχικών σχέσεων στην εταιρεία, ενώ παράλληλα απολαμβάνει όλα τα οικονομικά οφέλη των υποκείμενων μετοχών. Είτε, επομένως, ο χρήστης του swap έχει στην κατοχή του και ασκεί τα δικαιώματα ψήφου των υποκείμενων μετοχών, είτε αυτά βρίσκονται στην κατοχή των πιστωτικών ιδρυμάτων - εκδοτών των swars, ο χρήστης του swap ωφελείται από το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου των υποκείμενων μετοχών κατά τον ίδιο τρόπο που θα ωφελείτο αν ασκούσε τα εν λόγω δικαιώματα ψήφου σε μία γενική συνέλευση της εκδότριας εταιρείας. Επομένως, η κατάρτιση των εν λόγω συμβάσεων ανταλλαγής συνιστά τρόπο έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου κατά την έννοια του άρθρου 7 ν.3461/2006 και τυχόν εξαίρεσή της από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 του ν. 3461/2006 θα συνιστά καταστρατήγηση του εν λόγω άρθρου, περίπτωση την οποία ήθελε να αποτρέψει ο νομοθέτης με τη ευρεία διατύπωση της διάταξης, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου. Τα μόνα swars που δεν οδήγησαν σε απόκτηση των υποκείμενων μετοχών κατά τη λήξη τους και δεν προέβλεπαν τέτοιο δικαίωμα ήταν τα swars που καταρτίστηκαν στις 21-3-2007, ήτοι εντός της επικίνδυνης περιόδου των δώδεκα μηνών. Αντίθετα, τα swars που καταρτίστηκαν

το 2005 οπότε και ξεκίνησε η δραστηριότητα της μητρικής σε swaps μετοχών της εταιρείας, οδήγησαν μέσω του πρόωρου χρηματικού διακανονισμού τους στην απόκτηση στις 15-3-2007 του 2,8% των κοινών μετοχών από τον προτείνοντα, όπως αναλυτικά αναφέρεται στο ιστορικό. Επιπλέον, τα swaps που καταρτίστηκαν μετά την παρέλευση των επικίνδυνων δώδεκα μηνών, και συγκεκριμένα στις 7-4-2008, προέβλεπαν και το δικαίωμα της μητρικής για την απόκτηση των υποκείμενων μετοχών. Προκύπτει επομένως, ότι ο σκοπός κατάρτισης των swaps από τη μητρική εντάσσεται στη βούληση απόκτησης από τη θυγατρική της του απόλυτου ελέγχου της εταιρείας, η οποία ήταν και ο πυρήνας της συμφωνίας μετόχων του 2004. Ο ίδιος σκοπός υπήρχε και στην κατάρτιση των swap της 21-3-2007, με τη διαφορά ότι σε αυτά δεν συμφωνήθηκε η απόκτηση των υποκείμενων μετοχών από τη μητρική του προτείνοντος, αλλά εξασφαλίστηκε η «αδρανοποίησή» τους προς παραβίαση και καταστρατήγηση της υποχρέωσης υποβολής δημόσιας πρότασης που προβλέπεται στο αρ. 7 ν. 3461/2006. Μάλιστα, το γεγονός ότι η κατάρτιση των συμβάσεων ανταλλαγής (που αφορούσαν στο 9,8% των κοινών μετοχών της εταιρείας) μεταξύ της «IBERDROLA SA» και των αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων στις 21-3-2007, αφορούσε τον ίδιο ακριβώς αριθμό μετοχών που μεταβιβάστηκε από τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα στα πιστωτικά ιδρύματα - εκδότες των swaps στις 21 και 22-3-2007, καταδεικνύει στην πράξη ότι δεν πρόκειται απλά για «χρονικές συμπτώσεις» που έγιναν για οικονομικούς λόγους, όπως ισχυρίζεται ο προτείνων και η «IBERDROLA SA». Αντίθετα, προκύπτει ότι πρόκειται για ένα συγκεκριμένο σχέδιό που πραγματοποιήθηκε για να ενισχυθεί ο έλεγχος του προτείνοντος στην Εταιρία «Ρόκας ΑΒΕΕ» και να αποφευχθεί η υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης σε όλους τους μετόχους της μειοψηφίας έναντι ανταλλάγματος 21,75 ευρώ (το υψηλότερο ποσό που κατέβαλε ο προτείνων για την απόκτηση μετοχών της εταιρείας σε διάστημα 12 μηνών πριν από την υπέρβαση του ορίου του 3% στις 21-3-2007). Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από την προαιρετική δημόσια πρόταση που υπέβαλε την 1-7-2008 ο προτείνων για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών της εταιρείας, μετά την παρέλευση της επικίνδυνης περιόδου των 12 μηνών από την απόκτηση του 2,8% στις 15-3-2007. Με την πρόταση αυτή και την προσφορά στη μειοψηφία ανταλλάγματος ποσού 16 ευρώ ανά κοινή μετοχή, ήτοι χαμηλότερου κατά 5,75 ευρώ από το υψηλότερο τίμημα που κατέβαλε ο προτείνων για την απόκτηση και την ενίσχυση του ελέγχου του πριν από τις 21-3-2007,

κατοδεικνύεται αφενός η βούληση του προτείνοντος για την απόκτηση του απόλυτου ελέγχου της εταιρείας, και αφετέρου η πρόθεσή του για την καταστρατήγηση της υποχρέωσης υποβολής δημόσιας πρότασης μέσω της κατάρτισης των επίμαχων συμβάσεων ανταλλαγής στις 21-3-2007. Ο προτείνων δηλαδή, στον οποίο εκχωρήθηκαν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις από την από 1-12-2004 Συμφωνία Μετόχων με τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα, πέτυχε σε συντονισμό με τους τελευταίους και την μητρική του εταιρεία, να αποκτήσει και να ενισχύσει τον έλεγχό του στην εταιρεία χωρίς να δώσει στους μετόχους της μειοψηφίας τη δυνατότητα να εξέλθουν από την εταιρεία απολαμβάνοντας και αυτοί, σύμφωνα με την παρ.4 του αρ. 9 του ν. 3461/2006 το υψηλότερο τίμημα, που κατέβαλε ο προτείνων για να ενισχύσει τον έλεγχό του στην εταιρεία». Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την ως άνω παραβίαση του άρθρου 7 του ν. 3461/2006 επέβαλε στην «IBERDROLA RENOVABLES SA» πρόστιμο 300.000 ευρώ καθώς και την υποχρέωση να συμπεριλάβει στο πληροφοριακό της δελτίο για την υποβληθείσα προαιρετική δημόσια πρόταση γνωστοποίηση της προαναφερόμενης παραβίασης και της επιβολής του χρηματικού προστίμου από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Κατά της εν λόγω απόφασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς η «IBERDROLA RENOVABLES SA» άσκησε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Στην εν λόγω δίκη άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς μεταξύ άλλων και μέτοχοι της μειοψηφίας/εναγόμενοι/εφεσίβλητοι. Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1770/2010 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που έκρινε ορθό τον καταλογισμό του προστίμου σε βάρος της «IBERDROLA RENOVABLES SA» για την παραβίαση του άρθρου 7 του ν.3461/2006, το οποίο έκρινε ότι ορθά ερμήνευσε ως ανωτέρω το νόμο και απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή. Ζήτημα δεδικασμένου εν προκειμένω απο την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου δεν υφίσταται, καθόσον δεν υπάρχει ταυτότητα διαδίκων, αφού στην ενώπιον αυτού διαδικασία κύριοι διάδικοι ήταν η «IBERDROLA RENOVABLES SA» και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (ΕΚ). Η ως άνω ερμηνευτική προσέγγιση στοιχίζεται και εναρμονίζεται απολύτως με αντίστοιχες περιπτώσεις σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Πράγματι, η μεθόδευση των swaps, με όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται η κατάρτιση τους, είναι παγκοσμίως γνωστή ως «υφέρπουσα διείσδυση στην υπό εξαγορά εταιρεία» (creeping in) ή ως «κρυμμένη ιδιοκτησία» («hidden ownership») και έχει κριθεί τόσο στη διεθνή νομολογία όσο και στη θεωρία ως έμμεση απόκτηση

των υποκείμενων μετοχών (T.C. Hu & B. Black, *The new vote buying: empty voting and hidden (morphable) ownership* [2006] 79, 81). Δεν πρόκειται για καινοφανή μεθόδευση, αλλά για γνωστή και οικεία πρακτική που ακολουθείται από πολυεθνικούς ομίλους και πιστωτικά ιδρύματα, και προδήλως την γνώριζε η εκκαλούσα. Η πρακτική της καταρτίσεως συμβάσεως ανταλλαγής, ως τρόπος έμμεσης κτήσεως μετοχών και προσαύξησης του ποσοστού ελέγχου του μετοχικού κεφαλαίου, είχε εμφανισθεί επανειλημμένως. Για τον λόγο αυτό άλλωστε ο ν. 3461/2006, ενσωματώνοντας την Οδηγία 2004/25 που στόχο έχει την παροχή προστασίας στους μετόχους της μειοψηφίας, περιέχει ευρεία διατύπωση της έννοιας της «απόκτησης», περιλαμβανομένης σ' αυτήν τόσο της άμεσης όσο και της έμμεσης, χωρίς να προσδιορίζει ειδικότερα τον τρόπο έμμεσης απόκτησης, ώστε να εμπίπτει σε αυτόν κάθε σχετική πρακτική. Επίσης σε διεθνές επίπεδο οι επιλαμβανόμενες Εποπτικές Αρχές και τα Ανώτατα Δικαστήρια έχουν διαγνώσει ότι τα swaps αποτελούν μέσο έμμεσης κτήσεως μετοχών και ως εκ τούτου πρέπει να συνυπολογίζονται στο ποσοστό ελέγχου του μετοχικού κεφαλαίου, χωρίς να παίζει ρόλο για την κρίση περί έμμεσης αποκτήσεως δικαιωμάτων ψήφου, η άσκηση τους ή το εάν οι συμβάσεις ανταλλαγής προβλέπουν μόνον χρηματικό διακανονισμό και όχι δικαίωμα απόκτησης των υποκείμενων μετοχών (σελ. 35 απόψεων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για απόφαση επιτροπής κυρώσεων της γαλλικής επιτροπής κεφαλαιαγοράς της 25.6.2013, τις προσκομιζόμενες με επίκληση υποθέσεις LVMH Moet Hennessy-Louis Vuitton, Laxey Partners et al. κατά Implenia του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, απόφαση από 11 Μαρτίου 2010 (αριθμός δικογραφίας 2C_77/2009 και 2C_78/2009), απόφαση του United States District Court for the Southern District of New York στην υπόθεση CSX Corporation κατά The Children's Investment Fund Management (UK) LLP et al, [No 08 Civ. 2764, 2008 U.S. Dist LEXIS 46039 (S.D.N.Y. June 11, 2008)], απόφαση του Court of Appeal New Zealand από 4.11.2003 στην υπόθεση Perry Corporation κατά Ithaca (Custodians) Ltd, (απόφαση του Cour d' appel de Paris, Arrêt no 18 (2.4.2008) στην υπόθεση SACYR VALLEHERMOSO S.A. κλ.π. vs EIFFAGE S.A. κλ.π, απόφαση του Cour de Cassation (chambre commerciale) της 15.5.2012, απόφαση του Cour d' appel de Paris, Arrêt της 24.6.2008, no 2007/21048). Εξάλλου, πέραν των γεγονότων : α) της υπάρξεως σχέσεως θυγατρικής -μητρικής, β) της συνάψεως της απο 1-12-2004 συμφωνίας μετόχων μεταξύ της εκκαλούσης και των Χ και Γ. Ρόκα (επίσης εκκαλούντων), γ) της από 4-12-2004 συμβάσεως εκχώρησης

από την Iberdrola στη θυγατρική της Iberdrola Renovables των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της από 1.12.2004 συμβάσεως, δ) της χρονικής και ποσοτικής συμπτώσεως των μετοχών που κατέστησαν αντικείμενο swap, ε) της ελλείψεως ενημερώσεως για την επικείμενη μεταβίβαση μετοχών προς το πιστωτικά ιδρύματα από τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα προς την Iberdrola Renovables και στ) της υποβολής προαιρετικής δημόσιας πρότασης την 1.7.2008 για την απόκτηση του συνόλου των μετοχών της Ρόκα, απο τα προσαχθέντα και ληφθέντα υπόψη ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε πλήρως ότι η σχέση της (μητρικής και θυγατρικής) εταιρείας «Iberdrola SA» προς τους Χρήστο Ρόκα και Γ. Ρόκα, δεν ήταν μία ευκαιριακή σχέση, που εξαντλήθηκε στα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αλλά χρονολογείται ήδη από το έτος 2004 με την υπογραφή της από 1.12.2004 συμφωνίας, τα δικαιώματα της οποίας εκχωρήθηκαν από τη μητρική στη θυγατρική εταιρεία την 14.12.2004, εξικνούμενη έως και το έτος 2007 τουλάχιστον. Ο συντονισμός των εκκαλούντων δεν ήταν στιγμιαίος και πρόσκαιρος, αλλά αντίθετα μακροχρόνιος, αποκλειόμενης έτσι της οποιαδήποτε πιθανότητας συμπτώσεως. Η σύναψη της συμφωνίας της 1.12.2004 δεν αποτελούσε ένα αυτοτελές γεγονός, αποκομμένο από την μετέπειτα εξέλιξη των γεγονότων, αλλά την έγγραφη υλοποίηση της μακροχρόνιας και σταθερής συνεννόησης ανάμεσα στη μητρική εταιρεία, τη θυγατρική αυτής, και τους δύο βασικούς μετόχους Χρήστο και Γεώργιο Ρόκα, που είχε ξεκινήσει μήνες πριν. Στόχος της συμφωνίας ήταν μετά την είσοδο της θυγατρικής στο μετοχικό κεφάλαιο, η σταδιακή αύξηση του ποσοστού της, ώστε να αποκτήσει και να εδραιώσει τον έλεγχο της στην εταιρεία. Η συνεργασία της ισπανικής εταιρείας με τους Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα αποτέλεσε το όχημα για την απόκτηση και την περαιτέρω ενίσχυση του ελέγχου της εταιρίας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και οι πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τους Χ.Ρόκα και Γ. Ρόκα [είτε ατομικά είτε όταν ενεργούσαν ως Δ.Σ. της εταιρίας (πώληση ιδίων μετοχών το 2005)], οι οποίες ενόψει της γνώσεως από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη των στοιχείων του χρόνου και των ειδικότερων λεπτομερειών των συναλλαγών -δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ευκαιριακές ή συμπτωματικές, αλλά αποτελούν φυσική και αυτονόητη συνέχεια όλων των κινήσεων που είχαν προηγηθεί. Ο συντονισμός δηλαδή της ισπανικής εταιρείας και η συνεργασία της με τους Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα κρίθηκε με βάση τη διάρκεια και το σύνολο των ενεργειών τους και όχι μίας εκάστης αυτοτελώς.Χαρακτηριστική είναι στο σημείο τούτο η κατάθεση του

επιμελεία των εφεισβλήτων εξετασθέντος στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου μάρτυρος, ο οποίος κατέθεσε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο συντονισμός αποδεικνύεται και επιτείνεται και από το γεγονός ότι οι τράπεζες δεν αγόρασαν τις μετοχές προς αντιστάθμιση του κινδύνου τους από τη χρηματιστηριακή αγορά - κάτι το οποίο συνήθως γίνεται - αλλά αγοράστηκαν από τους βασικούς μετόχους εξωχρηματιστηριακά. Επομένως, αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ο συντονισμός. Επισημαίνεται δε ότι στον ν. 3461/2006 και στο άρθρο 2 περ. Ε' αυτού υφίσταται τεκμήριο συντονισμού μητρικής θυγατρικής εταιρείας, ενώ εξάλλου, στο πληροφοριακό δελτίο της 1-7-2008, η Iberdrola Renovables δήλωσε ότι ενεργεί συντονισμένα με τη μητρική της εταιρεία. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ενέκρινε με την υπ' αριθμ. 491/14-11-2008 απόφαση του ΔΣ αυτής το πληροφοριακό δελτίο της από 1-7-2008 προαιρετικής δημόσιας πρότασης του προτείνοντος. Ο τελευταίος («IBERDROLA RENOVABLES SA») όμως από την ανακοίνωση της προαιρετικής δημόσιας πρότασης και πριν την έγκριση του πληροφοριακού δελτίου, υπό το φόβο ότι αν ανέμενε την τελευταία, η οποία μάλιστα θα ελάμβανε χώρα μετά την αναφορά στο εν λόγω δελτίο τόσο της προαναφερόμενης παραβίασης όσο και της επιβολής του χρηματικού προστίμου από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, θα προκαλείτο δισταγμός στους πωλητές μετόχους, οι οποίοι δεν θα προέβαιναν σε πώληση των μετοχών τους, προκειμένου να αποτύχει η δημόσια πρόταση και να αναγκαστεί να επανυποβληθεί με μεγαλύτερο τίμημα, είχε αρχίσει να αποκτά μετοχές της εταιρίας Ρόκας ΑΒΕΕ στις τιμές της πρότασης. Εν τέλει, η «IBERDROLA RENOVABLES SA» απέκτησε το σύνολο των μετοχών της εταιρίας ΡΟΚΑΣ στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, αποκτώντας μεταξύ άλλων, μετά την έγκριση του πληροφοριακού δελτίου από την ΕΚ, και τις μετοχές που είχαν καταστεί υποκείμενο των προαναφερόμενων συμβάσεων ανταλλαγής (SWAPS) από τα ως άνω αλλοδαπά τραπεζικά ιδρύματα, και ειδικότερα στις 27-11-2008 απέκτησε τις 1.018.073 μετοχές από την «ABN AMRO BANK», στις 4-12-2008 τις 1.000.945 μετοχές από την «Fortis Banque Nederland NV» και στις 11-12-2008 τις 1.000.000 μετοχές από την «SOCIETE GENERALE». Σημειώνεται επίσης ότι οι 669.137 προνομιούχες μετοχές, που κατείχε η «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LTD» και αποτελούσαν αντικείμενο σύμβασης ανταλλαγής με την «IBERDROLA SA» αποκτήθηκαν από την «IBERDROLA RENOVABLES SA» στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, έναντι τιμής 11 Ευρώ ανά μετοχή

στις 9-12-2008. Στη συνέχεια μετά τη λήξη της περιόδου αποδοχής της δημόσιας πρότασης (17-12-2008), όταν η προτείνουσα είχε πλέον αποκτήσει το 96,537% των κοινών και το 97,159% των προνομιούχων μετοχών, άσκησε στις 30-12-2008 το δικαίωμα εξαγοράς (squeeze out) του άρθρου 27 του ν. 3461/2007, με αποτέλεσμα να αποκτήσει το 100% όλων των μετοχών της εταιρείας, και από 16-2-2009 να παύσει η διαπραγμάτευση της μετοχής ΡΟΚΑΣ στο Χρηματιστήριο Αθηνών και στις 18-3-2009 να ακολουθήσει, κατόπιν απόφασης της έκτακτης Γενικής συνέλευσης των μετόχων της, η διαγραφή των μετοχών της. Ενόψει των προεκτεθέντων, κατά το χρόνο υποβολής δημόσιας πρότασης, η προτείνουσα εταιρία «IBERDROLA RENOVABLES SA» κατείχε άμεσα ποσοστό 47,32% των προνομιούχων μετοχών και έμμεσα μέσω της προαναφερόμενης σύμβασης ανταλλαγής (swap) ποσοστό 20,72% αυτών, ήτοι συνολικά 67,32%, ενώ ως προς τις κοινές μετοχές κατείχε άμεσα ποσοστό 52,7% αυτών και έμμεσα μέσω των προαναφερόμενων συμβάσεων ανταλλαγής (swap) 4,87% (FORTIS) +4,96% (ABN AMRO) + 4,87% (SOCIETE GENERALE), συνολικά ποσοστό 67,4% αυτών. Επομένως, όταν υποβλήθηκε η προαιρετική δημόσια πρόταση και ακολούθως έγιναν γνωστές οι συμβάσεις ανταλλαγής (swap), που είχε συνάψει η μητρική του Προτείνοντος επί μετοχών της υπό εξαγοράς εταιρείας, οι μέτοχοι μειοψηφίας έμαθαν για πρώτη φορά τους νέους συσχετισμούς στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας Ρόκας ABEE, τη μεταβολή του φορέα ελέγχου αυτής και την επιθετική τακτική του, και διαπίστωσαν πως δεν είχαν πλέον άλλη ρεαλιστική επιλογή από το να πωλήσουν τις μετοχές τους στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, καθόσον είχαν πλέον πωληθεί και οι προνομιούχες μετοχές από την οικογένεια Ρόκα, και δεν υπήρχε άλλος μεγαλομέτοχος γύρω από τον οποίο να συνασπιστούν για να μπλοκάρουν την πρόταση αυτή, όπως είχε γίνει στο παρελθόν(2004) με την δημόσια πρόταση που είχε υποβάλλει η «Ελληνική Ταχυδρομική Ενεργειακή ΑΕ», η οποία και απέτυχε. Από τα ανωτέρω καθίσταται φανερό ότι εξαρχής η εταιρία «IBERDROLA SA» σε συντονισμό με τη θυγατρική της «IBERDROLA RENOVABLES SA», απώτερο στόχο και σκοπό είχε την πλήρη εξαγορά της εταιρείας Ρόκας ABEE και την έξοδο αυτής από το Χρηματιστήριο με το μικρότερο δυνατό τίμημα, γι' αυτό στην υλοποίηση του σχεδίου της ενήργησε προσεκτικά και μεθοδευμένα, προκειμένου να αποφύγει την υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης (αναφορικά πρωτίστως για τις κοινές μετοχές και εν συνεχεία κατά λογική αναγκαιότητα και για τις προνομιούχες μετοχές,

αφού αλλιώς δεν θα είχαν τον απαιτούμενο έλεγχο. Έτσι κατέφευγαν σε σύναψη συμβάσεων ανταλλαγής (swaps) επί μετοχών της υπό εξαγορά εταιρείας με χρηματικό διακανονισμό στη λήξη τους (cash settled derivatives), εκμεταλλευόμενες το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και την έλλειψη υποχρέωσης διαφάνειας, τις οποίες διαρκώς ανανέωναν στη λήξη τους, ώστε να ελέγχουν έμμεσα ένα υψηλό ποσοστό κοινών και προνομιούχων μετοχών, οι οποίες ήταν «αδρανοποιημένες», καθώς δεν κινούνταν στο Χρηματιστήριο, ούτε τα δικαιώματα ψήφου που ενσωμάτωναν αυτές (κοινές) ασκούνταν στις γενικές συνελεύσεις, χωρίς όμως να εμφανίζονται οι ίδιες ως κάτοχοι των μετοχών αυτών, αλλά τα προαναφερόμενα πιστωτικά ιδρύματα (FORTIS, ABN AMRO, SOCIETE GENERALE) που κατείχαν το 14,7% των κοινών μετοχών (1000.000+1.018073+1.000.945) και το 20,72% των προνομιούχων (669.137 προνομιούχες μετοχές η «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LTD». Όλες αυτές οι μετοχές, που κατέστησαν αντικείμενο των συμβάσεων ανταλλαγής (swaps), παρέμειναν στις ανωτέρω τράπεζες μέχρι τη στιγμή που η «IBERDROLA RENOVABLES SA» έκρινε ως κατάλληλη για την υποβολή της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, όταν πλέον είχε μειωθεί σημαντικά η τιμή της μετοχής, τον Ιούλιο του 2008. Όλες δε αυτές οι μετοχές, περιήλθαν στην προτείνουσα, στα πλαίσια της εν λόγω δημόσιας πρότασης, μετά την έγκριση του πληροφοριακού δελτίου από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Συνεπώς, αβάσιμα η εκκαλούσα εταιρία διατείνεται ότι απέβλεπε στο οικονομικό αποτέλεσμα των συμβάσεων swap, διότι αν πράγματι συνέβαινε αυτό, δεν θα ανανέωνε συνεχώς τις συμβάσεις αυτές, μερικές εκ των οποίων είχε από το 2005 και για όσο χρονικό διάστημα η μετοχή της «Ρόκας ΑΒΕΕ» είχε ανοδική πορεία, αλλά θα φρόντιζε να εισπράττει τα κέρδη της μέσω του χρηματικού διακανονισμού τους στη λήξη τους. Αντίθετα, ανανεώνει τις συμβάσεις ανταλλαγής «στοιχηματίζοντας» δηλ. στο ότι η τιμή της μετοχής θα ανέβει, παρά το ότι η τελευταία συνεχώς πέφτει, με αποτέλεσμα να υποχρεούται να πληρώσει κατά τη λήξη τους στα πιστωτικά ιδρύματα. Η εναγομένη/εκκαλούσα όμως, δεν απέβλεπε στη βασική οικονομική λειτουργία των συμβάσεων swaps, αλλά, ως χρήστης των swaps-βασικός μέτοχος της εκδότριας των υποκειμένων μετοχών εταιρίας, παρά το ότι τελικά «δεν κέρδιζε αλλά έχανε» από αυτές, τις χρησιμοποιούσε ως μέσο έμμεσου ελέγχου των μετοχών της εταιρίας «Ρόκας ΑΒΕΕ», τις οποίες και επεδίωκε να αγοράσει με το μικρότερο δυνατό τίμημα την κατάλληλη στιγμή, εξασφαλίζοντας ότι δεν θα περιέλθουν σε

χέρια τρίτων, αποτρέποντας τη μεταβολή των μετοχικών σχέσεων και συσχετισμών στην υπό εξαγορά εταιρία. Τα ανωτέρω δε, έλαβαν χώρα σε συνεννόηση και σε πλήρη συνεργασία με τα πιστωτικά ιδρύματα. Το εν λόγω συμπέρασμα καθίσταται έτι πιο φανερό στην περίπτωση του προαναφερθέντος swap, που ανανεώθηκε κατά το χρόνο ισχύος της δημόσιας πρότασης, όταν δηλ. η τιμή της αντίστοιχης μετοχής είχε αναγκαστικά παγώσει λόγω της διαδικασίας της πρότασης εξαγοράς, η χρήστης όμως του swap, ενάντια σε κάθε λογική «στοιχηματίζει» ότι η τιμή θα ανέβει και ανανεώνει τη σύμβαση ανταλλαγής. Αυτό «δικαιολογείται» μεν για τη χρήστη του swap, καθώς κατά το χρόνο της ανανέωσης δεν έχει εγκριθεί το πληροφοριακό της δελτίο, δεν δικαιολογείται όμως γιατί η αντισυμβαλλόμενη Τράπεζα δεν προτιμά να εισπράξει τα δεδομένα κέρδη της αλλά συναινεί σε ανανέωση της σχετικής σύμβασης. Με την παραπάνω μεθόδευση των συμβάσεων δεν κατέστη γνωστό στους μετόχους μειοψηφίας ότι η νέα βασική μέτοχος της εταιρείας Ρόκας ABEE «IBERDROLA RENOVABLES SA» είχε αρχίσει να προετοιμάζει το έδαφος για την πλήρη εξαγορά της εταιρείας, ώστε κι αυτοί να μπορέσουν να αντιληφθούν τις προθέσεις της και να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους πωλώντας τις μετοχές τους, όταν η αξία της μετοχής (κοινής και προνομιούχας) ήταν ακόμα υψηλή. Αντίθετα, αγνοώντας την ύπαρξη των συμβάσεων ανταλλαγής και την μεταβίβαση των προνομιούχων μετοχών της οικογένειας Ρόκα προς την «IBERDROLA RENOVABLES SA», καθόσον δεν γνωστοποιήθηκε το όνομα του αγοραστή στο Η.Δ.Τ Χ.Α, οι μέτοχοι μειοψηφίας, πιστεύοντας και τις διαβεβαιώσεις του Μ.Τρούλη, προέδρου του Δ.Σ κατά τη γενική Συνέλευση των μετόχων της 17-5-2007 ότι η «IBERDROLA SA» θα παρουσιάσει τα επόμενα χρόνια νέες επενδύσεις, ότι υπάρχει η αυριανή ημέρα, ότι υπάρχουν οι ίδιοι άνθρωποι, ότι ο Χ. Ρόκας δεν έφυγε από την εταιρεία αλλά συνεχίζει και θα συνεχίζει, καθώς και του μέλους του Δ.Σ Xavier Viteri, που σε σχετική ερώτηση του χρηματιστή- μετόχου Καραμανώφ απάντησε, ότι δεν υπάρχει σκέψη εξόδου της εταιρίας από το Χρηματιστήριο Αθηνών, δεν πώλησαν τις μετοχές τους την κρίσιμη περίοδο Μαρτίου - Απριλίου 2007 αλλά τις κράτησαν, ευελπιστώντας στην ανοδική πορεία της μετοχής, μέσω της υλοποίησης των επενδύσεων της εταιρείας στις ΑΠΕ, και αναγκάστηκαν να τις πωλήσουν το 2008, στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, όταν πλέον βρέθηκαν προ τετελεσμένων γεγονότων και δεν είχαν άλλη ρεαλιστική επιλογή. Έτσι, η «IBERDROLA RENOVABLES SA» απέκτησε εν τέλει το 100% των μετοχών της

εταιρείας Ρόκας ABEE καταβάλλοντας στους μετόχους μειωψηφίας τίμημα μικρότερο από αυτό που κατέβαλε στους βασικούς μετόχους και τα διοικητικά στελέχη αυτής για την απόκτηση και ενίσχυση του ελέγχου της υπό εξαγορά εταιρείας. Επομένως η εκκαλούμενη η οποία υιοθέτησε πλήρως το πόρισμα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και την υπ' αριθ. 1770/2010 απόφαση του ΔΕΦΑθηνών, που ερμηνεύοντας ωσαύτως την κρισιμη διάταξη και απέρριψε την προσφυγή της υπο της εκκαλούσας απορροφηθείσας εταιρείας, ορθά ερμήνευσε τη διάταξη του άρθρου 7 ν.3641/2006 απορριπτομένου του 2ου και 1ου, αντίστοιχα, λόγου έφεσης των συνεκδικασθεισών εφέσεων, ως αβασίμων.

Με τον 3ο λόγο της έφεσής της η εκκαλούσα εταιρία "IBERDROLA SA" και τους 2ο και 3ο οι εκκαλούντες Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας ,προσβάλλουν την εκκαλούμενη για έλλειψη νόμιμης βάσης ως προς το σκεπτικό της που αφορά την υποχρέωση αποζημίωσης των κατόχων προνομιούχων μετοχών κατά αναλογική εφαρμογή του άρθρου 9 ν.3461/2006. Αμφότεροι οι ως άνω λόγοι έφεσης είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι, καθόσον η εκκαλούμενη δεν δέχθηκε ότι έπρεπε να υποβληθεί υποχρεωτική δημόσια πρόταση με βάση το άρθρο 919 ΑΚ, και για τον λόγο αυτό έπρεπε να αποζημιωθούν οι ενάγοντες ,αλλά η αποζημίωσή τους ως προς τις προνομιούχες μετοχές θεμελιώθηκε, όπως προεκτέθηκε, στο γεγονός ότι η Iberdrola (θυγατρική και μητρική), σε στενή συνεργασία και συντονισμό με τους εκκαλούντες Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα και τα διευθυντικά στελέχη (πλήρης και διαρκής χρονική και ποσοτική σύμπραξη), ενήργησαν προσεκτικά και μεθοδευμένα από το έτος 2004 έως το 2007, επί σκοπώ ελέγχου, εξαγοράς και εξόδου από το ΧΑΑ, επιτυγχάνοντας τον έλεγχο ολοένα και μεγαλύτερου ποσοστού μετοχών της Ρόκας ABEE αφενός με αδιαφανείς διαδικασίες (swaps 2005 -2007, πώληση ιδίων μετοχών, πωλήσεις κάτω του 5% ώστε να μην ανακοινώνεται το πρόσωπο του αγοραστή, απόκρυψη μεταβιβάσεως προνομιούχων μετοχών) αφετέρου με ψευδή και ανακριβή πληροφόρηση (διαβεβαιώσεις ότι οι προνομιούχες μετοχές δεν θα πωλούνταν, πληροφόρηση ότι οι Χ. Ρόκας και Γ. Ρόκας εξακολουθούν να παραμένουν στην εταιρία και ότι δεν υπάρχει σκέψη εξόδου από το ΧΑΑ) ώστε η μειωψηφία των μετόχων να μην γνωρίζει τους ακριβείς μετοχικούς συσχετισμούς εντός της εταιρείας, να μην γνωρίζει ότι η εξασφάλισή τους ως εκ της κατοχής από τους Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα προνομιούχων μετοχών δεν υπήρχε πια, και να μην αφυπνισθούν και ενεργοποιήσουν τα δικαιώματάτους , όσο οι μετοχές τους είχαν ακόμη υψηλή τιμή-την ίδια που εισέπραξαν οι εκκαλούντες βασικοί μέτοχοι όταν έφυγαν από την

εταιρία. Τον έλεγχο δε της εταιρίας, για τον οποίο απαιτείτο οπωσδήποτε η απόκτηση και των προνομιούχων μετοχών, η Iberdrola εξασφάλισε αδιαφανώς, πληρώνοντας τους Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα με το προεκτεθέν τίμημα των 4.900.000 ευρώ. Δέχθηκε λοιπόν το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι τα γεγονότα αυτά θεμελιώνουν δολία συμπεριφορά, αντίθετη στα χρηστά ήθη και δεν έλαβε χώρα έμμεση καταστρατήγηση του άρθρου 7 ν. 3461/2006. Αποδείχθηκε ειδικότερα ότι εξαιτίας της συμπεριφοράς των εκκαλούντων ήταν, οι μέτοχοι μειοψηφίας να στερηθούν αυτό το «υπερτίμημα», που η προτείνουσα κατέβαλε για την απόκτηση και ενίσχυση του ελέγχου της στην υπό εξαγορά εταιρία, κατά παράβαση του αρ. 7 του ν. 3461/2006 (αναφορικά με τις κοινές μετοχές) και κατ' αντίθεση με τα χρηστά ήθη (αναφορικά με τις προνομιούχες μετοχές), που έχουν σκοπό την προστασία των μετόχων μειοψηφίας σε περίπτωση μεταβολής ή ενίσχυσης του φορέα ελέγχου της εταιρίας, και ειδικότερα την εξασφάλιση της δυνατότητάς τους να αποχωρήσουν από αυτήν έναντι δίκαιου και εύλογου ανταλλάγματος, ήτοι αντίστοιχο εκείνου που κατέβαλε αυτός που απέκτησε ή ενίσχυσε τον έλεγχο του στην εταιρία, αλλά και κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των μετόχων (άρθρο 5 ν. 3461/2006), καθόσον προστατευτέο αγαθό του νόμου αυτού είναι το ατομικό περιουσιακό συμφέρον εκάστου μετόχου μειοψηφίας - επενδυτή, το οποίο συνδέεται με τη μετοχική του ιδιότητα στην υπό εξαγορά εταιρία. Από την αποφυγή υποβολής υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης μέχρι την 10-4-2007, η «IBERDROLA RENOVABLES SA» ωφελήθηκε το ποσό των 44.271.849 ευρώ, που συνίσταται στην αξία των κοινών μετοχών, που δεν κατείχε στις 21-3-2007, που γεννήθηκε η υποχρέωσή της, ήτοι 7.699.452 μετοχές X 5,75 ευρώ (διαφορά 21,75 -16 ευρώ), την οποία απώλεσαν οι μέτοχοι της μειοψηφίας. Εξαιτίας της ως άνω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των εναγομένων, που εκδηλώθηκε με την παράνομη παράλειψη της «IBERDROLA RENOVABLES SA» να υποβάλλει υποχρεωτική δημόσια πρόταση για την απόκτηση όλων των κοινών μετοχών της υπό εξαγορά εταιρείας, οι μέτοχοι μειοψηφίας και ήδη ενάγοντες/εφεσιβλητοι υπέστησαν ζημία. Ειδικότερα, αν αυτή υπέβαλε υποχρεωτική δημόσια πρόταση, ως υποχρεούτο, μέχρι την 10-4-2007, οι μέτοχοι της μειοψηφίας λαμβάνοντας γνώση του πληροφοριακού δελτίου, που θα υπέβαλε η προτείνουσα στο χρόνο αυτό, θα μάθαιναν για τα πραγματικά ποσοστά που κατείχε άμεσα και έμμεσα η προτείνουσα, θα αντιλαμβάνονταν τις προθέσεις της για εξαγορά της εταιρίας Ρόκας ABEE και θα πωλούσαν τις μετοχές τους στην τιμή των 21,75 ευρώ ανά

μετοχή, επομένως η ζημία τους συνίσταται στο διαφυγόν κέρδος τους από τη διαφορά της τιμής αυτής με την τιμή στην οποία πώλησαν εν τέλει τις μετοχές τους αργότερα, και στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, ήτοι 21,75-16=5,75 ευρώ ανά κοινή μετοχή. Εξάλλου ως προς τις προνομιούχες μετοχές η προαναφερόμενη συμπεριφορά της «IBERDROLA RENOVABLES SA» σε συνεργασία και συντονισμό με τη μητρική της και τους βασικούς μετόχους Χρήστο και Γεώργιο Ρόκα, οι οποίοι παρέδωσαν τον έλεγχο της εταιρίας στην «IBERDROLA RENOVABLES SA» αποκομίζοντας υψηλά οικονομικά ανταλλάγματα για τις δικές τους μετοχές, χωρίς να ενημερώσουν τους μικρομετόχους για τους νέους συσχετισμούς που είχαν διαμορφωθεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας, ώστε αυτοί να γνωρίζουν τις προθέσεις του νέου βασικού μετόχου για να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, είναι αντίθετη στα χρηστά συναλλακτικά ήθη, καθόσον παραβιάζει την υποχρέωση διαφάνειας, ενημέρωσης και προστασίας των επενδυτών, και την αρχή της ίσης μεταχείρισης των μετόχων της υπό εξαγορά εταιρείας, που πρέπει να έχουν την κατάλληλη ενημέρωση για το τι συμβαίνει σε εταιρίες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών και δη για τις μετοχικές μεταβολές της, ώστε να μπορούν να αποφασίζουν αν θα παραμείνουν ή όχι σε αυτή, ταυτόχρονα δε με την ορθή και πλήρη ενημέρωση θα πρέπει να έχουν και το χρόνο για να αξιολογήσουν μία δημόσια πρόταση, και όχι να βρίσκονται εγκλωβισμένοι μπροστά στο ενδεχόμενο ενός squeeze out. Ειδικότερα, ο μεγαλομέτοχος μέσα σε μία ανώνυμη εταιρία βαρύνεται με καθήκον πίστης έναντι της μειοψηφίας. Η υποχρέωση πίστης ως δικαιοπολιτικός λόγος, εξάλλου, οδήγησε τελικώς και στη θέσπιση του άρθρου 7 ν.3461/2006. Τα χρηστά συναλλακτικά ήθη, που αφορούν τις εισηγμένες εταιρείες, έχουν ως βασικό πυρήνα τους την παροχή πληροφοριών στη μειοψηφία, λεπτομερούς εκτάσεως, ώστε να είναι δυνατόν να λαμβάνουν ορθές επενδυτικές επιλογές, ιδίως όταν η μεταβολή της μετοχικής ισορροπίας ενδέχεται να αλλάζει την ταυτότητα και τους επιχειρηματικούς στόχους της εταιρείας. Υπό το φως αυτό, συνεκτιμωμένων: του προφανούς σκοπού της ισπανικής εταιρείας να αποκτήσει τον έλεγχο της εταιρίας Ρόκας ΑΒΕΕ, όπως αυτός ο σκοπός διαγράφεται από το σύνολο των αφανών κινήσεων της επί τετραετία, με τη συνδρομή των Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα, των μέσων και μεθόδων που χρησιμοποίησε, ώστε να μπορέσει να καταβάλει το μικρότερο δυνατό τίμημα στη μειοψηφία, δηλαδή με αδιαφανή μέσα (swap), που υποτίθεται ότι είναι μόνον οικονομικά παράγωγα, αλλά έχουν άμεσες επιπτώσεις

στο ζήτημα ελέγχου των μετοχών, που είναι αντικείμενο τους, της πλήρους χρονικής και ποσοτικής συμπράξεως της με τον έως τότε βασικό μέτοχο, προκειμένου να επιτευχθεί η μεταβίβαση στις αλλοδαπές τράπεζες και να λάβουν χώρα ταυτόχρονα τα swap της προνομιακής ικανοποίησης εκ μέρους της του βασικού μετόχου, ακόμη και με τίμημα που δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η απόληψη του δυνάμει της μέχρι την 26.3.2007 ισχύουσας ενοχικής σχέσεως, της οικονομικής και επιχειρηματικής της επιφάνειας, η οποία δεν αντέχει σε οποιαδήποτε σύγκριση με τις δυνατότητες της μειοψηφίας, της διαβεβαίωσης που έδωσε στη γ.σ. ότι δεν υπάρχει σκέψη εξόδου από το Χρηματιστήριο, της αποκρύψεως από τη γ.σ. ότι οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας είχαν ήδη αποχωρήσει, καίτοι είχαν εκφραστεί απορίες σχετικώς. Οι τελευταίοι, εξάλλου, ενήργησαν κατά παράβαση της διατάξεως του άρθρου 919 ΑΚ, καθώς ενώ ως κύριοι μέτοχοι είχαν παράσχει διαβεβαιώσεις ότι δεν θα έφευγαν, άφησαν τη μειοψηφία απροστάτευτη στις επιδιώξεις πολυεθνικής εταιρίας. Απόδειξη περί τούτου ήταν ότι δεν είχαν συμφωνήσει να πωλήσουν προνομιούχες μετοχές. Τις προνομιούχες μετοχές τις επώλησαν ξαφνικά και με εξαιρετικά ωφέλιμο τίμημα, το οποίο καρπώθηκαν μόνον οι ίδιοι. Και ενώ το έπραξαν, δεν παρασχέθηκε καμία σχετική ενημέρωση. Ανεξαρτήτως δε της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 7 Ν. 3461/2006 απευθείας και επί των προνομιούχων μετοχών (ενόψει του ότι στην προκειμένη περίπτωση αυτές δεν παρείχαν τυπικά δικαίωμα στις τακτικές γενικές συνελεύσεις), οι τελευταίες πρέπει να τύχουν αντίστοιχης προστασίας με τις κοινές μετοχές (που προστατεύονται από το ν. 3461/2006), όπως αυτή παρέχεται εν προκειμένω στα πλαίσια του άρθρου 919 ΑΚ, δεδομένου ότι χωρίς και την απόκτηση αυτών των μετοχών δεν νοείται εξαγορά της εταιρείας, και αυτό αποδείχθηκε και από το ότι η προαιρετική δημόσια πρόταση της «IBERDROLA RENOVABLES SA» αφορούσε όχι μόνο τις κοινές αλλά και τις προνομιούχες χωρίς δικαίωμα ψήφου μετοχές. Η τελευταία, αν υπέβαλε, ως είχε εκ του νόμου υποχρέωση, δημόσια πρόταση μέχρι τις 10-4-2007, για τις κοινές μετοχές, θα υπέβαλε κατά λογική αναγκαιότητα δημόσια πρόταση και για τις προνομιούχες μετοχές, διότι από το πληροφοριακό δελτίο της δημόσιας πρότασης θα γίνονταν γνωστή η πρόθεσή της για εξαγορά της εταιρίας Ρόκας ΑΒΕΕ, που ήταν και ο τελικός στόχος της, με αποτέλεσμα, αν δεν είχε και προνομιούχες μετοχές, να μην μπορέσει να προβεί σε squeeze out κατά το άρθρο 27 του ν. 3461/2006. Εξάλλου, στις 21-3-2007, που γεννήθηκε η εν λόγω υποχρέωσή της για υποβολή δημόσιας

πρότασης για τις κοινές μετοχές, δεν είχαν ακόμα πωληθεί οι προνομιούχες μετοχές από την οικογένεια Ρόκα, και θα μπορούσαν οι μέτοχοι μειοψηφίας να αρνηθούν να πωλήσουν τις εν λόγω προνομιούχες μετοχές τους, συνασπιζόμενοι με τον Χρήστο Ρόκα και τον Γεώργιο Ρόκα, και να εμποδίσουν την πρόταση αυτή, αν δεν ελάμβαναν ικανοποιητικό τίμημα για τις μετοχές τους, όπως είχαν κάνει και στο παρελθόν, όπως προεκτέθηκε. Συνεπώς, κατά λογική αναγκαιότητα και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων η δημόσια πρόταση της «IBERDROLA RENOVABLES SA» θα περιλάμβανε και τις προνομιούχες μετοχές, προκειμένου να αποφύγει ενδεχόμενη αποτυχία της πρότασής της, και αναγκαστεί να τις αγοράσει με ακόμα μεγαλύτερη τιμή, προκειμένου να πετύχει το σκοπό της εξαγοράς της Ρόκας ABEE και την έξοδό της από το Χρηματιστήριο Αθηνών, καθόσον απέβλεπε στην αποκλειστική άντληση της ωφέλειας από τις προγραμματισμένες επενδύσεις της εταιρίας Ρόκας ABEE με εγκατάσταση αιολικών σταθμών συνολικής ισχύος 706MW στις νήσους Χίο, Λέσβο, και Λήμνο και από άλλα έργα της εταιρείας (βλ. την απόφαση 1350/2010 της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας για χορήγηση άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας). Περαιτέρω, αναφορικά με την επικαλούμενη παραβίαση του άρθρου 9 § 4 ν.3461/2006 πρέπει να λεχθεί ότι το άρθρο 9 § 4 ν. 3461/2006, το οποίο εφαρμόζεται αναλογικά σύμφωνα με το άρθρο 6 § 2 ν. 3461/2006, ορίζει ότι «εύλογο και δίκαιο αντάλλαγμα θεωρείται τίμημα σε μετρητά ανά μετοχή, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο: α) από τη μέση χρηματιστηριακή τιμή της κινητής αξίας, που αποτελεί αντικείμενο της υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης, κατά τους έξι μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας, κατά την οποία ο προτείνων κατέστη υπόχρεος να υποβάλει δημόσια πρόταση, ούτε β) από την υψηλότερη τιμή, στην οποία το υπόχρεο πρόσωπο ή κάποιο από τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτό απέκτησε, κατά τους δώδεκα μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας κατά την οποία ο προτείνων κατέστη υπόχρεος να υποβάλει δημόσια πρόταση, κινητές αξίες που αποτελούν αντικείμενο της δημόσιας πρότασης». Επομένως, ως βάση υπολογισμού του ευλόγου και δίκαιου ανταλλάγματος καθορίζεται από το νόμο το υψηλότερο εκ των ως άνω δύο τιμών (όποιο κι αν είναι αυτό). Ο νόμος δηλαδή δεν παρέχει ευχέρεια επιλογής μεταξύ των ως άνω δύο τιμών (όπως εσφαλμένως υπολαμβάνουν οι εκκαλούντες), αλλά υποχρεώνει τον προτείνοντα να καταβάλλει τίμημα (δίκαιο και εύλογο) ίσο ή ανώτερο του υψηλότερου εκ των ως άνω δύο τιμών. Περαιτέρω, στην παρ. 2 του άρθρου 9 ν. 3461/2006 ορίζεται ότι «σε

περίπτωση που ο προτείνων ή κάποιο από τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτόν απέκτησε, μετά τη δημοσιοποίηση της πρότασης και πριν τη λήξη της περιόδου αποδοχής, κινητές αξίες που αποτελούν αντικείμενο της δημόσιας πρότασης, σε τιμή ανώτερη εκείνης που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας πρότασης, ο προτείνων οφείλει να αυξήσει το προσφερόμενο αντάλλαγμα έτσι ώστε αυτό να μην υπολείπεται από την ανώτερη τιμή που κατέβαλε ή κάποιο από τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του ή συντονισμένα με αυτόν κατά το ως άνω διάστημα». Δηλαδή, αν κατά το χρονικό διάστημα που βρίσκεται σε εξέλιξη η δημόσια πρόταση, ο προτείνων αποκτήσει μετοχές σε τιμή ανώτερη της προσφερόμενης στην πρόταση, υποχρεούται να επαυξήσει την προσφερόμενη τιμή. Ενόψει των ανωτέρω, ορθώς η εκκαλουμένη έλαβε υπόψη της την καταρτισθείσα σύμβαση swap με την Credit της 1.3.2007 με τιμή 21,50 € - η οποία συνιστά έμμεση απόκτηση εκ μέρους της Iberdrola Renovables - διότι πράγματι σύμφωνα με την περ. β του άρθρου 9 § 4 ν. 3461/2006 ήταν η υψηλότερη τιμή εντός των 12 μηνών που προηγήθηκαν της 21.3.2007. Το εάν η τιμή της προνομιούχου μετοχής, σύμφωνα με την περ. α του άρθρου 9 § 4 ν. 3461/2006 ήταν χαμηλότερη είναι γεγονός άνευ σημασίας, αφού ενόψει όσων προαναφέρθηκαν ως βάση υπολογισμού του ευλόγου και δίκαιου ανταλλάγματος καθορίζεται από το νόμο το υψηλότερο εκ των ως άνω δύο τιμών. Εξάλλου, την 28.3.2007 (ήτοι κατά χρονικό σημείο που θα ευρίσκετο σε εξέλιξη η προαιρετική δημόσια πρόταση για τις προνομιούχες μετοχές από 21.3.2007) η εκκαλούσα απέκτησε και ευθέως ποσοστό προνομιούχων μετοχών 38, 826 % με τιμή 21,50 € ανά μετοχή. Συνεπώς, και εξ αυτού του λόγου επιβεβαιούται, δυνάμει της § 2 του άρθρου 9 ν. 3461/2006, το ύψος του ελαχίστου ανταλλάγματος για την προνομιούχο μετοχή. Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω, και λαμβανομένου υπ' όψιν ότι κατά την κρίσιμη περίοδο δεν υπήρξε άλλη τιμή στο Χρηματιστήριο για τις προνομιούχες μετοχές πλην του 21,50€ ορθώς η εκκαλουμένη έκρινε ότι οι προνομιούχοι μέτοχοι θα έπρεπε να είχαν λάβει τιμή 21, 50 € ανά προνομιούχο μετοχή, απορριπτομένων ως αβασίμων των ως άνω λόγω των εφέσεων. Δηλαδή απο τα προμνημονευθέντα αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι εκ της ως άνω αντίθετης προς τα χρηστά ήθη συμπεριφοράς των εναγομένων/εκκαλούντων σχετικά με τις προνομιούχες μετοχές, και οι κάτοχοι των προνομιούχων μετοχών-ενάγοντες υπέστησαν ζημία, που συνίσταται στο διαφυγόν κέρδος τους από τη διαφορά της τιμής των 21,50 ευρώ ανά προνομιούχο μετοχή, η οποία τιμή προσδιορίζεται, όπως προεκτέθηκε,

αναλογικά εφαρμοζόμενου του άρθρου 9 παρ 4β του ν. 3461/2006, με την τιμή στην οποία πώλησαν εν τέλει τις μετοχές τους στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, ήτοι 21,50-11=10,5 ευρώ ανά προνομιούχο μετοχή, δεδομένου ότι οι προνομιούχες μετοχές που κατέστησαν αντικείμενο swap την 1-3-2007 μεταξύ της «CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE)» και της «IBERDROLA SA» αποκτήθηκαν από το πιστωτικό ίδρυμα στην τιμή των 21,50 ευρώ/μετοχή, σε κάθε δε περίπτωση αυτή ήταν η μέση χρηματιστηριακή τιμή της εν λόγω μετοχής κατά την κρίσιμη περίοδο, όπως προκύπτει από την ίδια ως άνω μεταβίβαση υπό μορφή «πακέτου».

Με τον 4^ο λόγο της έφεσής τους όλοι οι εκκαλούντες σε αμφότερες τις εφέσεις ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα έκρινε η εκκαλουμένη ότι η θυγατρική της εκκαλούσας είχε εξ αρχής πρόθεση εξαγοράς και εξόδου της Ρόκας ABEE από το Χρηματιστήριο Αθηνών και ότι εσφαλμένα δέχθηκε πρακτικές συντονισμού ενεργειών και συνεννόησης με το παραπάνω αποτέλεσμα. Ο λόγος αυτός των εφέσεων κρίνεται αβάσιμος με όσα κρίθηκε ότι αποδείχθηκαν παραπάνω, με βάση τα οποία αποδείχθηκε έμμεσα αλλά πλήρως ότι οι κατά την κρίσιμη τετραετία κινήσεις της εκκαλούσης αλλοδαπής εταιρίας σε συνεννόηση με τους Χρήστο και Γ. Ρόκα συνέτειναν στο παραπάνω σκοπό.

Με τον 5^ο λόγο της από 10-11-2014 εφέσεώς τους οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη δέχθηκε αδικοπρακτική συμπεριφορά τους ειδικά ως προς τις κοινές μετοχές καθόσον η υποχρέωση υποβολής δημόσιας πρότασης βάρυνε μόνο την αλλοδαπή εταιρία. Όμως ο λόγος αυτός της έφεσής τους απορριπτέος κρίνεται ως ουσία αβάσιμος καθόσον η εκκαλουμένη διέγνωσε αδικοπρακτική συμπεριφορά των εκκαλούντων συνισταμένη στην παροχή άμεσης συνδρομής εκ μέρους τους προς την ομότιμο τους Iberdrola SA, προκειμένου να αποφευχθεί η υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης την περίοδο Μαρτίου - Απριλίου 2007. Η παρανομία της Iberdrola SA (ήτοι η μη υποβολή δημόσιας πρότασης, καίτοι είχαν συντρέξει οι προϋποθέσεις του νόμου) ουδέποτε θα είχε πραγματωθεί, χωρίς την παροχή σχετικής συνδρομής εκ μέρους των εκκαλούντων ώστε να υλοποιηθεί η έμμεση κτήση, χωρίς να γίνει αντιληπτή από τους εφεσίβλητους μικρομετόχους, ήτοι στην καταστρατήγηση, όπως αναπτύχθηκε παραπάνω, της διατάξεως του άρθρου 7 ν. 3461/2006. Πράγματι, η μεθόδευση των swaps στηρίχθηκε στην συνδρομή και τον συντονισμό των εκκαλούντων με την αλλοδαπή εταιρία, αφού, όπως αποδείχθηκε, αυτοί προέβαιναν σε σταδιακές

πωλήσεις κοινών μετοχών (είτε ατομικά είτε όταν ενεργούσαν ως Δ.Σ. της εταιρείας [πώληση ιδίων μετοχών το 2005] προς τις αλλοδαπές τράπεζες, εισπράττοντας από τις προσωπικές πωλήσεις υψηλότατο τίμημα, έτσι ώστε εν συνεχεία (είτε προηγουμένως είτε ταυτόχρονα) η μητρική ισπανική εταιρία να συνάπτει συμβάσεις swaps επί αυτών με ακριβώς τις ίδιες μετοχές από πλευράς ποσότητας και στις ίδιες ακριβώς τιμές από πλευράς τιμήματος εξαγοράς.

Με τον 5^ο λόγο της έφεσης της η εκκαλούσα και τον όμοιο 6^ο οι έτεροι εκκαλούντες στην συνεκδικαζομένη έφεσή τους, ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη της την έλλειψη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της υποτιθέμενης παράνομης παράλειψης υποβολής δημόσιας πρότασης και της επικαλουμένης ζημίας των εναγόντων/εφεσιβλήτων. Οι λόγοι αυτοί των εφέσεων δεν είναι βάσιμοι και πρέπει να απορριφθούν καθόσον αποδείχθηκε και έγινε δεκτό και πρωτοδίκως το στις συνεκδικασθείσες αγωγές αναφερόμενο ότι εάν οι εναγόμενοι δεν παρέλειπαν τη νόμιμη υποχρέωση τους να υποβάλουν νόμιμα και εμπρόθεσμα την υποχρεωτική δημόσια πρόταση και προχωρούσαν σύμφωνα με τις πρόνοιες του ν.3461/2006 ως όφειλαν στην άμεση υποβολή της, με το επιβαλλόμενο δίκαιο, εύλογο τίμημα και εάν αντίστοιχα παρέλειπαν την εκπόνηση και υλοποίηση πολυετούς σχεδίου με την χρήση swaps και την ανάμειξη πιστωτικών ιδρυμάτων προκειμένου να αποφύγουν την ανωτέρω νόμιμη υποχρέωση τους, τότε θα ήταν αδύνατο οι μέτοχοι της μειοψηφίας να υποστούν την στην αγωγή τους αναφερόμενη ζημία. Έτσι η συνολική συμπεριφορά όλων των εναγομένων και ειδικότερα ο πολυετής σχεδιασμός της σταδιακής απόκτησης του ελέγχου της εταιρείας με φόντο την θέσπιση της οδηγίας 25/2004/EK εν κρυπτώ όσον αφορά στους μετόχους της μειοψηφίας της, προκειμένου να αποφύγει η πολυεθνική την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης των μετόχων, συνδέεται αιτιωδώς με την επικαλούμενη και επελθούσα εν τέλει ζημία τους. Όπως δέχθηκε η εκκαλουμένη, η χρονική στιγμή που η «IBERDROLA RENOVABLES SA» επέλεξε να προβεί στην ανωτέρω προαιρετική πρόταση δεν ήταν τυχαία, διότι, αφενός μεν είχε παρέλθει το χρονικό διάστημα των δώδεκα μηνών που έτασσε ο ν. 3461/2006 κατά την κρίσιμη περίοδο (άρθρο 7 παρ. 1 εδ. β'), αφετέρου δε, η τιμή της μετοχής τον Ιούλιο 2008 είχε υποχωρήσει, με αποτέλεσμα αυτή να βρίσκεται στην πλεονεκτική θέση να δύναται να προσφέρει ως χρηματικό αντάλλαγμα ένα δήθεν δελεαστικό τίμημα. Όταν υποβλήθηκε αιφνιδιαστικά η ως άνω πρόταση, αντελήφθησαν οι ενάγοντες ότι αυτή ήταν προγραμματισμένη να πετύχει. Τότε αντελήφθησαν ότι τα

μεταβιβασθέντα εκ μέρους των Χρήστου Ρόκα και Γεωργίου Ρόκα και των συνεργατών τους ποσοστά συμμετοχής τόσο επί των κοινών μετόχων όσο και επί των προνομιούχων είχαν καταλήξει είτε αμέσως είτε εμμέσως στην ισπανική εταιρεία. Τούτο αποδεικνυόταν και από το γεγονός ότι υπεβλήθη προαιρετική δημόσια πρόταση για το σύνολο των μετόχων της ΡΟΚΑΣ, ενώ κάλλιστα θα μπορούσε να έχει υποβάλει προαιρετική δημόσια για απόκτηση μικρότερου ποσοστού, προκειμένου να διερευνηθούν οι προθέσεις των μετόχων και να ελεγχθεί πώς θα ανταποκριθεί η χρηματιστηριακή αγορά στη δημόσια πρόταση. Το γεγονός ότι η εκκαλούσα συμπεριφέρθηκε - αντιθέτως - άκρως επιθετικά, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι την πρώτη ημέρα (1.7.2008) απέκτησε ποσοστό περίπου 12% των μετοχών, γεγονός ιδιαίτερα σπάνιο με δεδομένη τη διασπορά των μετοχών, εσήμαινε ότι είχε ήδη «εξασφαλίσει» επαρκές ποσοστό μετοχών, ώστε να πετύχει η δημόσια πρόταση και να οδηγήσει την εταιρεία με τη διαδικασία του squeeze out εκτός Χρηματιστηρίου. Για τον ίδιο λόγο άλλωστε η εκκαλούσα δεν ανέμενε την έγκριση του πληροφοριακού δελτίου που είχε υποβάλλει προς την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς προκειμένου να αποκτήσει τις μετοχές της ΡΟΚΑΣ αλλά αντιθέτως, είχε δώσει μόνιμη εντολή αγοράς οιασδήποτε κατηγορίας του συνόλου των μετοχών της εταιρείας ήδη από 1.7.2008, παγώνοντας ουσιαστικώς την τιμή της μετοχής (κοινής και προνομιούχου). Ουσιαστικώς οι ενάγοντες μικρομέτοχοι υποχρεώθηκαν στην πώληση των μετοχών τους, χωρίς να έχει καμία σημασία αν αυτή έγινε πριν από την έγκριση του πληροφοριακού δελτίου από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ή μετά, ενόψει της διαμορφωθείσης καταστάσεως. Αναγκάστηκαν να αποδεχθούν την πώληση των μετοχών τους στην εκκαλούσα χωρίς να επηρεάζονται από την προηγούμενη διακύμανση της μετοχής, αλλά με βάση τη συμπεριφορά της. Έτσι, η απόφασή τους ήταν σε απόλυτη συνάρτηση με το γεγονός ότι τους προσφερόταν μία και μοναδική ευκαιρία να εξέλθουν από την εταιρεία την στιγμή εκείνη με τους τότε όρους, και με δεδομένη την απόλυτη αδιαφάνεια που δημιουργούσε κατάσταση εξαναγκασμού τους. Αν δεν πωλούσαν τις μετοχές τους θα ελλόχευε ο διπλός κίνδυνος, είτε να εξαναγκασθούν προς τούτο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 27 ν. 3461/2006, είτε και σε περίπτωση που δεν πετύχαινε η δημοσία πρόταση, να υποστούν νέα δραματική μείωση της περιουσίας τους δεδομένης της προσπάθειας του κυρίου πλέον μετόχου να ρίξει την τιμή της μετοχής, προκειμένου να επανέλθει με μία οικονομική πρόταση συμφερότερη για τον ίδιο. Διαβλέποντας λοιπόν τις προθέσεις της IBERDROLA

και το προφανές αδιέξοδο στο οποίο τους έφερε η αφανής στρατηγική της, αναγκάστηκαν να πουλήσουν το γρηγορότερο τις μετοχές τους και να εξέλθουν της Εταιρίας. Μπορεί λοιπόν να μην πρόκειται για μία εκ του νόμου υποχρεωτική ενέργεια των μετόχων, αλλά αποτελεί μία επιλογή, στην οποία δεν μπορούσε να αντιπαραβληθεί έτερη λογικά ρεαλιστική εναλλακτική. Ισχυρίζονται περαιτέρω οι εκκαλούντες ότι αν πληροφορούντο οι εφεσίβλητοι ότι απέκτησε η «IBERDROLA SA» τις προνομιούχες μετοχές από τους Χ. Ρόκα και Γ. Ρόκα, αυτό θα αντιμετωπιζόταν από αυτούς θετικά, διότι είναι μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες στον κόσμο, και εσφαλμένως κρίθηκε από την προσβαλλομένη ότι η είσοδος της στη «ΡΟΚΑΣ ΑΒΕΕ» τους προκάλεσε ανησυχίες. Ομως, η εκκαλουμένη ορθώς έκρινε ότι η είσοδος το 2004 της εκκαλούσης στο μετοχικό κεφάλαιο προκάλεσε σ'αυτούς ανησυχίες, οι οποίες καθησυχάστηκαν από τους Χρήστο Ρόκα και Γεώργιο Ρόκα, ενόψει του γεγονότος ότι, όπως τους έλεγαν, οι προνομιούχες μετοχές δεν μεταβιβάζονταν (και δεν θα μεταβιβάζονταν) και επομένως η εκκαλούσα δεν μπορούσε να οδηγήσει την εταιρία σε έξοδο από το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Το γεγονός της αποκτήσεως των προνομιούχων μετοχών έλαβε χώρα τρία χρόνια αργότερα, το έτος 2007. Τυχόν ανακοίνωση της αποκτήσεως των προνομιούχων μετοχών από την εκκαλούσα, όχι μόνον δεν θα αντιμετωπιζόταν ευνοϊκώς, αλλά θα επέφερε το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα, ήτοι την πώληση από αυτούς των μετοχών. Γι' αυτόν τον λόγο η τελευταία ενήργησε έτσι ώστε να μην αντιληφθούν την πώληση αυτή. Διότι το γεγονός αυτό θα εσήμαινε ότι οι Χρήστος Ρόκας και Γεώργιος Ρόκας, οι οποίοι επί έτη ευρίσκονταν εντός της εταιρείας, είχαν αποχωρήσει και επομένως, ανά πάσα στιγμή η εκκαλούσα, έχουσα αποκτήσει ήδη τεράστιο ποσοστό μετοχών, μπορούσε να προβεί σε πρόταση και να οδηγήσει σε έξοδο από το Χ.Α.Α. Ισχυρίστηκε ακόμη η εκκαλούσα ότι οι μικρομέτοχοι είχαν ευκαιρία εξόδου από τη «ΡΟΚΑΣ ΑΒΕΕ» από το 2007 έως το 2008, ότι η ζημία τους οφείλεται στο ότι το έτος 2008 ξέσπασε η παγκόσμια οικονομική κρίση, και ότι με ελεύθερη βούληση εξήλθαν της εταιρείας. Επ'αυτού λεκτέον οτι ουδέποτε αυτοί είχαν την ευκαιρία εξόδου από τη «ΡΟΚΑΣ ΑΒΕΕ» υπό διαφανείς συνθήκες, ώστε η σχετική απόφασή τους να είναι πράγματι ελεύθερη. Αντιθέτως, αποδεικνύεται οτι καθ' όλη την κρίσιμη χρονική διάρκεια, η εκκαλούσα φρόντισε έτσι ώστε να προκαταλάβει τη βούλησή τους και να τους οδηγήσει προ τετελεσμένων γεγονότων. Τέλος, το οτι όταν ξέσπασε η παγκόσμια οικονομική κρίση το έτος 2008 τότε η εκκαλούσα επέλεξε να προβεί σε προαιρετική δημόσια πρόταση,

επιβεβαιώνει ότι ανέμενε την κατάλληλη στιγμή προκειμένου να παρουσιάσει ως ιδιαίτερα ελκυστικά τα προσφερόμενα για κάθε μετοχή.

Με τον 6^ο λόγο της απο-24-11-2014 έφεσής της η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη έλαβε υπόψη της ισχυρισμούς που δεν προτάθηκαν από τους πρώτο και δεύτερο των εφεσιβλήτων περί ύπαρξης ψευδών βεβαιώσεων και εσφαλμένα επίσης έκρινε ότι υπήρξαν ανακριβείς δηλώσεις εκ μέρους της θυγατρικής της εταιρίας, οι οποίες τους οδήγησαν στο να μην πωλήσουν τις μετοχές τους το 2007. Ο λόγος αυτός της έφεσης απορριπτέος κρίνεται ως αβάσιμος, αφού αμφότεροι οι ενάγοντες έκαναν αναφορά στις αγωγές τους για κακόπιστη και καταχρηστική συμπεριφορά της εκκαλούσας με τις εντεύθεν συνέπειες, αποδείχθηκε δε ότι η εκκαλούσα μετέλθε όλων των ανωτέρω εκτεθεισών μεθοδεύσεων, ούτως, ώστε να τους οδηγήσει, μαζί με τους υπόλοιπους μετόχους, στις κινήσεις που προεκτέθηκαν υπο καθεστώς εσφαλμένων διαβεβαιώσεων και κρυφών κινήσεων, που για αποφυγή επαναλήψεως γίνεται αναφορά στα όσα στους παραπάνω λόγους έφεσης αναπτύχθηκαν εν σχέσει με όλους τους μικρομετόχους.

Με τον 7^ο λόγο της έφεσής της η ίδια εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη εφήρμοσε του ορισμούς του νόμου ως προς το βάρος αποδείξεως σχετικά με την εκ μέρους των εναγόντων κατοχή των μετοχών που επικαλούνται ούτως ώστε να προκύψει η ζημία τους. Ειδικότερα ισχυρίζονται ότι οι ενάγοντες δεν απέδειξαν από τα έγγραφα που προσκόμισαν την μετοχική τους ιδιότητα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 21-3-2007 έως και 10-4-2007 και ότι κατά παράβαση των σχετικών δικονομικών διατάξεων η εκκαλουμένη δέχθηκε ότι οι ισχυρισμοί των εναγόντων αποδείχθηκαν επειδή οι εναγόμενοι και νυν εκκαλούντες δεν αντέκρουσαν τους ισχυρισμούς τους. Ο λόγος αυτός της έφεσης είναι νόμιμος πλην όμως απορριπτέος κρίνεται ως ουσία αβάσιμος, καθόσον οι ενάγοντες και νυν εφεσίβλητοι προς απόδειξη των μετοχών που κατείχαν το κρίσιμο χρονικό διάστημα, πέραν της ειδικής αμφισβήτησεως των εναγομένων λόγω της οποίας δεν ενεργοποιήθηκε το σχετικό δικονομικό τους βάρος, προσκομίζουν με επίκληση ως σχετ. Π ΙΓ 1 έως 36 α-β τις με ημερομηνίες 2-7-2015, 3-7-2015 και 19-1-2016 καταστάσεις αναδρομικών υπολοίπων επενδυτή του Ελληνικού Κεντρικού Αποθετηρίου Τίτλων ΑΕ για την 21-3-2007 και την 10-4-2007, που αφορούν τόσο τις κοινές όσο και τις προνομιούχες μετοχές από τις οποίες αποδεικνύεται πλήρως η κατοχή των μετοχών που επικαλούνται στην αγωγή τους.

Με τον 8^ο λόγο της έφεσής της η εκκαλούσα παραπονείται για την επιμέτρηση κατά την επιδίκαση στους ενάγοντες/εφεσιβλήτους του ποσού της ηθικής βλάβης, ενώ με τον 9^ο λόγο παραπονείται για εσφαλμένο υπολογισμό της αποζημίωσης του 37^{ου} εφεσιβλήτου Γεωργίου Σταματάκη. Σημειωτέον ότι παράπονα για το ύψος της ηθικής βλάβης αντίθετα δεν διατυπώνουν οι εκκαλούντες στην απο 10-11-2014 έφεση και συνεπώς το επιδικασθέν για την αιτία αυτή ποσό ως προς αυτούς δεν έχει μεταβιβασθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 522 ΚΠολΔ). Συνεπώς, η απο 10-11-2014 έφεσή τους θα πρέπει να απορριφθεί, να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο και να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας στο σύνολό της μεταξύ των διαδικών της προκειμένης εφέσεως λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας περί την ερμηνεία των διατάξεων που εφαρμόστηκαν (άρθρ. 179, 183 ΚΠολΔ) κατά τα στο διατακτικό εκτιθέμενα.

Με το άρθρο 25 § 1 του Συντάγματος, όπως αυτό ισχύει μετά την αναθεώρησή του με το από 6/17-4-2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, ορίζεται ότι «οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας». Με τη νέα αυτή διάταξη ο αναθεωρητικός νομοθέτης επέλεξε να κατοχυρώσει ρητά, από το όλο σύστημα των εγγυήσεων για τα επιτρεπτά όρια των επιβαλλόμενων στα ατομικά δικαιώματα νομοθετικών περιορισμών, την εγγύηση εκείνη που είναι γνωστή ως αρχή της αναλογικότητας. Απέκτησε έτσι ρητή συνταγματική υφή η αρχή αυτή, η οποία, ωστόσο, και προηγουμένως αναγνωριζόταν ως αρχή συνταγματικής ισχύος, που απορρέει από την ίδια την έννοια του κράτους δικαίου, αλλά και από την ουσία των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων, τα οποία, ως έκφραση της γενικότερης ελευθερίας του ατόμου, δεν πρέπει να περιορίζονται από την κρατική εξουσία περισσότερο από όσο είναι αναγκαίο για την προστασία των δημόσιων συμφερόντων. Η αρχή αυτή, υπό την έννοια του τηρητέου μέτρου της εύλογης αντιστάθμισης προσφοράς και οφέλους, που αποτελεί, όπως προαναφέρθηκε, κανόνα συνταγματικής βαθμίδας, επενεργεί σε κάθε είδους κρατική δραστηριότητα, καθώς και όταν πρόκειται για αντικρουόμενα συμφέροντα στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου, αλλά και πριν από την ρητή συνταγματική της κατοχύρωση, διέτρεχε το σύνολο της έννομης τάξης

και συνεπώς πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου. Αλλωστε, με ρητή διατύπωση στο άρθρο 25 § 1εδ. γ' του Συντάγματος, η θεσπιζόμενη από αυτή προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου ως ατόμου ισχύει και «στις σχέσεις των ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζει» και οριοθετείται έτσι η υποχρέωση και των αρμόδιων δικαιοδοτικών οργάνων, όταν επιλαμβάνονται της επίλυσης ιδιωτικών διαφορών, να τις επιλύουν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχει μια δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στα αντιτιθέμενα συμφέροντα, με παράλληλη προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα πρέπει τα λαμβανόμενα μέτρα και οι έννομες συνέπειες να είναι πρόσφορα (κατάλληλα) για την πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού, αναγκαία, υπό την έννοια να συνιστούν μέτρο, το οποίο σε σχέση με άλλα δυνάμενα να ληφθούν μέτρα να επάγεται τον ελάχιστο δυνατό περιορισμό για το διάδικο σε βάρος του οποίου απαγγέλλονται, και αναλογικά υπό στενή έννοια, δηλαδή να τελούν σε ανεκτή σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, προκειμένου η αναμενόμενη ωφέλεια να μην υπολείπεται της βλάβης που προκαλούν. Ενόψει τούτων, δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι η ως άνω συνταγματική διάταξη, έστω και αν ρητά δεν αναφέρεται σ' αυτή, απευθύνεται και στο δικαστή, όσον αφορά τις σχέσεις των διαδίκων, καθιερώνοντας αυτή ως δεσμευτική δικαιοκτική αρχή, όπως και άλλες τέτοιες αρχές που διατρέχουν το δίκαιο και είναι δεσμευτικές (αρχή του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου, αρχή της δίκαιης δίκης κλπ). Εξάλλου, η αρχή αυτή, ως διάχυτη στην έννομη τάξη, υπερβαίνει τα όρια της ρητής συνταγματικής κατοχύρωσής της, με την οποία πάντως αναδείχθηκε η σημασία της ως βασικής εγγύησης για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, οφείλει δε ο δικαστής κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων της κοινής νομοθεσίας, που άπτονται των δικαιωμάτων αυτών, να προστρέχει στο κρίσιμο για την όλη έννομη τάξη περιεχόμενο της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας που, όπως αναφέρθηκε, απορρέει από την αρχή της ισότητας και την αρχή του κράτους δικαίου. Αποτελεί την αντίστροφη μορφή της απαγόρευσης της κατάχρησης δικαιώματος, όταν το ασκούμενο δικαίωμα υπερβαίνει τα ακραία όρια που θέτουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη, καθώς και ο οικονομικός και κοινωνικός σκοπός του δικαιώματος. Στην περίπτωση δε υπέρβασης της αρχής της αναλογικότητας πρόκειται για δυσαναλογία μέσου προς το σκοπό, δηλαδή το ασκούμενο δικαίωμα έχει απωλέσει την αναλογία του προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και συνακόλουθα η άσκησή του

είναι απαγορευμένη. Επομένως, όπως και η κατάχρηση δικαιώματος, που αποτελεί απαγορευτικό κανόνα και οριοθετεί αρνητικά την άσκηση των δικαιωμάτων, έτσι και η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κανόνα δικαίου (γενική νομική αρχή), η οποία προσδιορίζει την τελολογική λειτουργία των πάσης φύσεως δικαιωμάτων και του ιδιωτικού δικαίου. Από τα ως άνω συνάγεται, ως γενική νομική αρχή, ότι η έννομη συνέπεια που είτε προβλέπεται από κανόνα δικαίου κατώτερης τυπικής ισχύος από εκείνες του Συντάγματος, είτε απαγγέλλεται από δικαστικό ή διοικητικό όργανο, πρέπει να τελεί σε σχέση ανεκτής αναλογίας προς το αντίστοιχο πραγματικό, δηλαδή να μην υπερβαίνει τα όρια όπως διαγράφονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και της κοινής περί δικαίου συνείδησης σε ορισμένο τόπο και χρόνο, όπως αποτυπώνονται με την συνήθη πρακτική των δικαστηρίων. Η κρίση, δηλαδή, του ουσιαστικού δικαστηρίου πρέπει να μην παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, ούτε να υπερβαίνει τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας, που αποτελεί γενική αρχή του δικαίου και μέσο ελέγχου της κρίσης του δικαστηρίου, χωρίς να υπάγεται στην έννοια της αναλογικότητας. Περαιτέρω, από το άρθρο 932 ΑΚ προκύπτει ότι σκοπός της διάταξης αυτής είναι να επιτυγχάνεται μία υπό ευρεία έννοια αποκατάσταση του παθόντος για την ηθική του βλάβη, λόγω της αδικοπραξίας, ώστε αυτός να απολαύει μία δίκαιη και επαρκή ανακούφιση και παρηγοριά, χωρίς, από το άλλο μέρος, να εμπορευματοποιείται η προσβληθείσα ηθική αξία και να επεκτείνεται υπέρμετρα το ύψος της αποζημίωσης για ηθική βλάβη, που δεν μπορεί να αποτιμηθεί επακριβώς σε χρήμα. Με βάση το σκοπό αυτό αντλούνται, στη συνέχεια, ως ουσιώδη χαρακτηριστικά της έννοιας του "ευλόγου" εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν τα πλέον πρόσφορα μέσα για την εκπλήρωση του εν λόγω σκοπού της διάταξης. Τέτοια στοιχεία είναι ιδίως: το είδος και η βαρύτητα της ηθικής προσβολής, η περιουσιακή, κοινωνική και προσωπική κατάσταση των μερών και κυρίως του παθόντος, η βαρύτητα του πταίσματος του δράστη (στο βαθμό που επηρεάζει την ένταση της ηθικής βλάβης), η βαρύτητα του τυχόν συντρέχοντος πταίσματος του θύματος, οι όλες ειδικότερες συνθήκες πρόκλησης της ηθικής βλάβης. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να οδηγούν το δικαστή να σχηματίσει την κατά το άρθρο 932 ΑΚ εύλογη κρίση του (όχι κατά τις υποκειμενικές του ανέλεγκτες αντιλήψεις), αλλά κατ' εφαρμογή του αντικειμενικού μέτρου που θα εφάρμοζε και ο νομοθέτης, αν έθετε ο ίδιος τον κανόνα αποκατάστασης της ηθικής βλάβης στην ατομική περίπτωση. Συνάγεται δε το αντικειμενικό αυτό μέτρο από τον ανωτέρω

σκοπό του άρθρου 932 ΑΚ και, μέσω αυτού, από την όλη κλίμακα των υπερκείμενων σκοπών του συστήματος αποζημίωσης λόγω αδικοπραξίας του ΑΚ. Η κρίση του δικαστηρίου, όσον αφορά το ύψος της επιδικαστέας χρηματικής ικανοποίησης, αποφασίζεται με βάση τους ισχυρισμούς και τα αποδεικτικά στοιχεία που θέτουν στη διάθεσή του οι διάδικοι. Επιβάλλεται, όμως, σε κάθε περίπτωση να τηρείται, κατά τον καθορισμό του επιδικαζόμενου ποσού, η αρχή της αναλογικότητας ως γενική νομική αρχή και δη αυξημένης τυπικής ισχύος (άρθρα 2 § 1 και 25 του Συντάγματος), με την έννοια ότι η σχετική κρίση του δικαστηρίου δεν πρέπει να υπερβαίνει τα όρια όπως αυτά διαπιστώνονται από τα δεδομένα της κοινής πείρας και την κοινή περί δικαίου συνείδηση σε ορισμένο τόπο και χρόνο, που αποτυπώνονται στην συνήθη πρακτική των δικαστηρίων. Και τούτο, διότι μία απόφαση, με την οποία επιδικάζεται ένα ευτελές ή υπέρμετρα μεγάλο ποσό, ως δήθεν εύλογο κατά την ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου, προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, ευτελίζει, στην πρώτη περίπτωση (όσον αφορά τον παθόντα), τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου, και στη δεύτερη (όσον αφορά τον υπόχρεο), το δικαίωμα της περιουσίας τους, αφού το δικαστήριο, επεμβαίνοντας στη διαφορά μεταξύ ιδιωτών, πρέπει, όπως προαναφέρθηκε, να τηρεί μία δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στα αντιτιθέμενα συμφέροντα, με παράλληλη προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι η έννοια της αναλογικότητας είναι έννοια αυστηρότερη του "ευλόγου" και συνακόλουθα το "εύλογο" εμπεριέχεται αναγκαίως στο "ανάλογο". Αλλωστε την αρχή αυτή, υπό την προεκτεθείσα έννοια, εκφράζει και η υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, υπό την έννοια ότι πρέπει να υπάρχει μία ανεκτή σχέση αναλογικότητας μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του σκοπού που επιδιώκει κάθε μέτρο, το οποίο αποστερεί ένα άτομο από θεμελιακό δικαίωμά του, όπως από την ιδιοκτησία του. Ενόψει όλων αυτών, η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, ως προς το ύψος του ποσού της επιδικαστέας χρηματικής ικανοποίησης, πρέπει να ελέγχεται αναιρετικά, για το αν παραβιάζεται ευθέως ή εκ πλαγίου η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 2 § 1 και 25 του Συντάγματος) υπό την προεκτεθείσα έννοια, αλλά και όταν διαπιστώνεται υπέρβαση από το δικαστήριο της ουσίας των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας (ΟΛΑΠ 9/2015, ΑΠ 76/2016 τνπ Ισοκράτης).

Εν προκειμένω, μέχρι την 10-4-2007, που ήταν η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή δημόσιας πρότασης από την «IBERDROLA RENOVABLES SA»

οι ενάγοντες/εφεσίβλητοι είχαν στην κατοχή τους τις κοινές και προνομιούχες μετοχές, που αναφέρουν στις αγωγές τους, όπως αποδεικνύεται από τα ανωτέρω ειδικότερα αναφερόμενα έγγραφα. Επομένως, ο Αναστάσιος Σωφρονιάδης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 90.000 κοινές μετοχές και 6200 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανήλθε σε $90.000 \times 5,75 = 517.500$ ευρώ για τις κοινές μετοχές και $6200 \times 10,5 = 65.100$ ευρώ για τις προνομιούχες. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 10.000 ευρώ αντί των 50.000 ευρώ, που εσφαλμένα εφαρμόζοντας όσα στην ανωτέρω μείζονα πρόταση εκτέθηκαν, του επιδίκασε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Κατόπιν αυτών η υπ' αριθμ. κατάθεσης 251056/13614/2009 αγωγή του έπρεπε να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγομένη «IBERDOLA SA» να του καταβάλει το ποσό των $(517.500 + 65.100 + 10.000 =) 592.600$ ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Ο Εμμ.Τζωρτζακάκης που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 24.560 κοινές μετοχές και 6224 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $24.560 \times 5,75 = 141.220$ ευρώ για τις κοινές μετοχές και $6.224 \times 10,5 = 65.352$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 8.000 ευρώ. Κατόπιν αυτών, η υπ' αριθμ. κατάθ. 176122/5632/2012 αγωγή του έπρεπε να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να υποχρεωθούν οι εναγομένοι, εις ολόκληρον έκαστος, να του καταβάλουν το ποσό των $(141.220 + 65.352 + 8.000 =) 214.572$ ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Ο Παναγιώτης Λίτσας που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 546 κοινές μετοχές και 95.460 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $546 \times 5,75 = 3.139,50$ ευρώ για τις κοινές μετοχές, και $95.460 \times 10,5 = 1.002.330$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 20.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(3.139,50 + 1.002.330 + 20.000) = 1.025.469,50$ ευρώ. Η Ασήμω Λίτσα, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 5000 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της

προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $5000 \times 5,75 = 28.750$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(28.750 + 600) = 29.350$ ευρώ. Ο Δημήτριος Λιτσας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 16.004 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται $16004 \times 10,5 = 168.042$ ευρώ για τις προνομιούχες μετοχές, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 3.400 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(168.042 + 3.400) = 171.442$ ευρώ. Ο Στέφανος Μάνδρος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 4.232 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $4.232 \times 10,5 = 44.436$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(44.436 + 1000) = 45.436$ ευρώ. Ο Ευ.Καρατζάς, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 7882 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $7.882 \times 10,5 = 82.761$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1.800 ευρώ και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(82.761 + 1.800) = 84.561$ ευρώ. Ο Παν.Βασιλόπουλος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 4200 κοινές μετοχές και 5000 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $4200 \times 5,75 = 24.150$ ευρώ για τις κοινές μετοχές, και $5000 \times 10,5 = 52.500$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1.600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(24.150 + 52.500 + 1.600) = 78.250$ ευρώ. Ο Βασ.Τσόπελας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 5100 κοινές μετοχές και 8810 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας

πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $5.100 \times 5,75 = 29.325$ ευρώ για τις κοινές μετοχές, και $8.810 \times 10,5 = 92.505$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 2.600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(29.325 + 92.505 + 2.600) = 124.430$ ευρώ. Ο Παν.Κακαλέτρης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 2400 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $2.400 \times 5,75 = 13.800$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 400 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(13.800 + 400) = 14.200$ ευρώ. Ο Αλέξανδρος Τόμπρος, αρχικώς ενάγων της υπ' αριθμ.184641/10277/2009 προγενέστερης όμοιας αγωγής των ίδιων εναγόντων, από την οποία εχώρησε παραίτηση, απεβίωσε στις 13-3-2012 και κατέλιπε μοναδικές εξ' αδιαθέτου κληρονόμους του τη νόμιμη σύζυγό του Ευτέρπη Μεθενίτου του Νικολάου κατά ποσοστό 1/4 εξ' αδιαθέτου και τη θυγατέρα του Δήμητρα Τόμπρου του Αλεξάνδρου κατά ποσοστό 3/4 εξ' αδιαθέτου. Ο Αλέξ.Τόμπρος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 16.129 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $16.129 \times 10,5 = 169.354,50$ ευρώ, η οποία πρέπει να επιδικαστεί στις νόμιμες κληρονόμους του κατά το λόγο της κληρονομικής τους μερίδας ήτοι $1/4 \times 169.354,5 = 42.338,63$ ευρώ στην ανωτέρω σύζυγό του και $3/4 \times 169.354,5 = 127.015,87$ ευρώ στην άνω θυγατέρα του. Η Ευτέρπη Τόμπρου-Μεθενίτου, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 672 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $672 \times 10,5 = 7.056$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 200 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(7.056 + 200) = 7.256$ ευρώ. Η Ειρήνη Γιουλάκου, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 5000 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $5000 \times 10,5 = 52.500$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1.200 ευρώ, και επομένως συνολικά

δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(52.500+1.200)=53.700$ ευρώ. Ο Νικόλαος Γιουλάκος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 5000 κοινές μετοχές και 5591 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες επώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $5.000 \times 5,75=28.750$ ευρώ για τις κοινές μετοχές, και $5591 \times 10,5=58.705,50$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1.800 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(28.750+58.705,50 +1.800)=89.255,50$ ευρώ. Ο Γρ.Αναγνώστου που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 28.014 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες επώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $28.014 \times 10,5= 294.147$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 6.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(294.147+6.000) =300.147$ ευρώ. Ο Δημήτριος Πανόπουλος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 5000 κοινές μετοχές, από τις οποίες 4000 μετοχές πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, και 1000 μετοχές πριν από την υποβολή αυτής δυνάμει των υπ' αριθμ. 428245/25-6-2008 και 428443/1-7-2008 πινακιδίων εντολής πωλήσεως της εταιρίας ΚΑΡΑΜΑΝΩΦ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΕΠΕΥ και ειδικότερα 245 μετοχές $\times 13,16$ ευρώ $=3224,20$ ευρώ και $755 \times 13=9815$ ευρώ, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $4000 \times 5,75=23.000$ ευρώ, πλέον $1000 \times 21,75=21750 - 3224,20 - 9815=8710,80$ ευρώ, και συνολικά $23.000+8.710,80=31.710,80$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 700 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(31.710,80+700)=32.410,80$ ευρώ. Ο Ιω.Παπαθωμόπουλος, αρχικώς ενάγων της υπ' αριθμ. 184641/10277/2009 προγενέστερης όμοιας αγωγής, από την οποία εχώρησε παραίτηση, απεβίωσε στις 22-1-2013 και κατέλιπε μοναδικούς εξ αδιαθέτου κληρονόμους του τα δύο τέκνα του Γεωργία Παπαθωμοπούλου και Κων/νο Παπαθωμόπουλο κατά το $\frac{1}{2}$ εξ αδιαίρετου το καθένα, καθόσον η νόμιμη σύζυγός του Σοφία Παπαθωμοπούλου αποποιήθηκε της κληρονομιάς του. Ο Ιω.Παπαθωμόπουλος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 3000 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $3000 \times 5,75=17.250$ ευρώ, την οποία

δικαιούνται οι νόμιμοι κληρονόμοι του, κατά το λόγο της κληρονομικής τους μερίδας, ήτοι από 8625 ευρώ σε κάθε τέκνο του, ωστόσο επειδή αυτοί είχαν εσφαλμένα υπολογίσει το ποσοστό που τους αναλογεί και ζητούσαν το μικρότερο ποσό των 6.468,75 ευρώ έκαστος, ορθά τους επιδικάστηκε πρωτοδικώς το τελευταίο. Ο Σπυρίδων Χαρίτος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 2.400 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $2400 \times 5,75 = 13.800$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 300 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(13800 + 300) = 14.100$ ευρώ. Η Αικ. Παπασταύρου, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 3.340 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $3340 \times 10,5 = 35.070$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(35.070 + 600) = 35.670$ ευρώ. Ο Γεώργιος Δράκος, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 34.971 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $34971 \times 5,75 = 201.083,25$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 4.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(201.083,25 + 4.000) = 205.083,25$ ευρώ. Η Μαρία Γκούμα που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 1500 κοινές μετοχές, από τις οποίες 500 μετοχές πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, και 1000 μετοχές μέσω του Χρηματιστηρίου δυνάμει του υπ' αριθμ. 261101/4-7-2008 πινακιδίου εντολής πωλήσεως της εταιρίας AXON ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ και ειδικότερα 1000 μετοχές $\text{X}16,02$ ευρώ = 16.020 ευρώ, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $500 \times 5,75 = 2.875$ ευρώ, πλέον $1000 \times 21,75 = 21750 - 16.020 = 5730$ ευρώ, και συνολικά $2875 + 5730 = 8.605$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 200 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(8605 + 200) = 8805$ ευρώ. Ο Γεώργιος Κατσούδας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 6.700 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα

πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $6700 \times 5,75 = 38.525$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(38.525 + 600) = 39.125$ ευρώ. Η Ελένη Αρχοντή, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 4000 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $4000 \times 10,5 = 42.000$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 800 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(42000 + 800) = 42.800$ ευρώ. Ο Ιωάννης Δεληγιάννης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 300.000 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $300.000 \times 5,75 = 1.725.000$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 34.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(1.725.000 + 34.000) = 1.759.000$ ευρώ. Η Ευαγγελία Δεληγιάννη, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 300.000 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $300.000 \times 5,75 = 1.725.000$ ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 34.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(1725000 + 34000) = 1.759.000$ ευρώ. Ο Γεώργιος Δεληγιάννης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 15000 κοινές μετοχές και 31000 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $15.000 \times 5,75 = 86.250$ ευρώ για τις κοινές μετοχές, και $31000 \times 10,5 = 325.500$ ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 8.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(86250 + 325.500 + 8.000) = 419.750$ ευρώ. Η Κων/να Δεληγιάννη, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 300.000 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε

300.000X5,75=1.725.000 ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 34.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες (1.725.000+34.000)=1.759.000 ευρώ. Η Μαρία Ζηνέλη που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 410 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε 410X10,5=4.305 ευρώ, η οποία πρέπει να της επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 100 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες (4305+100)=4.405 ευρώ. Ο Ιωάννης Τσιάπας που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 2432 κοινές μετοχές και 2184 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε 2432 X5,75=13.984 ευρώ για τις κοινές μετοχές, και 2184X10,5=22.932 ευρώ για τις προνομιούχες, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 700 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες (13984+22.932+700)=37.616 ευρώ. Ο Ιωάννης Λάλος του Κων/νου, την 10-4-2007 κατείχε 78.590 προνομιούχες μετοχές. Από αυτές μεταβίβασε στη σύζυγό του Μαρία Λάλου τις 7.550 μετοχές και ο ίδιος διατήρησε τις 71.040 μετοχές από τις οποίες 66.600 μετοχές πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, και 4440 μετοχές μέσω του Χρηματιστηρίου δυνάμει του υπ' αριθμ.384984/28-3-2008 πινακιδίου εντολής πωλήσεως της ΣΤ.ΛΑΥΡΕΝΤΑΚΗΣ ΑΧΕ .Ειδικότερα, πώλησε 4440 μετοχές X8,004 ευρώ=35.537,76 ευρώ, και υπέστη ζημία που ανέρχεται σε 66600X10,5=699.300 ευρώ, πλέον 4440X21,50=95460-35537,76=59.922,24 ευρώ, και συνολικά 699300+59.922,24=759.222,24 ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 14.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες (759.222,24+14.000)=773.222,24 ευρώ. Η Μαρία Λάλου την 10-4-2007 κατείχε 13.450 προνομιούχες μετοχές, εν συνεχεία απέκτησε κι άλλες και συνολικά 21.000 μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, ωστόσο κρίσιμος για τον προσδιορισμό της αποκαταστατέας ζημίας της είναι ο αριθμός των μετοχών της κατά το χρόνο που υποχρεούτο η «IBERDROLA

RENOVABLES SA» να υποβάλλει δημόσια πρόταση (10-4-2007) και συνεπώς η ζημία της συνίσταται σε $13.450 \times 10,5 = 141.225$ ευρώ. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 4.000 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(141.225 + 4.000) = 145.225$ ευρώ. Ο Θεόδωρος Καλαμπούκας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 125 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $125 \times 5,75 = 718,75$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 100 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(718,75 + 100) = 818,75$ ευρώ. Ο Ζήσης Καλαμπούκας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 125 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $125 \times 5,75 = 718,75$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 100 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(718,75 + 100) = 818,75$ ευρώ. Ο Ανδρέας Καλλίας, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 500 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες εξαναγκάστηκε να πωλήσει στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης και του δικαιώματος εξαγοράς του αρ. 27 του ν. 3461/2006 που άσκησε η «IBERDROLA RENOVABLES SA», υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $500 \times 10,5 = 5.250$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 100 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(5250 + 100) = 5.350$ ευρώ. Ο Πανορμίτης Κασάπης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 2940 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $2940 \times 10,5 = 30.870$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 600 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(30870 + 600) = 31.470$ ευρώ. Ο Γεώργιος Σταματάκης, που μέχρι την 10-4-2007 διέθετε 1000 κοινές μετοχές και 6103 προνομιούχες μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $1000 \times 5,75 = 5.750$ ευρώ για τις κοινές

μετοχές, και $6103\chi 10,5=64.081,50$ ευρώ για τις προνομιούχες, και συνολικά $69.818,90$, όπως ορθά τελικά υπολογίστηκε η ζημία του, απορριπτομένου του 9ου λόγου της έφεσης ως αβασίμου. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 1400 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(69.818,90+1400)=71.218,90$ ευρώ. Ο Ηλίας Κωνσταντόπουλος, που μέχρι την $10-4-2007$ διέθετε 2300 κοινές μετοχές, πώλησε μέσω του Χρηματιστηρίου δύναμει του υπ' αριθμ. $413129/28-6-2007$ πινακιδίου εντολής πωλήσεως της ΚΑΡΑΜΑΝΩΦ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΕΠΕΥ, 2300 κοινές μετοχές $\chi 18,157$ ευρώ= 41.760 ευρώ, και υπέστη ζημία, που ανέρχεται σε $2300\chi 21,50=50.025-41.760=8.265$ ευρώ, η οποία πρέπει να του επιδικαστεί. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη για την αποκατάσταση, της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 200 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(8.265+200)=8.465$ ευρώ. Τέλος ο ενάγων Ιωάννης Λάλος του Γεωργίου, που μέχρι την $10-4-2007$ διέθετε 300 κοινές μετοχές, τις οποίες πώλησε στα πλαίσια της προαιρετικής δημόσιας πρότασης, υπέστη ζημία που ανέρχεται σε $300\chi 5,75=1725$ ευρώ, ωστόσο ζήτησε ως αποζημίωση για την εν λόγω αιτία το μικρότερο ποσό των 561 ευρώ, το οποίο και ορθά του επιδικάστηκε. Επίσης, εκ της ως άνω αδικοπραξίας υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 100 ευρώ, και επομένως συνολικά δικαιούται για τις παραπάνω αιτίες $(561+100)=661$ ευρώ. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που επεδίκασε στους ως άνω ενάγοντες και ήδη εφεσιβλήτους τα μεγαλύτερα ποσά, εσφαλμένα εφήρμοσε τις προπαρατεθείσες στην αμέσως παραπάνω μείζονα πρόταση διατάξεις και γι' αυτό θα πρέπει κατά παραδοχή του 8ου λόγου της απο $24-11-2014$ έφεσης να εξαφανιστεί εν μέρει.

Με τον πρώτο πρόσθετο λόγο της έφεσής της (100 αθροιστικά) η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η αγωγή των εφεσιβλήτων έπρεπε να απορριφθεί, διότι η διάταξη του άρθρου $7 \S 1$ ν. $3461/2006$ έχει τεθεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος έτσι ώστε η παραβίασή της να μην θεμελιώνει αστική ευθύνη του παραβαίνοντος αυτήν. Ομως, οποιαδήποτε σχετική ερμηνεία θα καθιστούσε τον ν. $3461/2006$ lex imperfect και εντελώς απρόσφορο να προστατεύσει τα συμφέροντα των μετόχων της μειωψηφίας υπο οποιαδήποτε συνθήκη προσβολής τους. Από το νομικό πλαίσιο της κρινόμενης διαφοράς και συγκεκριμένα, από την Οδηγία $2004/25/ΕΚ$,

τον ν. 3461/2006 αλλά και τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Συμπεριφοράς, σαφώς προκύπτει ότι σκοπός των σχετικών διατάξεων δεν είναι άλλος από την προστασία των συμφερόντων της μειοψηφίας και ως εκ τούτου των μεμονωμένων μικροεπενδυτών. Αλλά και ειδικότερα από το πνεύμα των νόμων και τις γενικές αρχές οι οποίες τους διέπουν (μεταξύ των οποίων και η αρχή της ίσης μεταχείρισης), προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη δεν είναι απλώς και μόνο να επιβάλλει σε διάφορους παράγοντες της αγοράς υποχρεώσεις για την τήρηση ορισμένης συμπεριφοράς προκειμένου να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία αυτής, αλλά πρωτίστως να προστατεύσει τα συμφέροντα της μειοψηφίας και άρα να οριοθετήσει υποχρεώσεις και δικαιώματα μέσα στα πλαίσια της δημιουργούμενης σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ αφενός μεν της προτείνουσας, αφετέρου δε, των μετόχων μειοψηφίας της εταιρίας στόχου. Ειδικότερα: Η υποχρεωτική δημόσια προσφορά αποτελεί μέσο προστασίας των μειοψηφούντων μετόχων, όπως διαλαμβάνεται ρητώς στη διάταξη του άρθρου 5 της Οδηγίας. Στο αυτό πλαίσιο προστασίας των συμφερόντων της μειοψηφίας εντάσσονται και οι ρυθμίσεις της ίδιας Οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα αποχώρησης (squeeze out, αρθρ. 15). Στην § 1 του Προοιμίου της Οδηγίας προβλέπεται ότι «Σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 στοιχείο ζ της συνθήκης είναι απαραίτητος ο συντονισμός των εγγυήσεων που απαιτούν τα κράτη μέλη, για την προστασία των συμφερόντων τόσο των εταίρων όσο και των τρίτων από τις εταιρίες που υπάγονται στο δίκαιο ενός κράτους μέλους και των οποίων οι τίτλοι είναι εισηγμένοι προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά ενός κράτους μέλους, ούτως ώστε αυτές να καταστούν ισοδύναμες σε ολόκληρη την Κοινότητα». Στην § 2 του Προοιμίου προβλέπεται ότι: «είναι αναγκαίο να προστατεύονται τα συμφέροντα των κατόχων τίτλων εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους, όταν οι εταιρίες αυτές αποτελούν αντικείμενο δημόσιας προσφοράς (...)».- Στο πρώτο εδάφιο της § 9 του Προοιμίου προβλέπεται ότι «τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των κατόχων τίτλων (...)». Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι σκοπός της Οδηγίας είναι να διαμορφωθεί ένα ενιαίο πλαίσιο ρύθμισης των δημόσιων προσφορών εξαγοράς, το οποίο θα διασφαλίζει την προστασία των μετόχων της υπό εξαγοράς εταιρίας. Ο παραπάνω σκοπός αποτυπώνεται με σαφήνεια στις γενικές αρχές της Οδηγίας που προβλέπονται στο άρθρο 3 αυτής. Περιεχόμενο της πρώτης αρχής αποτελεί η μέριμνα των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι όλοι οι κάτοχοι των τίτλων μίας

υπό εξαγοράς εταιρίας της ίδιας κατηγορίας θα πρέπει να τυγχάνουν ισότιμης μεταχείρισης. Επιπλέον δε, εάν ένα πρόσωπο αποκτήσει τον έλεγχο της εταιρίας, οι λοιποί κάτοχοι τίτλων θα πρέπει να προστατεύονται. Το αντικείμενο και μόνον της ρύθμισης, ήτοι ο εταιρικός έλεγχος και η ανάγκη προστασίας των μετόχων και ιδίως της μειοψηφίας στην περίπτωση της μεταβολής φορέα ελέγχου, αποτελούν έννοιες και αντικείμενο ρύθμισης του κλασσικού εταιρικού δικαίου. Όπως προκύπτει από την ρητή διατύπωση των διατάξεων της Οδηγίας, υποκείμενο προστασίας είναι ο κάτοχος των τίτλων της υπό εξαγοράς εταιρίας, δηλαδή ο μέτοχος. Ειδικά το άρθρο 5 για την υποχρεωτική δημόσια πρόταση έχει τον τίτλο «προστασία των μειοψηφούντων μετόχων, υποχρεωτική προσφορά, δίκαιη τιμή», εισάγοντας αναμφίβολα προστατευτικούς κανόνες για τον μέτοχο της μειοψηφίας, βάσει ιδίως της επίκλησης της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης, η οποία έλκει την προέλευση της από τις διατάξεις του κλασσικού εταιρικού δικαίου. Ειδικότερα, το γράμμα των σχετικών Οδηγιών απηχεί την πρωταρχική προτεραιότητα των κοινοτικών οργάνων που είναι η δημιουργία μίας ενιαίας αγοράς, η δε προστασία της αποτελεσματικότητας της αγοράς και η προστασία του επενδυτή αλληλοεξαρτώνται σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αποτελούν, τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος (Γ. Τριανταφυλλάκης, Η προστασία του επενδυτή ως καταναλωτή από κατάχρηση αγοράς (χειραγώγηση), ΔΕΕ 2008, 522). Η προστασία της μίας όψης καλύπτει και την άλλη, αντίθετα η παραμέληση μίας εκ των δύο ζημιώνει και τις δύο. Ως εκ τούτου επηρεάζεται αναμφισβήτητα το περιουσιακής φύσεως συμφέρον του επενδυτή - μετόχου στην αξία της επένδυσής του, και σε καμία περίπτωση δεν δύναται να θεωρηθεί ότι δεν εξυπηρετείται από τον νόμο παράλληλα και τα δικά του ατομικά - περιουσιακά συμφέροντα. Εξάλλου στην εισηγμένη ανώνυμη εταιρία, ο μέτοχος αποκτά επιπλέον και την ιδιότητα του επενδυτή. Έχει λοιπόν άμεσο οικονομικό συμφέρον, το οποίο αναμφισβήτητα προστατεύεται από ρυθμίσεις του δικαίου Κεφαλαιαγοράς που εισάγουν ειδικότερες υποχρεώσεις για τις εισηγμένες εταιρίες, εκδότριες των τίτλων, αλλά και για τα πρόσωπα που συνδέονται με αυτές (Ρόκας, Εμπορικές Εταιρίες, 2008, 489). Στην εισηγμένη ανώνυμη εταιρία, της οποίας οι μετοχές διαπραγματεύονται σε οργανωμένη αγορά, το περιουσιακό συμφέρον του μετόχου - επενδυτή λαμβάνει και ειδικότερο περιεχόμενο, την πώληση της επένδυσής του εντός της αγοράς σε συνθήκες κανονικής λειτουργίας της. Μηχανισμοί και μεθοδεύσεις που διαταράσσουν την λειτουργία αυτή με αποτέλεσμα τη ζημία του επενδυτή

αναμφισβήτητα ενεργοποιούν τους μηχανισμούς ατομικής προστασίας του ανεξάρτητα από τυχόν πρόβλεψη άλλων διοικητικών μέτρων που μπορεί να επιβάλλονται από την εποπτεύουσα της αγοράς αρχή και τα οποία παρέχουν προληπτική προστασία του μετόχου - επενδυτή. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι στην Οδηγία για τις δημόσιες προσφορές δεν γίνεται καμία αναφορά στην προστασία της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς ούτε χρησιμοποιείται ο όρος προστασία του επενδυτή. Ως σκοπός της Οδηγίας διατυπώνεται ρητά η προστασία των κατόχων των τίτλων της υπό εξαγοράς εταιρίας, ήτοι των μετόχων ως αποδεκτών της πρότασης αγοράς των μετοχών τους και ιδίως της μειοψηφίας. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τις επιμέρους ρυθμίσεις της που προεκτέθηκαν, προσδίδουν στους κανόνες της Οδηγίας την φύση κατ' αρχήν κανόνων εταιρικού δικαίου και μάλιστα σε ορισμένους από αυτούς την φύση του προστατευτικού κανόνα των συμφερόντων της μειοψηφίας, όπως είναι το συμφέρον των αποδεκτών της πρότασης να λάβουν οι ίδιοι, στο πλαίσιο πλήρους και ορθής πληροφόρησης, την απόφαση για την εκποίηση των μετοχών τους και των μετόχων της μειοψηφίας να προστατευθούν στην περίπτωση μεταβολής του φορέα ελέγχου στη βάση της επίκλησης της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης τους (Τσιμπής, Η δημόσια πρόταση αγοράς μετοχών, 1994, 171). Ακόμη, στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3461/2006 ορίζεται ότι «η δημόσια πρόταση αντιμετωπίζεται είτε ως διαδικασία μέσω της οποίας αποκτάται ή δύναται να αποκτηθεί ο έλεγχος μίας εταιρίας είτε ως μηχανισμός προστασίας των δικαιωμάτων της μειοψηφίας». Όπως προκύπτει από την ανωτέρω διατύπωση, ο σκοπός του νόμου συμπίπτει απόλυτα με τον σκοπό της Οδηγίας. Με βάση τα παραπάνω, η μη υποβολή από το υπόχρεο πρόσωπο δημόσιας πρότασης σε όλους τους μετόχους της μειοψηφίας για την απόκτηση των μετοχών τους, σε περίπτωση απόκτησης ή ενίσχυσης του ελέγχου του στην εταιρία, σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του Ν. 3461/2006 αλλά και τις γενικές αρχές και τα συναλλακτικά ήθη της Κεφαλαιαγοράς, συνιστά αναμφίβολα παράνομη παράλειψη που προσβάλλει ευθέως το περιουσιακής φύσεως συμφέρον του μετόχου της μειοψηφίας να συμμετάσχει στο υπερτίμημα απόκτησης ελέγχου, προσβάλλοντας ταυτόχρονα την αναγκαστικού δικαίου αρχή της ίσης μεταχείρισης των μετόχων, απόρροια της οποίας είναι η δυνατότητα συμμετοχής στο υπερτίμημα, καθώς και την επιτακτικού δικαίου διάταξη του άρθρου 7 ν. 3461/2006. Ενόψει των ανωτέρω, προκύπτουν τα εξής: α) Οι διατάξεις του ν.3461/2006 για τις δημόσιες προτάσεις αγοράς, οι οποίες

ενσωματώνουν τις αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας 2004/25/ΕΚ για τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς, αποτελούν ειδικό εταιρικό δίκαιο και αποσκοπούν στην προστασία προέχοντως ιδιωτικών συμφερόντων, β) Ειδικά η ρύθμιση του άρθρου 7 ν. 3461/2006 αποτελεί επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος αποσκοπεί αποκλειστικά στην προστασία των μετόχων της μειοψηφίας της εισηγμένης ανώνυμης εταιρίας και στο περιουσιακής φύσης συμφέρον τους να συμμετάσχουν στο υπερτίμημα που καταβλήθηκε για την απόκτηση ή ενίσχυση του ελέγχου στην ανώνυμη εταιρία, γ) Η παράλειψη προσώπου που απέκτησε ή ενίσχυσε τον έλεγχο του σε εισηγμένη αε να υποβάλει δημόσια πρόταση κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο άρθρο 7 ν.3461/2006 συνιστά παραβίαση του ως άνω επιτακτικού και προστατευτικού των συμφερόντων της μειοψηφίας κανόνα δικαίου, και επομένως στοιχειοθετεί παρανομία κατά το άρθρο 914 ΑΚ και δ) Οι μέτοχοι της Εταιρείας, εφόσον συντρέχουν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 914 ΑΚ, δύνανται να αξιώσουν αποζημίωση λόγω παράνομης παράλειψης υποβολής υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης. Επομένως, ο ως άνω πρόσθετος λόγος της έφεσης της εκκαλούσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Με τον δεύτερο πρόσθετο λόγο (II^{ος} αθροιστικά) η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η εκκαλουμένη προέβη ανεπιτρέτως σε διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 7 ν.3461/2006 κατά παράβαση της αρχής της σαφήνειας και της προβλεψιμότητας του κυρωτικού νόμου. Ο πρόσθετος αυτός λόγος της έφεσης απορριπτέος κρίνεται ως αβάσιμος για τους κατωτέρω λόγους: Η συγκεκριμένη διάταξη που εφαρμόστηκε, περιλαμβάνει στο πραγματικό εύρος της την «καθ' οιονδήποτε τρόπο άμεση ή έμμεση, απευθείας ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του αποκτώντος ή συντονισμένα με αυτόν, κινητές αξίες..... Επομένως, περιλαμβάνεται στη διάταξη του άρθρου 7 η έννοια της «καθ' οιονδήποτε τρόπο ...εμμέσου αποκτήσεως». Σύμφωνα δε με τις σκέψεις της αιτιολογικής έκθεσης, στην έννοια αυτή υπάγεται κάθε κατασκευή, μεθόδευση ή πρακτική νομική, οικονομική ή πραγματική, η οποία άγει σε αποτελέσματα ισοδύναμα με την γνωστή και οικεία άμεση απόκτηση κινητών αξιών. Επομένως, η διάταξη του άρθρου 7 ν. 3461/2006 εφαρμόστηκε απο το πρωτόδικο Δικαστήριο ευθέως, χωρίς να χρήζει διασταλτικής ερμηνείας, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει η εκκαλούσα, η οποία επικαλείται τις αρχές της σαφήνειας και προβλεψιμότητας, των οποίων εξέταση λαμβάνει χώρα στα διοικητικά δικαστήρια. Η προκείμενη όμως διαφορά είναι ιδιωτικής φύσεως και δεν αφορά επιβολή προστίμου, αλλά

επιδίκαση αποζημιώσεως, και ανήκει στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Περαιτέρω, δε πρέπει να τονιστεί ότι η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη στην έννομη τάξη δεν θίγεται, όταν ένας κανόνας δικαίου (Οδηγία ή νόμος) έχει ήδη δημοσιευτεί και άρχισε να ισχύει πριν από την κρίσιμη συμπεριφορά του ιδιώτη και είναι επαρκώς σαφής και ακριβής, ώστε να είναι δυνατό να διαγνωσθεί η προβλεπόμενη από αυτήν υποχρέωση του ιδιώτη. Η εκκαλούσα δεν μπορεί βάσιμα να επικαλεστεί προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη στην έννομη τάξη, επειδή τόσο η Οδηγία 2004/25/ΕΚ όσο και ο ν. 3461/2006 που ενσωμάτωσε στο εθνικό δίκαιο, απέκτησαν νομική ισχύ πολύ πριν την κρίσιμη περίοδο του Μαρτίου 2007, όταν και έλαβαν χώρα οι υπό κρίση αποκτήσεις μετοχών. Γνώριζε επομένως καλώς τόσο το περιεχόμενο της Οδηγίας 2004/25/ΕΚ όσο και τις κρίσιμες διατάξεις του ν. 3461/2006, που την ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη. Γνώριζε επίσης τον τρόπο εφαρμογής των swaps στην διεθνή οικονομική πραγματικότητα και ότι χρησιμοποιούνται κυρίως ως εργαλείο έμμεσης απόκτησης ελέγχου σε εισηγμένες εταιρίες, και ενήργησε με απόλυτη επίγνωση του χαρακτήρα και του σκοπού των κρισίμων συμβάσεων ανταλλαγής, με συνέπεια να μην τίθεται ζήτημα παραβάσεως αρχών προβλεψιμότητας και σαφήνειας, απορριπτομένου του ΙΙ^ο και τελευταίου λόγου της έφεσης ως αβασίμου. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη καθό μέρος επεδίκασε στους ενάγοντες/εφεσιβλήτους τα επιπλέον των όσων κρίθηκε ότι έπρεπε να επιδικασθούν ποσά ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, όπως αναλυτικά εκτέθηκε ανωτέρω, να κρατηθούν και να συνεκδικαστούν κατά τούτο και οι τρεις αγωγές, να γίνουν αυτές εν μέρει δεκτές ως ουσία βάσιμες και να υποχρεωθεί η εναγομένη/εκκαλούσα να καταβάλει στους ενάγοντες αυτών τα εξής ποσά συνολικά:

1) Στον Αναστάσιο Σωφρονιάδη το ποσό των 592.600 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του μέχρι την εξόφληση 2) Στον Εμμανουήλ Τζωρτζακάκη το ποσό των 214.572 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του μέχρι την εξόφληση, Στους: 3) Παναγιώτη Λίτσα το ποσό των 1.025.469,50 ευρώ, 4) Ασήμω Λίτσα το ποσό των 29.350 ευρώ, 5) Δημήτριο Λίτσα το ποσό των 171.442 ευρώ, 6) Στέφανο Μάνδρο το ποσό των 45-436 ευρώ, 7) Ευάγγελο Καρατζά το ποσό των 84.561 ευρώ, 8) Παναγιώτη Βασιλόπουλο το ποσό των 78.250 ευρώ, 9) Βασίλειο Τσόπελα το ποσό των 124.430 ευρώ, 10) Παναγιώτη Κακαλέτρη το ποσό των 14.200 ευρώ, 11) Ευτέρπη Τόμπρου-Μεθενάτου ατομικά το ποσό των 7.256 ευρώ και το ποσό των 42.338,63 ευρώ, ως κληρονόμο του συζύγου της Αλέξανδρου

Τόμπρου, και συνολικά το ποσό των 49.594,63 ευρώ, 12) Δημήτρα Τόμπρου το ποσό των 127.015,87 ευρώ, 13) Ειρήνη Γιουλάκου το ποσό των 53.700 ευρώ, 14) Νικόλαο Γιουλάκο το ποσό των 89.755,50 ευρώ, 15) Γρηγόριο Αναγνώστου το ποσό των 300.147 ευρώ, 16) Δημήτριο Πανόπουλο το ποσό των 32.410,80 ευρώ, 17) Γεωργία Παπαθωμοπούλου το ποσό των 6.468,75 ευρώ 18) Κωνσταντίνο Παπαθωμόπουλο το ποσό των 6.468,75 ευρώ, 19) Σπυρίδωνα Χαρίτο το ποσό των 14.100 ευρώ, 20) Αικατερίνη Παπασταυρου το ποσό των 35.670 ευρώ, 21) Γεώργιο Δράκο το ποσό των 205.083,25 ευρώ, 22) Μαρία Γκούμα το ποσό των 8.805 ευρώ, 23) Γεώργιο Κατσούδα το ποσό των 39.125 ευρώ, 24) Ελένη Αρχοντή το ποσό των 42.800 ευρώ, 25) Ιωάννη Δεληγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 26) Ευαγγελία Δεληγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 27) Γεώργιο Δεληγιάννη το ποσό των 419.750 ευρώ, 28) Κωνσταντίνα Δεληγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 29) Μαρία Ζηνέλη το ποσό των 4.405 ευρώ, 30) Ιωάννη Γσιάπα το ποσό των 37.616 ευρώ, 31) Ιωάννη Λάλο του Κωνσταντίνου το ποσό των 773.222,24 ευρώ, 32) Μαρία Λάλου το ποσό των 145.225 ευρώ, 33) Καλαμπούκα Θεόδωρο το ποσό των 818,75 ευρώ, 34) Ζήση Καλαμπούκα το ποσό των 818,75 ευρώ, 35) Ανδρέα Κάλλια το ποσό των 5.350 ευρώ, 36) Πανορμίτη Κασάπη το ποσό των 31.470 ευρώ, 37) Γεώργιο Σταματάκη το ποσό των 71.218,90 ευρώ, 38) Ηλία Κωνσταντόπουλο το ποσό των 8.465 ευρώ, 39) Ιωάννη Λάλο του Γεωργίου το ποσό των 661 ευρώ, όλα δε τα ως άνω ποσά νομιμοτόκως (ως προς τους 3" έως και 39") από την επομένη της επίδοσης της προηγούμενης με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 αγωγής τους μέχρι την εξόφληση. Το αίτημα της εκκαλούσας περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση πρέπει να απορριφθεί, να διαταχθεί η απόδοση σ' αυτήν του παραβόλου και να συμψηφιστεί στο σύνολό της η δικαστική δαπάνη όλων των διαδικών αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας λόγω του ότι η ερμηνεία των διατάξεων που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρ. 179, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδικών τις απο 10-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7450/2014) και 24-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7814/2014) εφέσεις, καθώς και τους απο 2-10-2015 (αρ.εκθ.καταθ. 4446/2015) πρόσθετους λόγους της δεύτερης εξ αυτών κατά της υπ' αριθ. 4388/2014 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ'ουσίαν την απο 10-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7450/2014) έφεση.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο.

Συμφιφίζει τη δικαστική δαπάνη του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και κατ'ουσίαν την απο 24-11-2014 (αρ.εκθ.καταθ. 7814/2014) έφεση.

Εξαφανίζει εν μέρει την εκκαλουμένη υπ'αριθ. 4388/2014 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στην εκκαλούσα.

Κρατεί και συνεκδικάζει κατ'ουσίαν τις απο 7-12-2009 (αρ.εκθ.καταθ.13614/2009), 15-10-2012 (αρ.εκθ.καταθ.5632/2012) και 31-1-2013 (αρ.εκθ.καταθ. 574/2013) αγωγές.

Δέχεται εν μέρει αυτές.

Υποχρεώνει την εναγομένη εταιρία με την επωνυμία «IBERDROLA SA», να καταβάλει: 1)Στον Αναστάσιο Σωφρονιάδη το ποσό των 592.600 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της απο 7-12-2009 αγωγής του μέχρι την εξόφληση 2)Στον Εμμανουήλ Τζωρτζακάκη το ποσό των 214.572 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της απο 15-10-2012 αγωγής του μέχρι την εξόφληση, Στους: 3) Παναγιώτη Λίτσα το ποσό των 1.025.469,50 ευρώ, 4)Ασήμω Λίτσα το ποσό των 29.350 ευρώ, 5)Δημήτριο Λίτσα το ποσό των 171.442 ευρώ, 6)Στέφανο Μάνδρο το ποσό των 45.436 ευρώ, 7) Ευάγγελο Καρατζά το ποσό των 84.561 ευρώ, 8)Παναγιώτη Βασιλόπουλο το ποσό των 78.250 ευρώ, 9)Βασίλειο Τσόπελα το ποσό των 124.430 ευρώ, 10) Παναγιώτη Κακαλέτρη το ποσό των 14.200 ευρώ, 11) Ευτέρπη Τόμπρου-Μεθενάτου ατομικά το ποσό των 7.256 ευρώ και το ποσό των 42.338,63 ευρώ, ως κληρονόμο του συζύγου της Αλέξανδρου Τόμπρου, και συνολικά το ποσό των 49.594,63 ευρώ, 12) Δήμητρα Τόμπρου το ποσό των 127.015,87 ευρώ, 13) Ειρήνη Γιουλάκου το ποσό των 53.700 ευρώ, 14)Νικόλαο Γιουλάκο το ποσό των 89.255,50 ευρώ, 15)Γρηγόριο Αναγνώστου το ποσό των 300.147 ευρώ, 16)Δημήτριο Πανόπουλο το ποσό των 32.410,80 ευρώ. 17) Γεωργία Παπαθωμοπούλου το ποσό των 6.468,75 ευρώ 18)Κωνσταντίνο Παπαθωμόπουλο το ποσό των 6.468,75 ευρώ, 19)Σπυρίδωνα Χαρίτο το ποσό των 14.100 ευρώ, 20)Αικατερίνη Παπασταυρου το ποσό των 35.670 ευρώ, 21)Γεώργιο Δράκο το ποσό των 205.083,25 ευρώ, 22) Μαρία Γκούμα το ποσό των 8.805 ευρώ, 23) Γεώργιο Κατσούδα το ποσό των 39.125 ευρώ, 24) Ελένη Αρχοντή το ποσό των 42.800 ευρώ, 25)Ιωάννη Δεληγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 26) Ευαγγελία Δεληγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 27) Γεώργιο Δεληγιάννη το

ποσό των 419.750 ευρώ, 28) Κωνσταντίνα Αλεξηγιάννη το ποσό των 1.759.000 ευρώ, 29) Μαρία Ζηνέλη το ποσό των 4.405 ευρώ, 30) Ιωάννη Τσιάπα το ποσό των 37.616 ευρώ, 31) Ιωάννη Λάλο του Κωνσταντίνου το ποσό των 773.222,24 ευρώ, 32) Μαρία Λάλου το ποσό των 145.225 ευρώ, 33) Θεόδωρο Καλαμπούκα το ποσό των 818,75 ευρώ, 34) Ζήση Καλαμπούκα το ποσό των 818,75 ευρώ, 35) Ανδρέα Κάλλια το ποσό των 5.350 ευρώ, 36) Πανορμίτη Κασάκη το ποσό των 31.470 ευρώ, 37) Γεώργιο Σταματάκη το ποσό των 71.218,90 ευρώ, 38) Ηλία Κωνσταντόπουλο το ποσό των 8.465 ευρώ και 39) Ιωάννη Λάλο του Γεωργίου το ποσό των 661 ευρώ, όλα δε τα ως άνω ποσά νομιμοτόκως (ως προς τους 3^ο έως και 39^ο) από την επομένη της επίδοσης της προηγούμενης με αριθμό κατάθεσης 184641/10277/2009 αγωγής τους μέχρι την εξόφληση.

Συμφηφίζει στο σύνολό της τη δικαστική δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων.

Κριθηκε κλπ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

